

கஸ்கி

1036-81 ரூ. 1.20

சிறப்புக் கதை:
நலியா
வெஸன்

அம்பிக்

ஊறுகாய்கள்

அம்பீஸ் சுவை,
ஒரு தாயின் கை தேர்ந்த
சுவை போல் ஆவலைத்
தூண்டும் சுவை.

16க்கும் மேற்பட்ட சுவை
ரகங்களில் கிடைக்கிறது.

தயாரிப்போர்:

அம்பீஸ் பிக்குளஸ் அனாட்
காண்டிமெண்டஸ் ஆப் இந்தியா
எற்றுர்தி செய்வோர்:

லெஸ்டர்ஸ் எக்ஸ்போர்ட்ஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

19, கிலகண்ட மேத்தா தெரு, தி. நகர்

சென்னை-17 தொலைபேசி: 447355

3869

APRC 109

நொறுக்குத் தூளி

ஓ வறுமையான நிறம் வெப்பு தெழுங்கப் படத்தில் நூறுவது நாள் விழா சரிபடுத்தில் சென்னை உட்கவண்டிஸ் மேமாட்டலில் நடைபெற்றது. கலைஞர்களுக்குப் பரிசளிப்பதற்காக ஜெயலலிதா அவை அமைத்திருந்தார்கள். மேடையில் அவரை வரவழைத்து, கலைஞர்களை ஒவ்வொருவராக மேடைக்குக் கூப்பிட்டு அவர்களுக்குப் பரிசளிக்கத் தயாரிவிடம் கேடயத்தை அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்த அவருக்கு ஏமாற்றம்தான் மிகுதியது. நின்று கொண்டிருக்கும் ஜெயலலிதாவுக்கு இடதுபுறம் இருப்பவர் பரிசை எடுத்த நீட்டுவார். வயதுபுறம் இருப்பவர் தான் கைநீட்டி காங்கிலி கலைஞர்களுக்கு அளிப்பார்! 'என்னடா வம்பாப் போச்சு?' என்று நினைத்தாரோ என்னவோ ஜெயலலிதா பா திவினெய் எழுந்து போய்விட்டார்.

ஓ ஸ்ரீதேவி பள்ளிக்கூட மாணவி மாநிலி 'திரிங்க'வாக இருந்தார். 'எனக்கு அவராடு கொடுக்கப் போலாய்க். உங்களுக்கு உண்டா?' என்று எஸ்.வி. சேகரப்பார்த்துக்கேட்டார். "நல்லா நட்சிரிக்குகென்று அவர்களை நிரைத்திருந்தாக கொடுப்பாய்க்" எஸ்ஸர் அடக்கத்துடன். அந்த அடக்கம் அவருக்கு உதவவில்லை. அவருக்குப் பரிசை இல்லை.

ஓ ஸ்ரீதேவிக்கு இந்த விழா என்றில்லை! எத்தப் பரிசளிப்பு விழாவில்போதும் பிராம்பத் 'திரிங்க'வாக இருக்குமாம். "ஓ ஸ்ரீதேவி!" என்று மேடையிலிருந்து கூப்பிட. பவத்த கைதட்டல்களுக்குமிடையே மேடைக்குப் போகும்போது உடம்பு எப்படிநடுங்குகிறது!" எஸ்ஸர் அவர்.

- ஓ ஸ்ரீதேவி - எஸ். வி. சேகர்
"உங்களுக்கு அவராடு உண்டா?"
- ஓ காணி - கமல் - பிரதாப்
எழுதுக் கூடாத ஜோக்
- ஓ எஸ். பி. - பி. சி. எஸ்
ஏதோ கூறி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டே...
- ஓ ஜெயலலிதா
"என்னடா வம்பாப் போச்சு..."

ஓ கமலதாராசன் மூலன்னாடிவே வந்துவிட்டார். ஜெயலலிதா, ஸ்ரீதேவி, பிரதாப் போல்பேரர் மூல் வரிசையில் போய் உட்கார்ந்த பிறகும் கமல் மட்டும் எதற்கு வாசல் பக்கத்திலேயே நிற்றினார் என்று சொல்கிறேன். ஓ! காணி இன்னும் வரவில்லை. மனைவி காணி அண்ணன் தமையனுடன் வந்தபோது மனைவி

யுடன் போய் மூன் வரிசையில் அமர்ந்து கொண்டார். நல்ல கணவன்!

© பி. பி. ஸ்ரீனிவாஸ் இறை வணக்கம் பாடினார். பாடியிருந்தான் கமலையும் ஸ்ரீதேவியையும் பாடியவனாகச் சொன்னார். என்னடா இது! அதாவது வடக்கி தெய்வத்தையும் அவன் அமர்த்திக்கும் தாமரைவையும் பாடினாராம்! யாரும் அவர் சொன்னதைப் புரிந்து ரசித்ததாகத் தெரியவில்லை. இதுவே பாதி கோபம் அவருக்கு. தமக்குப் பரிசே விடையா என்று தெரிந்த பிறகு எப்படி இருந்திருக்கும் மனிதருக்கு? இத்தனைக்கும் அந்தப் படத்துக்காக ஒரு இந்திப் பாட்டு வேறே (மேரோ ராஜா) எழுதியிருக்கிறார் அவர். இந்த வயிற்றெரிச்சல் போதா தென்று எல். ஆர். சுல்லரியைப் பரிக் பெற மோடக்கு அழைத்தார்கள்! அவர் எத்த வளையில் படத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவரோ தெரியவில்லை. விடுவிலென்று மோடக்குப் போனார் பி. பி. எஸ். யார் பேசுக்கோ யாரோ கொடுத்த பரிசைத் தான் வாய்க்கி கொண்டு (பிடுங்கிக்கொண்டு) திரும்பினார். மோடகிலிருந்து கடலே இறங்கி வந்த ஒருவர், ஹைராகப் பேசிப் பரிசைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு போய் விட்டார் அதையே வேறு யாருக்கோ தரீ பி. பி. எஸ். ஸீமே நின்றுகூத்த எஸ். பி. பாலகம்பிரமணி வளிடம் ஏதோ கூறிவிட்டு வகுத்தப்பட்டுக் கொண்டார்.

© மேடையில் திகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, பிரதாப், கமலிடம் ஏதோ சொல்ல இருவரும் சிரித்தார்கள். "என்ன ஜோக்?" என்று கேட்டேன். எழுதக் கூடாத ஜோக்காம்!

காமா சோமாவென்று விழாவென்ற பெயரில் என்னவோ நடந்துகொண்டிருந்தது. இத்தனைக்கும் மத்தியில் ஹைரக்டர் கே. பாலசுந்தர் மேடையில்தான் அமர்ந்து கொண்டிருந்தார். எதையும் கண்டுக்க வில்லை.

படங்கள், தகவல்: பிரபுசங்கர்

சில தினங்களுக்கு முன் சென்னை நகரெங்கும் ஒரு கவரோட்டி. "ஒரு தேங்காயை எடு, ஒரு தேங்காயை உடை!" என்று மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. "யார் இவ்வளவு அக்கறைபாகப் பகிதி வளர்த்துத் தேங்காய் உடைக்கச் சொல்கிறார்கள்? ஏந்தப் பின்னை வாருக்கு?" என்று எண்ணி வந்த வேளையில் தொண்டிய இன்னொரு கவரோட்டி, பிரிட்டானியா நிதியுணம் தேங்காய் பிஸ்கட்டை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளதை உணர்ந்திவது. ஒரு பாக்டெட் வீட்டுக்கு வாய்க்கி வந்தால் நிமிஷமாகக் காணியா விட்டது. சரியான நொதுக்குத் தினி! -கு.வி.

இரண்டு முழு நீள தகவல்கள், ஏராளமான சிறு கதைகள், கணவரான கட்டுரைகள், கருத்துமிக்க கவிதைகள், கண்ணைக் கவரும் புனைப்படங்கள், வண்ணச் செதிரங்கள், பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள், சினிமாய் பகுதி, தகவல் கதை அம்சங்கள், பரப்பாமல் முதலிய வத்தறைத் தாய்கி யென வகுவிதது.

மேலதம் 10ம் தேதி கல்கி துத குடன் எல்வி ஏதெண்டன் அணவ

ரிடமும் கிடைக்கும். உங்கள் பிரதிக்கு முன்பே பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

பிரதி விலை ரூ. 5/-

(தபால் செலவு 3/-)

மாணேஜர், கல்கி

84-1/C, ரெஸ் கோர்ஸ் ரோடு, சென்னை-800 032

"எங்கள் வீட்டு
தேவையெல்லாம்
எப்போதும் கூலி
புட்டனும் நல்ல
மணத்திலும்
இருக்கக்
கூடாது"

V.V.D

தேங்காய் எண்ணெய்

உங்கள் தேவைக்கேற்றபடி
பலவித பாக்கிங்குகளில்
கிடைக்கின்றது.

V.V. நறுக்கோடி நூடர் சன்ஸ்
தூத்துக்குடி-628 001

உதவாக்கரைக் கார்ப்பரேஷன்!

ஆமை புகுந்த வீடும் அய்யு புகுந்த வீடும் உருப்படாது என்பார்கள். சர்க்கார் புகுந்த தொழிலும் வியாபாரமும் அப்படித்தான் - உருப்படாது.

எத்தனையோ உதாரணங்கள்: சமீபத்தில் அம்பலத்துக்கு வந்திருக்கும் உண்மைகள் அரசு நடத்தும் உணவு வர்த்தக கார்ப்பரேஷன் உதவாக்கரைக் கார்ப்பரேஷனுக்குகிறது.

உ. வ. கா. அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்ன? உற்பத்தியாகும் பொருளுக்குக் கட்டுப்படியாகும் விலை விலசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். மக்களுக்கு மலிவு விலையில் உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டும். இடைத் தரகர்கள் கொள்வனவு வாபம் அடிக்க முடியாமல் செய்துவிட வேண்டும்.

ஆனால் இந்த நோக்கங்கள் நிறைவேறினவா?

"இல்லை" என்பதற்கு அரசுத் துறை திறுவனங்கள் கண்காணிப்புக் கமிட்டி. நாடாளுமன்றத்தில் தனது 22வது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த அது கூறுகிறது:

(1) உ. வ. கா. போதிய அளவில் கொள்முதல் செய்யவில்லை. (2) விலசாயிகளிடம் நேரடியாக வாங்கவில்லை; விலசாயிகள் கட்டுறவு சங்கங்களிடமும் வாங்கவில்லை. 70 சதவீதத்துக்கு மேல் இடைத் தரகர்களிடமே வாங்கிற்று! கொள்முதல் விலையை விலசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகிற விதமாக அரசு அதிகரித்து நிர்ணயிக்கிறது. ஆனால் இந்த அதிகரித்த விலையின் பயனை விலசாயி முழுமையாக அடையவில்லை. பெரும்பாலும் இடைத் தரகர்களே வாபமடித்தார்கள்! (3) உணவு வர்த்தக கார்ப்பரேஷனின் செலவினங்கள் மிகவும் அதிகம். அதிகாரிகள், ஊழியர்கள், ஸ்டீப்கள், கட்டிடங்கள், கிடங்குகள் என்று செலவினங்கள் அதிகரிக்கும்பொழுது உ. வ. கா. வியாபாரம் செய்யும் பொருளின் விலையும் பங்குசுரமாக உயர்ந்தது. உ. வ. கா. விலசாயிலிடம் வாங்கும் விலையை விட உ. வ. கா. விற்பனை செய்யும் விலை 75 சதவீதம் அதிகம்! இந்த வித்தியாசம் ரொம்ப ரொம்ப அதிகம் என்று கட்டிக் காட்டுகிறது கண்காணிப்புக் கமிட்டி.

இம்மாதிரி 75 சதவீத விலை ஏற்றத்தை மக்களால் தாங்க முடியாது என்பதால் அரசு, உ. வ. கா.வுக்கு மாலியம் தந்து, உணவுப் பொருள்களை மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கச் செய்கிறது.

ஆக, அரசு இரண்டு இடங்களில் மாலியம் தருகிறது. முதலில் விலசாயிக்குக் கட்டுப்படியாகும் விலை கிடைக்க அரசு தரும் மாலியம். இரண்டாவது மக்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும் விலையில் உணவுப் பொருள் கிடைக்க மறுபடியும் உ. வ. கா.வுக்குத் தரும் மாலியம்.

இவ்வாறு அரசு மாலியம் தருகிறது என்னால் என்ன அர்த்தம்? நீங்களும் நானும் தருகிறோம் என்பதுதான் பொருள். மக்களின் வரிப் பணத்தான் இதற்கும் பயன்படுகிறது. ஆக, உணவுப் பொருளின் விலை உயர்வு என்பதற்குப் பதில் பல்வேறு வரிகள் என்ற பெயரில் மக்கள் கொடுத்து அழுதிடுங்கள். அவ்வளவுதான் வித்தியாசம்! இவ்வளவு மாலியம் அளித்த பின்னரும் உணவுப் பொருள்களின் விலை கட்டுப்படுகிறதா என்னால் அதுவும் இல்லை! அதுபாட்டுக்கு உயர்ந்து கொண்டேதான் போகிறது.

இதற்கெல்லாம் விடிவு காலம் எப்போது?

என்றைக்கு, விலசாய-தொழில்-வர்த்தக அபிவிருத்திக்குத் தேவையான அடித்தளத்தை (Infra Structure) அமைப்பது மட்டும்தான் அரசின் வேலை; கட்டிடம் எழுப்புவது மக்களின் வேலை என்பதை அரசு புரிந்து கொள்விறதோ, என்றைக்கு மக்களைத் தொழில் வர்த்தகத் துறையில் புரண சுதந்திரத்துடன் இயங்க அனுமதிக்கிறதோ என்று பொருத்த புரணம்.

அதுவரை கண்காணிப்புக் கமிட்டிகளுக்கு ஒருபுறமும் கண்துடைப்புக் கமிட்டிகளுக்கு இன்னொரு புறமும் திறையவே வேலை இருக்கும்!

1981 மார்ச் 10

துன்மதி செந்திரா 28

மலர்: 39 இதழ்: 41

கல்கி

தனித்தனி நூல் தகவல் பெற்று 64451
தாமிரவருங்குடேடி பாண்டி - பாண்டிச்சேரி

- அனிதா

புகழ்போது மட்டும் அது சதிச் செயலா? விடுமா? மடியில் கனயிருந்தாய்தானே வ.ழிவில் பவம்? ஒளிக்க ஒன்றுயிரில் எலில் வருமானவரி அதிகாரிகள் தாக்குவார்களே?

கோதீசைக்கு உள்ளான உள் பெண்கள் திரிவாசிகளின் அரசியல் அபிமானங்களைச் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி அம்பலத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். ஷேக் அப்துல்லா வின் மகன் சிபுக்கு அப்பதுவா. அவர் குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தில் கட்டிடத்துக்கு விஜயம் செய்து திரும்பியதும் தான் குண்டர்களின் தாக்குதலை ஆரம்ப மாயிற்று. வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குத் தக்க தருணத்தில் காஷ்மீர் அரசு போலீஸ் பாதுகாப்புத் தரவும் தவறிவிட்டது.

காஷ்மீருக்கு விசேஷ அந்தஸ்து தந்திருக்கிறோம் தாம். ஆனால் தரப்படவேண்டிய தனி கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள காஷ்மீரத் தலைவருக்குத் தெரிய வேண்டும்.

தமது அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கை ஏற்பட்ட பணம் உருவாக உதவுபடியாக இருக்கிறது என்பது காங்கடவம் தான். ஆனால் இந்தக் கருத்து மாறுபாடு என்னப் பணத்தை நியாயப்படுத்தி விட்டது.

“கூகி இன்ஸூரன்ஸ்க் கவர்த்தான் செய் விற்று; கெடுக்கவில்லை” என்று அனிதா இங்கு எழுதியதன் மூலம் கக்கிப் பத்திரிகை உய விளம்பரம் தேடுகிறதாம்! இப்படி ஒரு அபத்தமான பழி கமத்துகிறவர் யார் தெரி விததல்லவா?

தங்கள் பத்திரிகையில் வெவ்வேறு புனை பெயர்களில் திரும்பத் திரும்பத் தாங்களே எழுதிப் பக்கத்தை நிரப்பிக் கொள்வதுடன் தங்கள் புனைப் படங்களின் மீண்டும் மீண்டும் பிரகரித்து இம்மாதிரிப் பட்டப் பண்ணிக் கொள் கிற பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் நடத்தும் பத் திரிகையில்தான் தக்கோன் புலம்புகிறார். கங்கி பத்திரிகை உய விளம்பரம் தேடிக்கொள் கிறதே என்று!

என்ன கொவ்வி என்ன பவம்? தக்கிரனுக்கு ஒரு இழையும் புரிவப்போவதில்லை. ஏப்ரல் 26ம் தேதி கக்கியில் தான் எழுதியதை வாசித்துக் கொண்டே இருந்தாராம். ஒன் றும் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் குழம்பித் தவிையச் செய்தித்துகொண்டே இருந்தாராம்! அவரே சொல்கிறார். “அனிதாவால் தொடக் கத்தின் எழுதப்பட்ட பிரச்சாரம் விட்டுவிட்டு அவர் வாதங்களின் எங்கெங்கோ தாவிக்க் கொண்டே இருக்கிறாரே ஏன்?”. என்பது இப் போது தெளிவாகிறது. அவருக்கு எதையும் புரிந்து கொள்கிற சக்தியே இல்லை!

புரிந்து கொள்கிற சக்தி வற்றலரிடம் விவா தம் ஒரு கேட? இத்துடன் முற்றுப்புள்ளி.

பேராபத்திலிருந்து பிரதமர் தப்பினார். பெரியதொரு அபகீர்த்தியிலிருந்து பாரத ஜனநாயகம் தப்பியது.

எப்படியப்பட்ட அநாதைமொன சதிச் செயல்! பிரதமர் பவனம் செய்வதெந்தவிமா னத்தில் கொளாறு உண்டாக்கி, அதை... ..செச்சே... எழுதவே கூட கூடவருது.

தக்க தருணத்தில் கண்டு பிடித்துப் பிரத மனரத் தப்பிவிடத் தவிரவிடப் போற்றுகோம். பிரதமருக்கு நீண்ட ஆயுதையும் புரண ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்க இறைவனிடம் பிரார்த்திப்போம்.

சுருத்து வேறுபாடுகளை மதியாலோசனை மேலடையில் அங்கியோம். சதியாலோசனை மண்டபத்தில் அடங்க.

இது துண்மதியாண்டாளுதும் நம்மீடையே தன்மதியே நிகவ வேண்டும்.

கூடனய: தமிழக சட்ட மன்றத்தில் பேப் லர் வெவ்விடம் பற்றக்கிறதன்.

கண்ணியம்: தமிழக சட்ட மன்றத்தில் செருப்புக்கு இறக்கை முகிக்கிறது! சட்டுப்பாடு: தி. மு. க., அ. இ. மு. க. க. நறுப்பினர்கள் சபாநாயகரின் ஆசனத்தின் எதிரே அளதச் சூழ்ந்து நின்று ஒடுவனர் ஓடுவர் திட்டிக் கொள்கிறார்கள், எவ்வளவுத் து பிரட்டுகிறார்கள், கூச்சலிடுகிறார்கள். அன்னு நாமம் வாரும்?

“பு” நகரில் வருமானவரி அதிகாரிகள் என்பப் பணம், தங்கம் கண்டு பிடிக்கப் போய் அடி உதை பட்டுக் கொண்டு திரும்பி னார்கள்.

வருமானவரி அதிகாரிகளின் இத்தப் படை எடுப்பே சதிச் செயல் என்றும், அரசியல் உள் நோக்கம் கொண்டது என்றும் திருக்க மூலமும்போது ஷேக் அப்துல்லா தமது அசட்டுத்தனத்தைத்தான் வெளிப்படுத்து கிறார். நாடெங்கும் சோதனை நடத்தும் வருமான வரி அதிகாரிகள் காஷ்மீரத்தில்

ஏழாண்டு இஸ்லாத்தினை

67 வகுத்த திருமணமாகி முதல் இரண்டு ஆண்டுகளில் நான் அவரைச் சரிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அந்த நாட்களில் ஆசையும் மோகமும் நான் அதிகமாக இருந்தன. அடிக்கடி கோபமும் வரும் அவருக்கு. ஆனால் முதல் ஆண் குழந்தை பிறந்த பிறகு அவரிடம் சில மாற்றங்கள் தெரிக்ன. குடும்பப் பொறுப்பு அதிகமானது. கோபம் குறைந்து என் மேல்நிலைப் பள்ளிப்பாடலும் அன்பும் பிறந்தது. இப்போது நான் இரண்டு குழந்தைகளின் தாயார். என் கணவரும் நானும் ஒருவரை யொருவர் தங்குபுரிந்து கொண்டு விட்டோம். கல்யாணமாகப் புதிதில் என் மேல் அதிகாரம் செலுத்தியவர் இப்போது அன்பு காட்டத் துவங்கியிருக்கிறார். கோபத்துக்குப் பதிலுத காசியல்விகள் செய்வதை விட அன்புக்குக் கட்டுப்பாட்டுச் செய்வது எனக்கு உற்சாகமாக இருக்கிறது. அவர் அன்பில் பாசம் கலந்திருக்கிறது. என் உடல் தலத்தில் அதிக அக்கறை காட்டுகிறார்.

எவ்வாறு பெண்களிடமும் கண்கலப்பாகத் தான் பேசுவார். அதை நான் தப்பாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. வரவேற்கிறேன். அவர் மனத் தூய்மை எனக்குத் தெரியும்.

—ஜெனா செல்வப்பா

ஊட்டி இது என்ன ஈர் அக்கிரமயாயிருக்கிறது. எம்மா இருக்கிற சங்கை ஊட்டிச் செருக்கிற மாதிரி Seven year itch அது இருக்கிறது. கல்விவயப் படித்து இனிமேல் நான் அவர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஊக்கிதையாக அந்தப் பக்கத்தை அவருக்குத் தெரியாமல் கிழித்தெடுக்க வேண்டும் முதலில்.

ஆயிரம் பொன் மாதம் மார்ச் 24ம் தேதியோடு எங்களுக்குத் திருமணம் ஆகிறது ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

இருவரும் செல்வோடு நிகரகள். இருந்தாலும் ஒருவரை யொருவர் புரிந்துகொண்டு

அதுசரிக்க முயற்சி செய்வதால் (??) அவர் வீது எனக்கு அன்பு அதிகரித்தே வருகிறது. இருவரும் முய்கொள்கன். குரல் உயர் வாக்கு வாதம் திடீர். ஆனால் இருவருமே எங்களை உணரத் தலைப்பட்டு பெரு விவரவில் கெஜிதிக் குக் திரும்பி விடுவோம். முன் பெல்வாரம் அவர் புல் தகவ்களை தொட மாட்டார். ஆனால் அய்வப்போது நான் படிக்கிற கதைகளைச் சொல்லி அவருக்குக் கதைகளில் கவன ரஸ்யமுட்டி. இப்போதே அவர் வாங்கி வருகிற புத் தகவ்களைப் படிக்க எங்களுக்குத் தான் நேரமில்லை. கபாவ மாகவே ரொம்ப ரிசர்வ்டு உடப் ஆவதால் ஆண்க

“நி லா” என்கு “நினை” படத்தினை பார்த்துக்கும் ஒரு கட்டு

மோடேயை சரிவாகப் பேசமாட்டார். இந்த அறிகு பெண்களோடு முன் இனிமேல் நான் அவருக்கு இந்த S. Y. I. உண்டா என்று கைகாக்க கண்காணிக்க வேண்டும்.

மன வாழ்க்கையில் ஆரம்ப கட்டத்தில் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறோம். கிட்டத் தட்ட இரண்டாண்டுகள் வேலை இஸ்லாமல் இருந்ததும் அந்தச் சமயத்தில் மனக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்து ஒன்பதே மாதத்தில் அதற்கு தாய்கள் அதுத்துப் போய் இறந்ததும் எழுத வேண்டுமானால் - வேண்டாம் அடுத்தகாலம் முற்றுப்பெற்று விட்ட சிறு கதைகள். அவை இனித் தொடர வேண்டாம். அது மாதிரி மிகவும் இக்கட்டான சமயங்களில் கூட எங்களுக்குத் தாயாகி, தந்தை யாகி, தோழியாகி ஆறுதல்சொல்லித் தேற்றி யதை என்ன சொல்லு?

இந்த ஆண்டுக்கு முன் டெக்னி வந்து தாய்கள் படிப்படியாக உயர்ந்து வருவது ப்ரீ தேவி கருமார் அம்மனின் திருவருளால் என்பது சத்தியம்.

இன்று ஒருவருக்கொருவர் பக்க பகமாக வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என் பதைத் தவிர வேறென்றும் அறிவாத

தேரத்தில் Itch ஆவது மனக்கு வது!

கடினமான உழைப்பும் தேர் கையாள் மனமும் கொண்டவர். ‘வராத தட் சின்’ புடம் வந்த என்னை இன்றுவரை குத்திக் காட்டாதவர். எங்கனிடையே அவைப்பறக்கும் விவாதங்கள் பல என்னுடும் என்னைஞ்சாத வர், சிதூவையாய் பல துக் கங்களைத் தாங்க நேரித்தும் என்னைக் கை விடாது காநல் கொண்டு கைப்பிடித்திருக்கும் என் கணவருக்கு என்மீது ஏழாண்டு என்ன எழுபதாண்டானுடும் அன்பு குறையுமா? நீங்களை சொல் துங்கள்.

—ஜேதா தாதன்

“நீயும் வாழும்பது எப்படி? நான் அமெரிக்கா போறது அயல் நாட்டு விவாமரத்துக் காக: அயல்நாட்டு விவாமரத் துக்காக நீயிலே!”

காட்டுத் தந்தி: கருமிக்மப்பன்

The body of St. Thomas lies in the province
of Maabar in a little town (Santhome-Madras)
-Marco Polo (1298AD)

6

ஹெரோடோட்டஸ் டே தமது நூலினாலே
குத்து டிபே இறங்கி அந்தக் கைநாட்டு அழ-
கையை உற்றுப் பார்த்தார்.
என்ன அழகான பெண் இவள்!
கண்கள் இரண்டும் பரிசுண்டி. இரட்டை-
கைகள்!
திரிசுமாவை நுக்கு ரோம் தெவதை
சரித்தியாவுடைவது!
சேலிப் போன்ற சென்று
உடல்!

தனியாக ஒரு காலெட் திறந்து போய்
தின்னும்.

டே மகா ரகசியம். மகரா மதுவானதும்
சரி, மிஸ்டர் கவிதைவானதும் சரி, (அப்-
போது மிஸ்டர் உயிரோடு இருந்தார்.)
இரண்டையும் இனிமையாக நுகர்பவன்
அவன்.

வலது கோட் பாக்டெட்டும்
Poems of Mr John Milton Both English
and Latin Compos'd at several times (1743)
என்ற நூலிப்பான் வண்டியில் 1828ல்
அச்சிட்ட ஆக்ஸ்போர்டு அளவு புத்தகம்
பத்திரமாய் உறங்கிக் கொண்டிருந்தது.

டே மனைசுப் பறிகொடுத்து திற்பதை
ஒவ்வொரு கணமும் ரசித்த வான் கோயல்ஸ்
மென் மூன் வந்தான்.

-மிஸ்டர் டே! தங்கக் கண்கள் என்ன,
பஞ்சத்தில் அடிபட்டிருக்கிறதா? என்று
கேட்டான்.

"இவன் ஓர் அறிபுத அழகி. இவளைப்
பார்த்தால் கவிதை தானாக வருகிறது.
இவளை எண்க்குக் கொடு!" என்றான் டே.
"தரலாம்! நீங்கள் வெறும் வியாபாரி!

உமக்கு எதுக்கு இவள்!
இவளை தறாலண்ட் அணுப்
பப் போகிறேன். அங்கே
ஏதாவது செல்வக் சீமா-
ணுக்கு ஆணை தாய்கியாக
இருப்பான்."

டேக்குக் கோபம் வத்
தது.

தனது அத்தல்வதை
கோயல் குறைவாக
மதிப்புப் போடுகிறேன்!

"வின்கதைபோதே!
இவளை என்ன வின்குக்
தருவாய், கொடுத்து!"

என்றான் அழுத்தமாக.

"உம்மால் கொடுக்க
முடியுமா?" என்றான்
கோயல்ஸ்.

"நிச்சயம்."

"பிடிவாண்டு கம்மா விடுவாணா?"
 "அதைப் பற்றி உவக்கென்ன கலகி?"
 "சரி, நூறு பவுன் கொடும்!"
 "நூறு பவுளு? இவனுக்கா? நீர் இவனை
 ஐந்து கழிவிலிருக்கு மேல் வாங்கியிருக்கமாட்ட
 டீர்" என்று கேட்குமே.

கொய்யன்ஸ் சிரித்தான்.

"இது போன்ற விவாபாரத்தில் யாராவது
 உண்மை அடக்க எவ்வளவுச் சொல்வார்
 கனா?" என்று கேட்டான்.

"கடைசியாக எவ்வளவுக்குத் தருவாய்?"
 என்றான் கே.

"இவன் ஒரு போழி! அரச குமாரி
 போன்ற தெரற்றம். இவளைப் பத்திரமாக
 தூராவத்தில் கொண்டு எவ்வளவு விலைக்கு
 விடுவான் கொடியா?"

பேட பேசவில்லை.
 மீண்டும் ஒரு முறை கவர்ணமுதையப்
 பார்த்தான். இப்போது கிரீஸ்தவர் மாரி
 வேளின் கவிதை நினைவுக்கு வந்தது.

Come live with me and ta my love
 And we will all the pleasures prove!
 ஒவ்வொரு வரிஷம் அவர் மலத்தில் உருள,
 அவற்றில் கவர்ணமுதையின் வெய்வோறு
 போர்...செய். நொத்தங்கள் வெள்ளப்
 பனி போல் தெரிந்தன.

இரவில் ஓர் அருளையான இந்திய அணல்
 குடம் நெளிக்கையான நேரத்தைப் போக்க
 வேண்டும் என்று பல முறை நினைத்திருக்
 கியும் அவன். இதுவரை எத்தனையோ பெண்
 களை குவித்த விட்டாலும் அவன் கிரீஸ்தவ
 அந்த 'அருளையான' பெண் கிடைக்கவில்லை.

கவர்ணமுதையப் பார்த்ததும் அவனது
 நினைவில் எண்ணற்ற அனுகூலம் புதிது
 புதிதாகத் திரைந்து கொண்டதை அவன்
 உணர்ந்தான். அது இயற்கையாக அவன்
 மனத்தில் நிகழ்ந்த மாறுதல்!

இந்தப் பெண்தான் அவன் இத்தனை
 நாளும் தேடியவள் என்று ஓர் உணர்ச்சியும்
 தோன்றியது.

எத்தனையோ பேர்...தில் காணக் கிடைக்க
 காது அரிது இப்பவர்கள் இவள் மூலம்
 நிச்சயம் கிடைக்கும் என்று அவன் நம்பினான்.
 ஆனால் இங்கே கோய்யன்ஸ் கொலையூர்
 எங்கே மகமாக இருக்கிறது. அந்த வீடுக்குத்
 திருநெல்வேலிச் சேனை முடிவடைந்தபுர
 வாங்கிவிட வாய்.

இந்த நாட்டில் இப்பொழுது நூறு
 பவுளுக்கு மக்கள் எங்கெவ்வளவுமே
 விலைக்கு வாங்கினி...வாய்!

வளவையுக்கும் பஞ்சம் மலிந்திருக்
 கிறது.

ஜனங்கள் உணவில்லாமல் கஷ்டம்
 அடைகிறார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் கோய்யன்ஸ்
 அந்தப் பெண்ணின் விவரத்தை

சாவர்ணமுகி
ஸ்ரீவைணுகோபன்

தூக்குவது வேண்டுமென்றே செய்யும் செய்கை என்று தம்பிதான்.

“வேல், மீட்டர் டீட் தான் புறப் பட்டிருக்க!” என்று விளம்பிதான் கோயலன்.
“அப்போ நீர்மானமா என்னசொல்றே?” என்று கேட்க.

“ஒரே பேச்சுத்தான். நான் விரை” என்று புறப்பட்டான் கோயலன்.

ஸ்டாட்ரோமே கடற் கரைவீழ் கட்டு மரங்களும், மதுவா படிகளும் சறுசறுத் துக்கொண்டிருக்க.

கடலுக்குள் வெகு தூரத்தில் எண்டவர் என்று பாய்மரக் கப்பல் தங்குரம் பாய்ச்சி இருந்தது.

கடல் மணலில் நிறைவு இத்திய-ஸ்டிரோப் லி விவாபாரிகள் குழுவி இருந்தார்கள். சீமாட்டிகளும் சீமான்களும் பக்கத்து கலில் உட்கார்த்து கொண்டே பேரம் பேசினார்கள்.

சீமாட்டிகளைச் சிலர் தங்கள் தோள்களில் தூக்கித் தண்ணீரில் துடந்து படிகை ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சீமாட்டிகளின் சாங்கன் உடல் நீரில் தண்ணீர் கூடாது! கமந்தவசின் கழுத்தைச்

சுற்றிக் கால்களை இருபுறமும் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கவர்னாமி மற்றப் பெண் அடிமை களோடு அத்தச் சுறு மணலில் நின்று காணத்தகயும் கடலையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

படிகளின் அரும் அடிமைச் சிறுவர்களும் பெண்களும் ஆன்களையாக ஏற்றப்பட்டிருந்தார்கள்.

இந்த மனித விவாபாரப் பொருட்கள் போன்றி வறுதலுப்போக படிகளில் புடைத்துக் கொண்டு வெளியே தெரிந்தன.

அபிதாரை கேள்வியான அழைக்க மனத்தைக் கரைக்க வங்குதா வீருத்தது.

எவ்வாரும் பட்டினியாக ஏற்கனவே பாதி உயிரை விட்டிருந்தார்கள்.

கரைவை கிட்டு கைகிச் செல்லும் பட்சத்தில் மீண்டு பாதி உயிரையும் விட்டுவிடு வார்கள் போக அடிவயிற்றிலிருந்து அழுது கொண்டிருந்தார்கள்.

கவர்னாமி எவ்வாறுவந்தையும் சோகத் தோடு பார்த்தான்.

தாடு எப்படி விளங்கி விட்டது! அதன் கனம் எப்படி மறைத்து விட்டது! மணற் வீக்காத பஞ்சம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.

அருள்மொக்து

ஆதி சங்கரரின் மவினை

பூர்வ காலங்களில் அசுரர்கள் என்று தனி யாக ஒரு இனத்தவர் வருவார்கள். அவர்களை எய்னுரிக்க விஷ்ணு ஆயுதப்பாணிவாக வரு வார். இத்தக் கவிவிய ராசுகலர்கள் தனி யாக இவ்வீ. விசுவாமித்திரரின் யாதகத்தைக் கொடுக்க, ஸாபாஹு, மாரீசன் என்று ராசுக லர் வந்ததாகவும் ஸ்ரீராமர் அவர்களை வதைத்ததாகவும் ராமாயணத்தில் படிக்கி றோம். இத்தக் கவிவிய் விசுவாமித்திரர் இருத்திருந்தால் அவருடைய யாதகத்தைக் கொடுக்க ஸாபாஹு, மாரீசனே வேண்டி வீராது. அவர் ஸ்ரீ கெட்டுப் போய்அதனுள் வேலி அசாப் பிரவர்த்தி நுடி கொண்டிருக்கும். அவர் வாகம் செய்பவையே என்னி லிருக்க மாட்டார். ஐன்களின் மூலம் யிரெய அசுரன் புகுந்தனிட்ட இத்தக் கவிவிய் காரை ஸம்ஸாரம் பண்ணுவது? யாரை விட்டுக்கொடுப்பது? எனவே அசுர ஸம் தாரத்துக்கான உயர்வுவை அவதாரங்கள் இப்போது வேண்டாம் என்று பரமேசுவரன் கருதி நுரோடுபடுதெத்துக்காகத் தாமே ஒரு பிராமணக் குடும்பத்தில் அவதரித்தார்.

சம்பவாக உட்கார்த்திருந்த ஸ்ரீத்தி சங்கர ராகச் சுற்றும் ஸ்ரீத்தியாவிற்கு, எவ்வளவுக் கெடவளவு உட்கார்த்திருந்தாரோ, அவ்வளவுக் கெடவளவு சஞ்சாரம் செய்தார்; எவ்வளவுக் கெடவளவு மெனமமாக இருந்தாரோ, அவ்வளவுக் கெடவளவு பேசினார். உபதேசித் தார், வாதம் செய்தார், பாய்வும் செய்தார்.

ஸ்ரீ ஆதி சங்கரரின் மவினை, அவருக்கு முன்பிருந்த எழுபத்திரண்டு மதங்களில் எது வுமே அவருக்குப் பின்பு பாரத தேசத்தில் இல்லாமற் போனதுதான். அவர் கண்டனம் செய்த சாக்ஸியம், வைசேஷிகம் போன்ற சில மதங்களைப் பற்றிப் புத்தகங்களிலிருந்து தான் தெரிந்து கொள்ள முடிவிறது. இவற்றை தடைமுதலிற் பின்பற்றுகிற வகையிலும் கட்டுறும். காரணமும், ஸாமா சார சாக்தம் போன்ற கோர மதங்களைப் பற்றிப் பழைய இரூபாடு (Ruins) புதை போலும் இவற்றிலிருந்தே தெரிந்துகொள் றினோம். வேத கர்மானுஷ்டானத்தைச் சொல்லாமல் ஆதம் குணங்களை மட்டும் சொல்லும் புத்த மதம் முதலிய சில மதங் களை மற்ற தாடுகளுக்காக விட்டு வைத்திருக் கினார் ஸ்ரீ சங்கர பவதப்பாதிர். அவையும் நம் நாட்டில் அவர் காண்த்துக்குப் பின் இல் லாமல் போயின. ரோற்ப காலத்துக்குள் தத்துவம் ஒன்றையே அடிப்படையாக வைத்த மற்ற மதங்களை வேவயாம் ஸுயித்து அந்நவதத்தை ஆளரியர்கள் நிறைநாட்டி யகைத் போன்ற மகத்தான காரியத்தைச் செய்தவர் உட்கிற் வருகுமே இவ்வீ.

ஸ்ரீ சங்கர பதவத் பாதிர்களுக்குப் பிற்பாடு நம் நாட்டில் வேறு சம்பிரதாயங்கள் ஏற் பட்டாலும் ஸ்ரீ சங்கரர் சுதாபித்த அந்நவத மதம் போய்விட்டவிடம். இன்றும் அந்நவதிகள் இருக்கினோம்.

—இதற்கு ஸ்ரீ கால்கி காவிரோடி சந்திர சேகரேந்திர எவ்வழி சங்கராச்சாரிய கவாய்கள்

இரண்டே வருடங்களில் விற்பனையில் முதல் இடம்

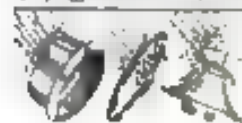
JOHNSON®

மிக்ஸர் கிரைண்டர்

25 வருடத்திற்கு மேற்பட்ட அனுபவமும், இந்தியாவின்
சமையலுக்குச் சாதனங்களில் ஏராளமான கடைகளுக்கும்
கொண்ட ஜாக்கரின் சீரிய படைப்பு ஜாக்கர் மிகைட் -
கிரைண்டர், எங்கெங்கும் அதிமுகப் படுத்தினாலும் ஐயமில்லா
தில் சிறந்ததென இரண்டே வருடங்களில் 10 லட்சம் பேர் பெற்றது.

ஏன் எனக் கேட்கின் :

இலவசம்! தனி எவர்திங்கர் கிண்டர்
உலர்ந்த அளவளக்கென தனிவான
எவர்திங்கர் கிண்டர் கிரைண்டர்
முகாக்காரின் மனமும், குதியும் மிகக்
கேட்குக்கரிவ கலக்காமல் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது

அதிக கொத்தும் பரக்கென எளிதாக
கறட்டுமேல் தயாரிக்கப் பட்டிருப்பதால்
சுவை குப்புக்காக கறவு குக்கிறது.
உணவுப் பண்டங்களின் துகள்கள்
உங்களை நிரந்தர விடு
செதிர்ப்பும் தருகிறது.

முழுமையான பாதுகாப்பு மீளேட்
பாதுகாப்பு இது கிண்டர் கிரைண்டர்
உறுதியாக இணைக்கப் பட்டிருப்பதால்
இயக்கத் தில் மீளேட் பற்றாது
விடாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

செவ் வடிவம் அதிக உறுதியான
450 வாட் மோட்டார் மது இந்திய
சமையலுக்கெனத் திறப்பதால்
அளவளக்கப் பட்டிருக்கிறது 45 ரிக் வகை
சிறந்ததால், தடைபிள்ளு மோட்டார்.

மற்ற சிறப்பு அம்சங்கள்:

- மோட்டார் குளிர்த்தியாக
இருப்பதற்கென தனிவான வற்றிடுட்டம்
- சீரிய கலவை மற்றும் அளவளக்கென
கேம்படுத்தப்பட்ட மீளேட் அளவளப்பு
- ஒரு வேகத்திலிருந்து மற்றொரு வேகத்திற்கு
செய்வதற்காக மாற்ற இடம் எவர்திங்கர்
- ஒரு வருடத்திற்கு உத்தரவாதம்
ஜாக்கர்

JOHNSON

இயக்கத்திலும், ஆற்ற
லிலும் இணையிலாச்
சிறப்பு கொண்டது

மனிதன் ஏற்படுத்திய வஞ்சம் அதனிடக் கொடுமையாக இருக்கிறதே!

மூன்று நாட்கள் நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் அவள் மனம் வெகு தூரம் பாதிக்கப் பட்டிருந்தது.

அவளுக்கு தினக்கும் சக்திகூடச் சிறிது குறைத்து இருப்பதை அவள் உணர்ந்தாள். எவ்வளவு உண்மையான இடங்களில் இருக்க வேண்டியவள்.

இப்படி ஒரு அடிமைப் பெண்ணை நாட்டை விட்டுக் கடத்தப்படுகிறாள்! இந்த அச்சிரமம் வெறு எங்காவது நடக்குமா?

ஆமாம், இந்த ஏற்றுமதி விவகாரங்களை யாராவது கவனிக்க வேண்டாமா? இன்னும் விஜயநகரக்காரர்கள்தானே இந்தச் சீக்கிரக் கெல்லாம் அடிபதி!

இந்த வார உ.வி.சினிமா

விக்கிரமாதித்தன்

எம். ஜி. ஆர்., பதியினி, பி. எஸ். வீரப்பா நடித்த 'விக்கிரமாதித்தன்' படம் இந்த வாரம் (18-5-81) கொண் ட. வி.யி. வி.வி.யிடப்படுகிறது. (எதிர்பாராத கடைசி வினாடி மாற்றம் இராது என நம்புவோம்.) இந்தப் படத்தைப் பற்றிய பழைய பத் திரிகை விமர்சனங்களைத் தேடினேன்.

குமுதம் நவம்பர் 15, 1962 இதழில் ஒரு பக்கம் பத்திரிகையின் அழகான புகைப் படம் போட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்ப் பக் கத்தில் வந்த விமர்சனம் இவ்வளவே தான்:

"...தாய்நாடு" என்ற பிரசாரப் படம் இத்துடன் காட்டப்பட்டது ஒரு புதுமையான முயற்சி."

விசுடனில் விக்கிரமாதித்தன் ஸ்ரீராம் பரம் மட்டுமே வந்திருக்கிறது. கவ்வியில் அது கூட இல்லை!

புகைப்படம் உதவி: சிந்தாமணி பிலிம்ஸ்

திரும்பிப்போது தென்னாடு சொல்கு நடுவில் திருவள்ளிக்கோயிலின் கோபுரம் தெரிந்தது.

"கடவுளே! இவையகளை நீ உண்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாயா?" என்று கேட் டாள் அவள். மனம் ஏந்தி விட இயக்கமும் இல்லாமல் சோர்ந்து கிடம்.

காதுகளில் கடல் கடல் கடல் கடல் என்ற குதிரை ஒசை மட்டும் இடையிடையே கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

இப்போது ஆபத்தில் சிக்கிய காரணத் தால் அந்த நினைவு அடிக்கடி வருகிறது. அந்த வீரஞ்சலது அவளைக் காப்பாற்ற வருவதாவது!

இதற்குள் அவன் இறந்திருக்க வேண்டும். அவன் பெயரைக் கேட்டுக் கொள்ள மறுத்து விட்டோமே! எவ்வளவு பெரிதாவது! அதுகூடப் பெரிதில்லை.

தனது பெயரை ஏன் கங்கு என்று சொன்னோம்? இறந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவனிடம் அப்படிச் சொல்லவாமா? என் உண்மைப் பெயர் தெரிந்தால் அவன் சந்தோஷமாக இருக்க மாட்டானா? அவன் யோரான செய்து கொண்டிருக்க, நிமிரென்று அவங்கன் கேட்டு மெள்ளத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

ஆங்கிலேயர்கள் பலர் அவசரம் அவசர மாகக் கடற் கரைக்கு மூட்டை முடிச்சுக் கனூடை வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

சுப்பனில் ஏறித் தங்கள் தாய் நாட்டுக்குச் செல்வலே அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்!

வாசிப்பார்களும் நடுத்தர வயதுக்காரர்களும் திளைத்த அந்தக் கூட்டத்தில் ஒருத்தனது பேச்சு மட்டும் சிறிது வேண்டக இளையுடன் எழுப்பாக இருந்தது.

அவளுக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டுத் திரும்பிப் பார்த்து,

கும்பனில் அந்தக் குதிரைப் பீட்ட ஆளை அவன் கண்டுகொள்ள முடியாதபடி மற்றவர்கள் குறுக்கே வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கவர்ணமுடி அது யார் என்று குழம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது,

அந்தக் கும்பல்காரர்கள் தங்களுக்குச் சற்று எட்டத்தில் அந்த அடிமைக் கோஷ்டி இருப்பதைப் பார்த்து வேடிக்கை பார்க்க அவர்களை நோக்கி வந்தார்கள்.

கும்பனில் சற்றுடச்சீமான குரலிப்பேசிய வன் ட்ரெக் ராஜர்.

இருபத்தெட்டு வயது இளைஞன். சுடித்த முகமாயும், கூர்மையான மூக்கும் உள்ளவன்.

கண்களில் நீலத்தை ஒட்டிக் செவ்வரி. அதிசயப் படிப்பு இல்லாமல் கண்டலவிரிந்து விடுவதாகக் கூப்பல் ஏறுவான் அவன்.

நாசுப்பட்டினம் அருகில் அடித்த புயலில் தப்பித்துக் கரை ஏறியவன்.

பேரகு துரோப்பிய விவாபாசிகளிடம் ஏவல் வேலை செய்து.

மெள்ளமெள்ளத்தானே தனக்கு ஒரு வர்த தக வுரிசைய ஏற்படுத்திக் கொண்டவன்.

இப்போது கையில் சேர்த்த பத்தாயிரம் பவுண்டன் தனது தாய் நாட்டுக்குத்திரும்பிக் கொண்டிருந்தான்.

சிவிமா சிர்ரிமா!

அப்போ அப்போது ஏழாமலான பெத்தோர்
எனும் ஈகோதரிகளும் அவன் வரும்படி
காகக் காத்திருந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு விவாபாரியும் இவ்விவாத்துக்கு
எடுத்துச் செல்லும் கனத்த தொகையினை
ஒப்பிட்டால், இவன் எடுத்துச் செல்வது
பெரிய தொகையே அல்ல.

"டேய், டேய்! இந்தப் பக்கம் பெண்கள்"
என்றான் காவின்ஸ் என்ற இளைஞன்.

ராஜர் திரும்பினான்.

அதுவரை எதுமையும் தொலுமாக்கி இருவர்
கணையும், ஆடவர்களையும் பார்த்த பிறகு
இந்தப் பெண்கள் பகுதி வந்து வரணம்
வுடன் செலித்தது.

"பெண்களுக்கு மட்டும் இந்தத் தோக்
விவாபாரிகளிடம் உணவு கொடுக்கிறார்கள்"
என்றான் காவின்ஸ்.

தோக் விவாபாரம் என்று குறித்தது
அடிமை விவாபாரம்.

"ஏனெனில் அவங்களை ஆசனதாயை
மாக விற்க வேண்டி வீடுகளை அகலாக
அவங்க தொற்றத்தைச் சரிவாகப் பாதுகாக்க
வேண்டாமா?" என்றான் ஹம்மாண்ட்.

"நாமும் ஆளுக்கு ஒரு பெண் வாங்கிக்
கொண்டு போவோமா?" என்றன்காவின்ஸ்.

"வீட்டை விட்டுத் துரத்துகார்களா?"
என்றான் ஹம்மாண்ட்.

"பெத்தோர்கள் தானே! இதை அடிமை
களை நானு மட்டங்கு விடுகிற கிறிஸ்து பணத்
தைக் காட்டிலும் ஆசனதாவு காணாய்
பின்பார்கள்" என்றான் ஜேம்ஸ் பிச்.

ராஜர் இதற்குள் பெண்கள் கூட்டம்
ஒவ்வொன்றுகூடப் பார்த்தது. கோபவன்மிக்
கூட்டத்துக்கு வந்திருந்தான்.

காதல் போல் விண் என்று பாயவை
இருப்பது, "ஹ் காட்" என்று கத்தினான்.

மற்றவர்கள் ஆச்சரியமாகப் பார்த்து,
ராஜர் இரண்டே தாயைக் கத்திக் கூட்
டத்தில் பக்கம் நின்றான். "ஹேம்!"

"ஹ் அடிமைப் பெண்களும் திரும்பிப்
பார்த்தார்கள்.

கவர்களுமி அவரைக் கணம் அவனைப்
பார்த்துப் பார்வைகளைக் கிறி இறக்கினான்.

"ஹேம்" என்றான் பரிசையம் ஆஸைன்
பெரஸ். திரும்பிய அவன் விசேஷமாக ஒரு
முறை பார்த்துவிட்டு மீண்டும் திரும்பினான்.
ராஜர் என்னென்னவோ சொல்ல விரும்
பினான். முன்போலவே தடுத்தது.

பிறகு இந்தக் கூட்டத்தில் விவாபாரி
களாயினார்கள் என்று அறிந்து அவனைத் தேடித்
கண்டு பிடித்தான். "மிஸ்டர்! அந்தோ அந்தப்
பெண் இருக்கிறாளை அவளை எலக்கு விடுக
ளுக் தரமுடியுமா?"

தோவன்ஸ் அவனை ஏற இறங்கப் பார்த்த
தான். "திரேன்"

"எத்தனை பணம்?"

"பணம் வேண்டாம். பவுன் கொடு."

"எவ்வளவு?"

"ஐந்து!"

"ஐந்து!" திறந்தவாய் திறந்தபடி விடத்
தது. கண்கள் மறுநி தீவ்றன.

தோவன்ஸ் முகத்தைத் திருப்ப, "இதோ
தருகிறேன்" என்றான் ராஜர், பரபரத்த
சிர்ரிமானுடன்.

உங்களுக்கு வயது 21? அப்படி
யானால் உவங்கியுங்கள்! ஜூன்
மாதம் முழுவதும் 21ம் பக்கம்
21 வயதுக்காரர்களுக்குச் சொத்
தும்.

இந்த வயதில் சிவிமா பார்த்தா
தவர் யார்? பார்த்துவிட்டு ஜோக்
அடிக்காதவர்தான் யார்?

மே 15 தேதிக்குப் பிறகு புதி
தாக ரிசில் ஆன ஒரு சிவிமாவை
வைத்து ஜோக் எழுதி அனுப்பியு
கள். பிரச்சமமானது சன்மானம்
உண்டு. உறையின்மேல் "சிவிமா,
சிர்ரிமா!" என்று குறிப்பிடவும்.
ஒருவர் இரண்டு ஜோக்குகளுக்கு
மேல் எழுதக் கூடாது. திருப்பி
அனுப்புவது. கடிதப் போக்குவ
ரத்து இவ்வீத.

"தான் சுறுசுறு திரேன்" என்று ஒரு
காத்திரமான குரல் அவனை உறுக்கியது.
திரும்பினான்.

பிரேவன்ஸின் பே உறுதியான முகத்
துடன் தீண்டு கொண்டிருந்தான்.

தோவன்ஸ் பேஸை நோக்கித் திரும்பினான்.
"தான் சுறுசுறு" என்றான் ராஜர்.

தோவன்ஸ் ராஜரை நோக்கித்திரும்பினான்.
"என்னது?"

"தொண்டாவிரம்."

"ஆவிரம்."

"இரண்டாவிரம்."

பேக்குக் கோபம் வந்தது.

"குலாவிரம்."

"தான் தாலாவிரம்." ராஜர் முகத்தில்
ஒரு கண்டிப்பு இடையது.

"ராஜர் இது வேண்டாம். வயல் குதாட்
டம் மாறி!" என்று காவின்ஸும் நண்பர்
களும் தெரித்தார்கள்.

"தயாவிரம்!" என்றான் பே. அவன்
முத்திரை எடுக்கும்படி கண்ணில் ஒரு வெறி.

"ஆவிரம்."

"ஏழாவிரம்."

"எட்டாவிரம்."

"ஒன்பதாவிரம்."

"பத்தாவிரம்."

பேக்குக் கோபம் கூடிச் சொண்டே வத்
தது. ராஜர் பத்தாவிரம் என்றதும் ஆத்திரம்
அவன் வரக் கண்கள் ரத்தமாக எரிவ.

"போதும். இனிமே பிழை! லா, பிழை
வதுக்கு" என்று கத்தினான். (தொடரும்)

பூம்புகோணம்

DRUG LICENCE No. 40779

சத்திய அரண் எடுத்த தொகைக்கு அனுமதியளிக்கும்படிக்கு

சமஸ்த விசேஷத் தளாரிப்புகள் :

சுவாஸாசயத்திற்கு பலமுட்டவும், சரீர வலமைய அதிகரிக்கவும்

1. சம்பவண்பூசம்

3. அவஸ்கரிந்துரம்

2. ஊத்த பஸ்பம்

4. அசுவஸ்தி கதவம்

செங்கண்ட ஸமஸ்த பிராஞ்சுடனீற்றுப் போடகதம்

1. லலிதா பார்மஸி, 32, மதுராதானத் தெரு, பூம்புகம். பேசன் : 179

2. லலிதா பார்மஸி, 81, கடைக்கு 9த் தெரு, சிதம்பரம்

3. லலிதா பார்மஸி, 8, தொழிலாதன் தெரு, தொண்டையூர், சென்னை - 600 017, பேசன் : 441 684

4. லலிதா பார்மஸி, 40-B, விவேகி ரோடு, கயிலாஸ்பூர், சென்னை - 600 064, பேசன் : 73907

மற்றும் சிறந்த ஆயுர்வேத மருந்துகளை வரவும் போடகதம்.

வேளி வகுசிறை! தாயதம் கூடதற்கு முன் முந்தங்கள் !!

புன்னலிய வேதத்திரமாய குருவாபூரிக் வேதம்

ஸ்ரீ காராயணீயம்

மருந்தேதம் - தமிழ் (பெரிய மருந்துகளைக்) மலையாளம் தமிழ் அரித்தருதல்

ஸ்ரீ M. S. வீஜையராவலன், சிரோன்மணி B.A.,

8

ஸ்ரீ V. R. வெங்கடத்தட்சிதச் சிரோன்மணி

அவர்களின் மருதலியம்

15-8-81 அன்று காஞ்சி பரமாரண்மலிக் கூசியுடன் வெளிவிடப்படுகிறது

பரமவதோத்தமர் ஸ்ரீ அக்கும் மாதவன் தம்புதிரி அவர்களால்

"பாராயணத்திற்கு ஏற்றது" என்று தெரப்பாக கூறப்படுகிறது

15-8-81க்கும் வெளிகும் ஆர்டர்களுக்கு ஒரு புத்தகத்தின் விசை கு 25

அத்ததெதிக்கு பின்பு வெளிகும் ஆர்டர்களுக்கு விசை கு. 32 தபால் சிவவு தனி.

கி.பி டி ரே டிங் ஏஜன்ஸி

10, கபாலீன்மணி சன்னதி தெரு, காமராசுபூர், சென்னை - 600 004

இந்தியன் மலிகை மத்திய மிய மூலமாயுட 1-81 டிரேஷன் ஏஜென்ஸி, சென்னை-4

மற்ற வேதத்திர வரலின் அனுப்புகள்.

தாமிசுத்தியவுடன் அன்பர்களின் தங்கோடைகள் தந்தியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்

கீழ் மாத

மாங்கிவிட்டிருக்கா?

பெரும் எழுத்து என்னி னிட்டபாம் மாதந்த
கனின் ஆதிக்கம் முன்னிலைக்கு வராதது.

மேல் நாடகம் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்
றும். அதற்கு ஏதோ 'கிட்டட்' என்று பெயர்
ரிட்டபாம். நாமும் அவனை 'கிட்டட்' என்று
கொஞ்சினிட்டோம். கிட்டட் பெயர் மீட்ட
பெயராகது.

அது போல, உடம்பைப் பிரித்துப் பார்த்
தான். ஒரு உறுப்புக்கு 'மாம்பிலிவன்காப்பி
தும்' என்று ஏதோ பெயரிட்டான். நாமும்
அந்தப் பெயரையே இட்டு அழைத்தால்
மேடு மூலும் கிளைத்து விட்டது. நான்கு
வீடு வேறு பெயரிட்டு நம்மவர்கள் அழைக்க
ஆரம்பித்தால் அதைச் சேர்த்துக் கொள்
விறது. ஆளுதும் மேல் நாட்டு கையவனோடு
சலந்துகொள்வதற்கு மேல் கட்டடார் தாம்
சுரணம் செய்தபடியே பெயர் வைத்துக்
கொண்டால் பிரயோஜனமாய் இருக்கும்.
இதை 1940-க்குத் தொங்கி வந்திருந்தேன்.
இதைப் பற்றி யூனியன்ஸ்டி கமிஷனருமே
லாக்கு மூலம் முன்னமேயே கொடுத்திருக்
கிறேன். பழைய ரிக்கார்டுகளைப் பார்த்தால்
தெரிய வருகிறது. ஆளுதும் கிட்டட் சொல்
பூக்கக்காரர் உருமாறி புகழை விடப் போன
திலும், தமிழை வைத்தோன் மெய்யினை
வைத்தோ தொங்கிக் கொண்டு இருக்கத்
தவரர் கடைசி வரையுமீ ஆகலென் தொற்
கையே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஏற்
பட்டு விட்டால் எல்லாம் எளிதானால் பெயர்
விடும். அதன் பிறகு கிட்டட் சொத் தழகம்
என்று ஒன்று போலம். மெய்யுறவுகளை ஆதி
கிழும் பெயர் எந்தத்தவரவர் அது!

மேலட்டார் புளவர்களை விடாமல் கழை
கல்க் சொல் கழகத்தில் உதவி 19-ஆம்
மேலட்டாரை ஒன்றி விடுகிறார்கள். ஒட்டி
விடுகிறார்கள். நம்மை விட்டு வார்த்தைத்
மோகம் என்று ஒழியியிட தெரியவில்லை.
அது ஒழிந்தால்தான் கையவன் கைக்கு
வரும்! முன்னேறிய நாடெல்லாம் கையவன்
வாழ்க்கைக்கும், பெயர் விடுதலிக்கும்,
கல்கத்தொழில்களுக்கும் உபயோகப்படுத்துத்
கொண்டிருக்கும்போது, நாம் கொண்டுவரக்
காலகாலமாகப் பிரதி பதங்களைத் தேடித்
கொண்டிருக்கிறோம்! பெயர் வைக்க மறந்து
போனதால் பதிலேட்டு வயதுப் பெயரிடத்
தொட்டியிலேயே விடத்தி வைக்கிற கைக்
கத்தான்! பிரதி பதங்களைச் சரிவரக் கண்டு

பிடிக்கிறது வரும் ஆகலாம். அதுவரை
காத்தொழில்களையும், தொழில்களையும்
யும், 19-ஆம் ஆரம்பிக்கலையும் நிறுத்தி
விட வேண்டியதுதான்!

வார்த்தைகளுக்கு என்று அமைத்து நித்திரை
காலியம் பரிதாபமான காரியமே! சூரிய
னுக்குத் தக்க பிரதி பதம் கிடைக்காமல்
போனால் அப்பாவிதான் கைகளை இறங்கிப்
கொண்டுவரக்கூடாது! பாஷை கண்டாவதற்கு
முன்னும் ஆதி மனிதம் சூரியன் இவர்க
ளோடு அனுபவித்துக் கொண்டாக! ஏன்,
தமிழை உண் முன்னேறியே பரிசிகள்
சூரியன் இவர்களைக் கொண்டுவர
சத்திக்குத் தக்க பரிசு கிடைக்கிறது.
கட்டிடக்கலை ஆகலாகப் பரிசுபடுத்தப்
பதவையின் ஒத்திப் போல கிட்டட்! தம்
முண்டை கைச் சொல் ஆக்கக்காரர் என்றால்
கைகளை ஒட்டிக் கொண்டு 'கிட்டட்' என்று
இருத்து விடுவாரா!

கையவன் சம்பந்தப்பட்ட கைகளைக்
தான் எத்தனை! எத்திரைகள்தான் எத்தனை!
என்ன பெயரை வைத்தால்து அவ்வகை
தமக்கு ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதானே?
பெயர் தமிழும் பெயராக இவர்களுக்கு
காலத்தால் திண்ணம் விடுவதா, கையின்
உண் தருகவாலை!

தேருக்கு நேராக, வார்த்தைகளாக
கொண்டு அங்கு, படித்ததாத்தான் படிப்பு.
அப்படிப் படிப்பு ஏற்பட்டால் பள்ளிச்
சுடத்தின் பிள்ளைகள் ஒரு மணி நேரத்துக்கு
மேல் இருந்து தொங்கக் கொண்டால்!

"கிட்டட் புகுக்கல் கையவனைச்
சொல்லிக் கொடுத்து விடுமா? உடற்கூறுகள்
சம்பந்தமாக மாணவர்கள் 'கிட்டட் புகு'
குக்கல் வாசித்துக் கண்டப்படுவதா நான்
பார்த்திருக்கிறேன். நேருக்கு நேராகக் கற்
ருவோ கெடு கையம்! தலை, கண், மூக்கு என்
னும் உறுப்புக்கள் கை முன்னும், பிறகு
மகக் கை முன்னும் தின்று கிட்டடாம், எத்தப்
பதமும் அங்கலில் கைவால் ஒட்டிக்கொள்
கும். தமிழோ, கட்ட மொழியோ, வத்திரோ,
கிட்டடா எத்தப் பதமும் ஒட்டிக் கொள்ளும்.
என்னதில் திவ்வாத பொருளுக்குத் தமிழும்
பெயரையே கொடுத்தாலும் பிரயோஜனம்
இல்லை. தம் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும்,
ஆசிரியராய் இனி அமரப்போகும் மாணவர்க
ளுக்கும் விஷய அனுபவம் சம்பந்த இல்லாத
போது, வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு
கைய பெயர்து என்றுதான் இவ்விதம்.

பள்ளிக் கட்டடங்கள் கையவன்மேல் கற்பிக்க
கிட்டு, கற்பிப்பது எல்லாம் அப்பாவி மான
வர்களின் மண்ணைக்குள் வார்த்தைகளைத்
திணிப்பதுதான். என்னால் அறிவை, பகுத்
தறிவைக் கெடுத்திரு காரியம்! பெயர்களையும்
குத்திரைகளையும் பராமல் படித்து அப்
படியே பரிட்சைப் பெயரில் கொட்டிக்
கிடுகிற காரியம்!

எல்லாத் தவறும் எங்கே இருக்கிறது என்
றும். அடிப்படையிலேயே இருக்கிறது! நேர்
முன்னாக கைக் முறை இல்லாததால்தான்
இத்தனை கைவாயும்! அது கைவிட்டபால்
கைச் சொல் ஆக்கம் பவன்படும். அதுவரை
பயன் எதிர்பார்த்தால் ஏமாற்றத்தான்!"

ஆரோக்கியம், ஆனந்தம்,
ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரம்

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு இக்கலையில்
போர்ன்விடா வழங்குங்கள். போர்ன்விடாவில்
பேரணு, பருப்பு, பால் மற்றும் சர்க்கரையின்
சுத்தமியுடன் சிவந்ததுக்கன.

இப்போது போர்ன்விடா ஒரு சுவை மூலம்
உங்கள் குடும்பம்

போர்ன்விடா
சுவைமூலம் சத்தமியுடன் நலம்

பழைய முகங்கள் புதிய நிழல்கள்!

29.3.81

அக் கல்யாணம் நல்லபடியாக நடக்கத் தன்னுடைய உதவிகளைச் செயல்பெண்டியது இருக்க, தானே முன்னால் நின்று இதை நிறுத்த வேண்டி வந்துவிட்ட தன்னுடைய நினைவை எண்ணி, மிகவும் வேதனைப்பட்டான் வித்யா!—

இவ்வளவு நாளும் எங்கேயும் போகாமல், வாரோடும் ஓட்டாமல் ஒதுங்கியே இருந்து விட்டதைப் போலவே அப்போதும் கூட இருந்திருக்கக் கூடாதா? என்று மிகுந்த வருத்தத்தோடு நினைத்துக் கொண்டான்.

“இத்துணைப் பெண் பார்க்க வருகிறார்கள். உன் மன்னி மிகவும் பயப்படுகிறான், நீயும் வந்தால் அவனுக்கு ரொம்ப ஆறுதலாக இருக்கும். நீ அவசியம் வரணும் வித்யா!” என்று அவளை மிகவும் வற்புறுத்திய அவன் அண்ணன் ராகவன் பெச்சிசை திட்ட நட்புப் பாயம் இப்போ வந்து ‘இப்படியொரு சிக்கலில் அகப்பட்டுக் கொண்டோமே’ என்று நினைத்தான்!—

பெண் பார்க்க வந்தவர்கள் தெரிவிக்காமல் தங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவித்து விட்டார்கள்!

மாப்பிள்ளைப் பைலனும் பார்க்க வட்சணம் மாப் இருக்கிறான். இத்துவக்கு ஏற்ற நொடி. நல்ல சிவப்பு. ஆள் நல்ல லாட்ட காட்டி மாப் இருந்தான். தனிவாரி சம்பெனி ஒன்றில் நாலு இலக்க சம்பளத்தில் நல்ல வேதியை சேருத்தான். கூட வந்திருந்த மனிதர்களும் கூபாவத்தில் நல்லவர்களாகவே தோன்றி னார்கள். போதாதா என்ன!

ராகவனும் கல்யாணியும் இவ்வளவு நாட்கள் தேடியதற்கு ஒரு நல்ல சம்பந்தம் கிடைத்ததே என்று மகிழ்ந்து போய் இருந்தார்கள்.

அந்த மகிழ்ச்சியில்—
எட்டாவியர் ரூபாய் வரதட்சிணையும். இரண்டாவியர் ரூபாய் மாப்பிள்ளை டிரைன் னும், இருபது பவுன் நகையும் மற்ற சீர் வரிசைகளும் எதுவுமே பெரிதாகத் தோன்ற வில்லை அவர்களுக்கு!

எல்லாவற்றுக்குமே சம்மதித்தாவிற்று! இத்து ஏதெனதைய இந்தக் கல்யாணமே முடித்து விட்டாற் போல சந்தோஷமாக இருந்தான்.

இந்த நிலையில்—
எப்படியாவது இந்தக் கல்யாணத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்று வித்யாவின் மனம் மட்டும் ஓவாமல் புலம்பிக்கொண்டே இருந்தது.

இத்துணைப் பெண் பார்க்க வந்திருந்த ‘அவளை’ப் பார்த்ததுமே வித்யாவுக்குப் ‘பனிச்’சென்று நினைவுக்கு வந்து விட்டது.

அந்த ஒரு கணத்தில் அவன் உடல் எங்கும் ‘குப்’பென்று விபரீதம் போலக் கூடும் மனமும் ‘படபட’சென்று துடிக்க அவன் தன் மூக்குக் கண்ணாடியைக் கழறித் துடைத்து மீண்டும் அணிந்து கொண்டு அவன் நன்றாகப் பார்த்தான்!

அவ்வந்தான்!—
அவ்வந்தான்!—
வித்யாவுக்குச் சந்தேகமே இல்லை!—
அவன் நினைவுகள் ‘சட்’டென்று அவன் மீடம் இருந்து பிரிந்து ஓடின!—

சென்ற மாதத்தில் ஒரு நாள் அவன் சம்பெனியின் ‘புரொடக்ஷியடி கவுன்ஸிலின்’ கூட்டம் நகரின் நட்பாத்திர நேரட்டல் ஒன்றில் ஏற்பாடாகி யிருந்தது.

சம்பெனியின் முக்கியஸ்தர்களும் எக்ஸி கிடிட்டியவர்களும் மற்றும் உயர் மட்ட அதிகாரிகள் பலரும் இதில் அவசியம் கலந்து கொள்ளுமாறு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். வித்யாவும் அந்த மீட்டிங்கில் கலந்து கொள்ளச் சென்றிருந்தான்.

குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குச் சற்று முன்னாலேயே வந்து விட்டதால் அவன் வரும் போது மீட்டிங் ஹால் காலியாக இருந்தது. மாடியில் இருந்த அந்த அறைக்கு வெளியே நீண்ட லாந்த்ரானின் கைப்பிடிச் சுவர் ஓரம் நின்று சிமே நிறுவன காரர்களையும் தடமாடுகிறவர்களையும் பார்த்தபோது அந்தக் கொளத்தில் பார்ப்பது ஒரு சிற்பாத மான அனுபவமாக இருக்கவே அவன் அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தான்.

அப்போதுதான் இது நடந்தது!—
நாகரிகமாக உடை அணிந்த ஒரு காலியனும் அவனுக்குப் பின்னால் அவன் இருப்பை இறுக்கமாகக் கட்டிக் கொண்டு ஏறக்குறைய அவன் மேல் சாய்ந்த வண்ணம் ஒரு இனம் பெண்ணும் கூட்டடிக் வந்து இவ்விலுர்கள்.

அவன்—
நல்ல விவர்பாவிருந்தான். அழகானவன் இருந்தான். நன்றாக உடுத்தி யிருந்தான். அவன் கூட்டடிகளா ஓட்டியவத்தனும் அந்த நிதானமாக நிறுத்தி அலட்சியமாக இதன் பிடிதும். — எல்லாறோ அவளை ஓரளவுக்கு வசதியானவன் என்றே எண்ண வந்ததன்!

தன்னோடு வந்த இனம் பெண்ணின் இடைமீல் என போட்டு வந்ததுத் தன்னோடு சேர்த்துக் கொண்டு அவன் நடந்தான்.

அந்தப் பெண்ணை நன்றாகப் பார்த்தான், ‘சட்’டென்று நினைவுப் பொறிவொன்று அவன் மூளையில் நடடியது!

ராதையல்லவா!
அவளேதான்!
தன் கம்பெனியில் ஸ்டெனோகிராஃபிஸ்டாக இருக்கும்
அந்தப் பெண்ணை அவள் ஒரே நேரத்தில் பார்த்த
திருக்கிறான்.

ராதைக்கும் காதலா?
அவள் பெர் என்ஸவாக இருக்கிறாள்.
கண்ணெழு... குரோட்டி... ராதையின்
அவர்களது காதல் கிளைகள்....

ராதை தல்ல பெண்.
தனக்கு வற்ற மாநிலி ஒரு கை
பாயனைத்தான் தெரிந்தெடுத்திருந்
திருள். எப்பன் லகிபா...
ஆம் தெரிவிருள். அதிரஷ்ட...
தான் ராதை!

என்று அவள் என்ஸவாக
ஒரு கொண்டிருந்த விளையி
ஒலியென்றாக அவள் கம்பெ
னிக் காரர்கள் உள்ளே நுழைந்து,
அரை வட்டமடித்து பெர்சுடி
கோவுக்குள் நுழைந்து
மீள்வது தெரிய
தொடங்கிற்று.

அடுத்த தரை
மணியில் மீட்டர்
துவங்கி விட்டது.

அதன் பிறகு வித்
பாவுக்கு வேளியை
பார்த்த காட்சியும்
அந்த நினைவுகளும்
மறந்து போயின!

அன்றைக்கு -

அங்கே - ராஜதபுடன்
பார்த்த அதே காலி
பனை இன்றைக்கு.
இத்துவாய் பெண்
பார்க்க வித்த மாய்
பிள்ளையாகப் பார்த்த
போது அவன் மனத்
தில் இனம் புலிவாத
ஆகிற்றமும் கோப
மூழை பரவியது.

எப்படியாவது இத்
தக் கல்யாணத்தை
நிறுத்திவிடவேண்டும்!
தன்ருகத் தெரிந்தே
இத்துவாய் பள்ளத்தில்
தள்ளிவிடக் கூடாது!

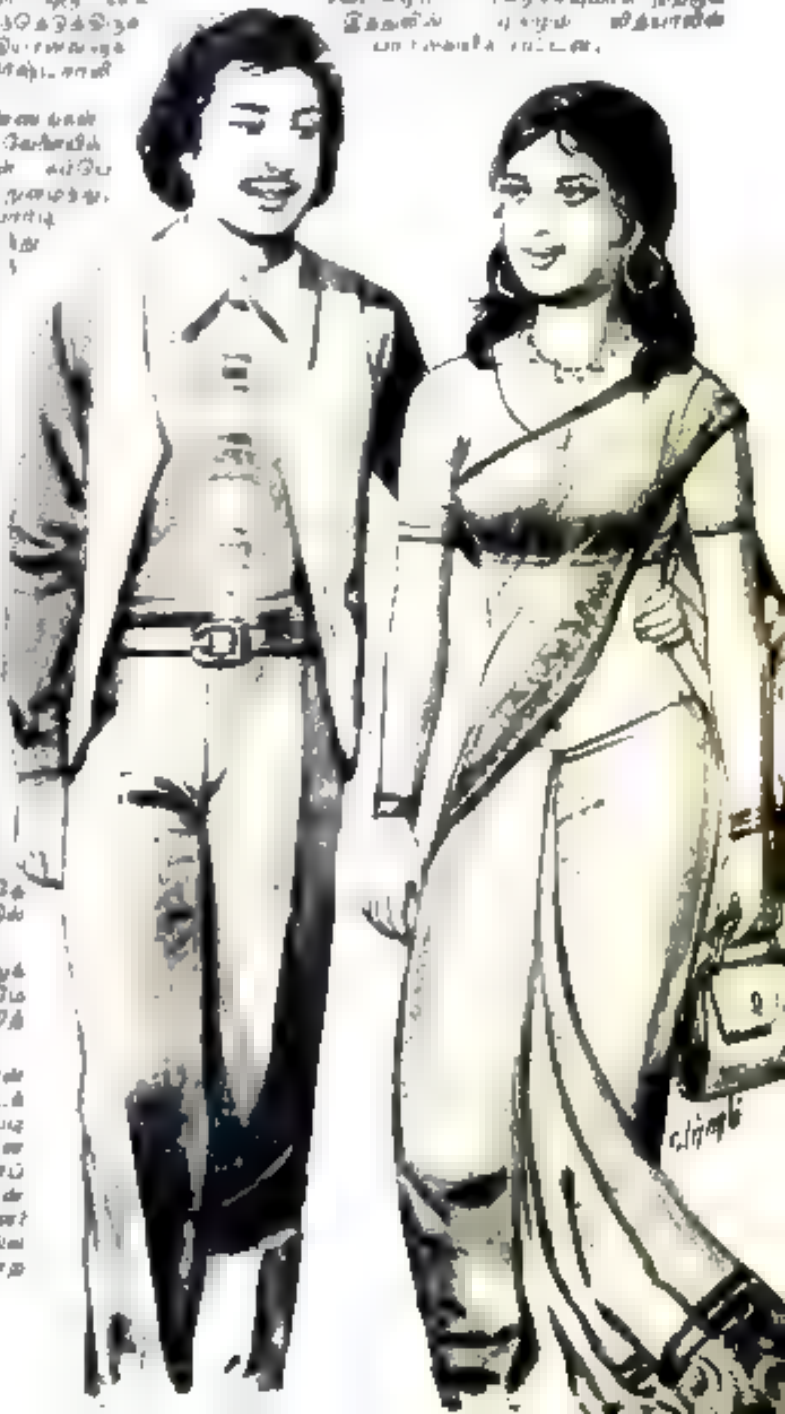
வித்யாவின் மனத்துக்
ருள் இந்த எண்ணமே
நிரும்பத் திரும்ப ஒலித்
துக் கொண்டிருந்தது.

"என்ன வித்யா! நான்
கூப்பிடறது கூடக்
காநிலை விழாம அப்படி
என்ன ஆழம்? என்
போதனை? - எப்படிப்
பார்த்தாய்லவா? உன்
அபிப்பிராயம் என்ன?
எப்பன் இத்துவுக்கு நல்ல
தொடர்தானே?" என்ற

ராதையின் குரல் அவள் நினைவைக் கலைத்து
விட்டது.

கட்டு என்று திடுக்கிட்டு கொண்டு
நினைவில் இருந்து மீண்ட வித்யா தன்
எதிர்க் கத்தொழுத்தில் அகமும் முகமும்
மனம் தின்று கொண்டு இருக்கும் தன் அண்
னையப் பார்த்தான்

எக்காய் தக்கப்படியாக முடிந்துவிடும்
என்ற தம்பிகளையும் அந்நிறுத்த மன்னி
யின முகமே கையாணப் பெண்களுக்கே உரிய
பேசு கழல் பரெச்சியமாக நிற்கும்
இதனில் ஏதும் வித்யாவின்
பார்க்கவிக் காட்டின.

வித்யா ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டாள். அவள் தனக்குத் தெரிந்தவைகளையும், பார்த்தவைகளையும், அந்த மாப்பிள்ளைப் பைபுலுக்கும் ராஜைக்கும் உள்ள காதலையும் - எல்லாவற்றையுமே விவரமாகச் சொல்லி திறத்தியபோது -

கல்யாணி, ராகவன், இந்து - மூவரின் முகமும் வெளிநிப் போயிருந்தது.

இந்து அழுவே துவங்கி விட்டாள்.

வித்யாவுக்கு அவளைப் பார்க்கவே பரிதாபமாக இருந்தது. ஆறுதலாக அவள் தோள் களில் தட்டிக் கொடுத்து அவளைத் தன்னை ஒரு அணைத்துக் கொண்டாள்.

“நீயே வரட்டுமா அண்ணா! நான் இப்பே இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு வந்து, உங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க முடியவில்லையே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது. நம்ப இந்துவுக்கு இதைவிட நல்ல இடத்துச் சம்பந்தம் வரும் அண்ணா... வரட்டுமா?”

வித்யா விரம்பி விட்டாள்.

ராகவனும் கல்யாணியும் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசாமலே இருந்தது. வித்யாவுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது.

“என் மீது கோபமா அண்ணா?” என்றுள்.

“சேச்சே... அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை யம்மா. நீ சொன்னதை சொல்லாமல் கேட்டேக் கேட்ட மனசு என்னவோ போல ஆயிருந்து. நீ சொன்ன மாதிரி இது இப்பவே தெரிஞ்சு தும் நல்லதுதான். இளையெல்லாம் ஒண்ணும் மனசுவே செக்கக்கூடுதே. அங்கடி வந்து போய்க் கொண்டு இரு. இந்துவுக்கு வேறொரு நல்ல இடம் இருந்தாலும் பார்த்துச் சொல்வது...”

தன் ஏமாற்றங்களை மறைத்துக் கொண்டு ராகவன் பேசினார். அவர் பேச்சை ஆமோதிக்கிறதோல கல்யாணியும் இந்துவும் தலையை அசைத்தார்கள்.

வித்யாவுக்குத் தன் மனத்தில் இருந்த பெரிய பாரம் ஒன்று இறங்கிவிட்டதைப் போலிருந்தது.

அவள் வீட்டுக்குத் திரும்பி வேறு தேரம் வரைவதும் கூட. இதே நினைவுகள் அவள் மனத்தில் வலியு வந்து கொண்டிருந்தன.

கவிஞர் கா. மா. நினைத்திருக்கா கட்டு இலாகா யார்களை ஒரு நாளைக்கு நான்கு மணி தேரமே வேலை செய்கின்றன. ஒரு வருடத்தில் மூன்று மாத காலத்திற்கு அவைகளுக்கு ஓய்வு அளிக்க சட்டத்தில் உத்தரவாதம் அளிக்கப் பட்டுள்ளது.

தகவல்: சக்தி மஹான்

இந்துவின் இறுமணம் தடைப்பட்டு விட்டதே என்ற வருத்தத்தை விட ராஜையைப் போன்ற ஒரு நல்ல பெண்ணின் காதல் இது போன்ற ஒரு ஏமாற்றிப் பேர்வழியிடம் சிக்கிக் கொண்டதே என்ற வருத்தம்தான் அவளுக்கு திறைய இருந்தது.

அவளும் காதல் தொல்லை அனுபவித்தவள் தான்.

ஆனால் அந்தக் காதலும் மிக மிக மென்மையானது. சின்னத்தில் இருக்கும் என்னென்ன கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நிரலழியே போய்ச் சுடராக மாறுகிற மாதிரி மிக மிக மென்மையான காதல் அது!

அதைப் போலவே அந்தத் தொல்லையும் இரண்டாம் பேருக்குத் தெரியாமல் ரகசியமாகவே முடிந்து விட்டது.

இரண்டாம் பேருக்குக்கூடத் தெரியாமல் தனக்குள்ளாகவே வெகு நாட்கள் அழுது கொண்டிருந்தாள் வித்யா.

காதல்தான் இப்படி ஆகிற்று என்பது இங்கே.

அவள் மன வரம்புகளையும் கூட ஒரு மின்னல் கிற்றுப் போய்ச் கண்ணைப் பறிக்கிற வெளிச்சத்துடன் ஆரம்பித்து அதே வேகத்திலேயே மறைந்து போயிற்று!

இறுதிவாக் திறந்து எல்லாம் -

நாறு வருஷத்துக்கும் குறைவான தாம்பதியுறும் இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தாய் என்பதே என் முத்தாய்!

இவ்வாறு அவள் பிரபலமான அந்தக் கம்பெனியின் “எக்ஸ்ப்ளேட்டிங்” - காரும் பங்களாவுமான செல்வச் செழிப்பான வாழ்க்கை, குழந்தைகள் இருவரும் தன் குடும்பத்தார்களின்.

இறுதிப்போல் வாழ்க்கையில் பல சந்தோஷங்களை இதுபோன்ற விஷயங்களில் தான் சிறு சென்று கொண்டு சமாதானப் பட்ட முடிந்தது. எவ்வளவோ விஷயங்களை அவள் மறந்து விட்டாள்.

ஆனால் -

அன்றைக்குத் தனக்கு ஏற்பட்ட காதல் தொல்லைகளையும் வேதனைகளையும் மட்டும் அவளுக்கு மிக நன்றாக நினைவு இருந்தது.

தனக்கு ஏற்பட்ட இந்த நிலைமை வேறு எந்தப் பெண்ணுக்கும் ஏற்படக் கூடாது என்பதில் மட்டும் அவள் மிகவும் தீவிரமாக இருந்தாள்.

மறுதான் அவள் கம்பெனிக்குப் போன தும் முதல் வேலைாக ராஜைக்குப் போன் செய்து அவளைத் தன் அறைக்கு வரச் சொல்லினாள்.

அதைக்குள் நுழைந்ததும் ராஜையிடம் எப்படி விஷயத்தைச் சொல்வது என்று அவளுக்கு மிகவும் தயக்கமாக இருந்தது.

கொஞ்ச தேரம் வேறு விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்ததிலிருந்து நிதானமாக விஷயத்தைச் சொன்னாள்.

அவள் பேசப் போ ராஜையின் மூகம் வெந்துபோய்க் குப்பென்று விடரிவை வந்திற்று.

வித்யா எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டது வீட்டுச் சந்து தேரம் மெனமமாக இருந்தாள்

தலைவராக மாநில முதலமைச்சர் பதவியில்.

ஒரு ஆண்டு பெட்ரோலுக்குச் செலவுகித்த பணம் ரூ 1,96,236, இதே முதல்வர். ஒரு ஆண்டு டெலிபோன் கட்டணமாகச் செலுத்திய தொகை ரூ 66,950 ஆதாரம் : இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்

தகவல் : வெள்ளகால் இரா. கந்தையா

ராஜத மென்மைமாத தலை குவித்து ஆமர்ந்து கொண்டிருந்தான். அவன் தலை நிமிர்ந்தபோது அவன் கண்களில் இரண்டு துளி கண்ணீர் முத்துக்கள் கோத்துக் கொண்டு நின்றிருந்தன!

சேர்சே... அசெ... இதுகொண்டபாம்போய் அழலாமா? எதிரியமாக இரு. தூக்க வெல்லாம் எதற்கு இருக்கிறோம்? உலர்ந்த பூக்கள் போலியான வானவாயை என்னை வந்து பார்க்கச் சொல். அவனுக்கும் உயர்ந்த கல்யாணம் நடக்க ஏதாவது முடிந்ததை எல்லாம் சொல்லிடுவோம்" என்று வித்தயா.

ராஜத ஒரு பதிலும் சொல்லாமல் மென்மைமாதென உட்கார்ந்திருந்தான். தூக்க காரத்தின் பெண்டுவந்தையே வெறித்துப் பார்க்கும் கொண்டிருந்தது அவன் பார்வை. அவன் கொஞ்ச நேரம் யோசிக்கட்டும் என்று நினைத்து வித்தயாவும் எழுந்து துள்ளுவது நின்று கொண்டாள். உறுதியென் சொன்று ராஜத பதிலுள்:

"நான் நம்முடைய யோசனையைப் பார்த்து விட்டேன் மெட்ரன். இனிமேல் அவரை நம்பி என்னை அலரிடம் ஒப்படைப்பதில் எந்த அளத்தமும் இல்லை என்று சொன்னேன். நீங்கள் சொன்னதை கேட்டதும் நமக்கின் என்னை அறிச்சிவாக்கவும், ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது. ஆனால் நான் உங்களை நம்புகிறேன். மெட்ரன். எப்போது அவர் என்னை விட்டு விட்டு வேறொரு பெண்ணைப் பெண் பார்க்க வந்தாரோ அப்போதே என் காதல் இறந்து போய்விட்டதாகத் தோன்றுகிறது! இனிமேல் உங்களைப் போன்றவர்கள் நுயலிடு செய்து நாங்கள் இருவரும் இனிமேல்தான் அப்பே இத்தக் காதலின் மென்மை கொஞ்சமும் இருக்கிறது. இந்தப் பிரிவுக்குக் காரணம் வேறும் மன வேறுபாடுகளுக்கே இருந்தால் சரி செய்து கொள்ளலாம். இது மன வேறுபாடு அல்ல - பண வேறுபாடு மெட்ரன்! - எங்கள்மாம் அல்லவையே தூரம் செய்ய முடியாத என்று அவருக்கு நன்றாகவே தெரியும். அதனால்தான் இப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்க வேண்டும். 'எனினும்' உங்கள் அன்புக்கு நான் நியுனவன்-தாங்கியுமேட்டம்."

அவன் எழுந்து விட்டான்.

வித்தயா அவளை கண்களில் பார்த்தாள். காதல் தோல்வியின் வயி கொஞ்சமேனும் அவன் முகத்தில் தெரிகிறதா என்று தேடினாள்.

ராஜத கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவனுடைய இயல்பான நிலைமையை மாற்றிக் கொண்டு இருப்பதும் அவளுக்குப் புரிந்தது.

அவ்வருத்த தனக்கு ஏற்பட்ட காதல் தோல்வியும் அதனால்தான் கண்களில் ரகசியமாக அழுத்தும், தன் கல்யாணத்துக்குப் பிறகும் வேறு தாக்கம் வராத அதை நினைத்து வருத்தமும் நினைவுக்கு வந்தது!

"காதல் தோல்வி-இத்தனை கலையானது?" என்று யோசிர் அவன் ராஜதவை மீண்டும் ஒரு முறை பார்த்தான்.

"இந்தப் பெண்ணும், இதை. எப்படி. இவ் வளவு கலையாக எடுத்துக் கொள்ள முடிவது? என்றுதான் நினைக்கிறேன் மெட்ரன்!"

"என்!"

"காதல் புனிதமானது. மென்மை பானது. தெய்வீகமானது - இன்னும் என்ன சொல்லும்? வெள்ளமுமே அவ்வளவும் சொல் விக்கொண்டவர்களுக்காதல் தோல்வியுண்டாக வாயது. வேதனை அளிப்பது - இன்னும் அவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆனால் - ஒரு ஏமாற்றம் போய்விட்டது நம்பி வாழ்க்கையையே தாசு மாகிக்க கொல்லும் கிட காதல் தோல்வியைத் தாங்கிக் கொள்வது கலையின் என்றுதான் நினைக்கிறேன் மெட்ரன்!"

"பரவாய் நம்பிக்கைகளை இறுத்துவிட்டுப் போய்விடக் காழ்ப்புறாத கிட - அவரும்க்கை தோன்றிய கைத்திரியேயே பிரிந்துவிடுவது மிகவும் தங்கு என்றுதான் நினைக்கிறேன் மெட்ரன். இதை நான் ஒரு பெரிய வித்திக் காலகாலோ, வேதனையாகவோ நினைக்க வில்லை. காரணம். என் காதல் கிட என் நம்பிக்கைகள் என்னைப் பெரியவை! முக்கிய காரணம். அவ்வளவுமேனும் கிட! இவற்றை என்மாம் விட்டு விட்டு அப்படி ஒரு காழ்ப்புற அமைவதை கிட என் காதல் தோற்றம் போலிற்று என்று ஒப்புக்கொள்ளும், ஏதற்குக் கொள்ளவும் என்னை மிகவும் கலையம், தான் வருகிறேன் மெட்ரன்!"

ராஜத மென்மை விட்டான். வித்தயா ஏற்று நேரம் விக்கித்துப் போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

தகவல் முடிவாக மன உறுதியுடன் ராஜத பெரிவிட்டுப் போனவை பெல்லாம் அவன் மனத்தின் திருப்பம் இருப்ப ஒலித்தன. அவன் மன உறுதியையும், நம்பிக்கைகளையும் தன் மனத்துக்குள் பாராட்டியபடி தன்னைக்கு வெளியே பார்த்தான்.

ராஜத போய்க் கொண்டிருந்தான். உடனே அவன் திருப்பம் ஊர்த்துச் சென்றது. "முடிவின் பழையதானது இந்த தீதர்கள் புதியவை!" - என்று வித்தயா தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்.

பெரிவம்மா கமழையைத் தவிர யாருக்கும் மாநங்கிலைச் சட்டென்று பிடித்து விடும். விட்டு மனிதர்களுடன் நட்புக் கொண்டு கபி மற்ற உறவாடும் ஒரு கபாவும் அவளுக்கு இவற்றைவாக்கவே அமைந்து விட்டிருந்தது. வந்த சில நாட்களிலேயே நர்மதாவுக்கு அவளை மிகவும் பிடித்து விட்டது.

அம்மார் சாஸியில் சண்டை மரங்கள் குழிதே தோட்டத்துக்குள்ளே அடங்கி யிருந்த சின்னஞ் சிறு விட்டில் அவள் இரண்டு வேலை ஆட்களுடன் தனியே வசித் துக் கொண்டிருந்தாள். உயரமும் பருமனும் மாவ தோற்றம். சிவந்த மேவி. அதுபது வயதை எட்டிவிட்டது தெரிவாத மிழக்கு தடை. அதட்டலான பேச்சு. நரை தெரிவாத கருப்புப் பூச்சில் கழுத்து வரை வெட்டி விடப்பட்டிருக்கும் அடர்த்த முடி. சை விரங்களில் நகப் பூச்சு. உதட்டில் அழுத்த மான் சாயம். ராகத்தில் மிதமான பவுடர் பூச்சு. தோற்றத்திலும் பேசும் தோரண விலும் மாமிசார் கஸ்தூரிக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவள். ஆனால் நெருங்கிப் பழகிய போது கஸ்தூரிமீடம் காணப்பட்ட அதே அன்பும் - பண்பும் - பாசமும் தெரிந்தன. அதனால்தான் தோற்றத்திலே முற்றிலும் மாறுபட்ட இருவர் - மனத்தால் ஒன்றுபட் டிருப்பதால் நெருங்கிய தோழிகளாக இருக் கின்றனர் போலும். மாநங்கி தனக்குள்ளே நர்மதாளைப் பற்றிக் கணிப்பு செய்து கொண்டாள்.

தன் பாதுகாப்பில் வந்து மாநங்கி தங்கத் தொடங்கிய சில நாட்களுக்குப் பின் னர் ஒரு நாள் காலை அவள் அந்தப் பெண் ணைத் தன் காரிக் கூட அழைத்துச் சென்றாள். கங்கா காவேரி இன்ஸ்டிடியூட் என்னும் வேலை வாய்ப்புப் பவீற்றி தரும் ஸ்தா பனத்தில் அவளை ஒரு மாணவியாகச் சேர்த்து விட்டாள். அந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலம் பவீற்றி பெற்றவர்களுக்குத் தனிவார் திறுவனங்களில் சட்டென்று வேலை கிடைத்து விடும் என்றதொரு பெருமைய அந்தறிஞந்தது. அங்கே இடம் கிடைப்பதே சிரமமான காரியம். அதுவும் நர்மதா தனது செக் வாக்ஸைத் தெரித்தவர்கள் மூலம் உபயோ கித்து மாநங்கிக்கு அங்கே இடம் பெற் றதுக் கொடுத்து விட்டிருந்தான். சேகரி. ரி யல் கோரிஸ் எனும் பதிலியில் மாநங்கி சேர்ந்து பவீவத் தொடங்கி விட்டிருந்தான்.

நர்மதா மிகவும் வெளிப்படைவாகப் பேசுகிறவள். முதல் நாள் கங்கா காவேரி இன்ஸ்டிடியூட்டுக்கு மாநங்கி கிளம்பியதும் தானே அழைத்துச் செல்வ முன்வந்தான். காரிக் முன் ஆணத்தில் தன் அருகே உட் கார் வைத்துக்கொண்டு தோட் டத்திலிருந்தபடியே தான் சொல்ல விழும்பியதைப் பட படவேன்று பேசத்தொடங் கினாள்.

“மாநங்கி. முதலில் நீ ஒன்று தெரிஞ்சுக்கணும். நான் உன்னை எவ்விதமான

கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படுத்த மாட்டேன். நீகத்திரமாக எங்கே வேணுமானாலும் போக லாம். வரலாம். யாருடனும் பழகலாம். பேசலாம். உனக்குப் பூரண உரிமை உண்டு. ஆனால் நான் சொல்லப் போறதைக் கொஞ் சம் வைவிச்ச வச்சக்கோ. இந்த ஊர்க் காரங்க உங்க ஊர்க்காரங்களை விடக் கொஞ்சம் முற்போக்கானவங்க - பத்தாய் பாவீத்ததைத் தை இந்த வட்டாரத்தில் நீ அதிகம் பார்ச்ச மாட்டே. ஆனாலும் பெண்களும் சேர்த்து படிக்கிற இடம் நீ சேர்த்திருக்குப் அந்த ஸ்தாபனம். உன்வந்து உணர்வுகளைப் பூட்டி வைக்காமல் சகலமான சரளமாக எல்லாரும் எல்லோரிடமும் பேசுவாங்க - பழகுவாங்க. நீயும் அப்படிப் பழகத் தெரிஞ்சுக்கணும். தொட்டாச் சூருங்கி போலப் பலத்தவனாட் டம் நடந்துக்கக் கூடாது. வெளி உலகில் பலபேரோடு பழகச் சத் தர்ப்பம் இருந்தும் தனது வரம் புகுருளே தனனைக் கட்டுப்படுத் திக் கொண்டு பழகத் தெரிஞ்சுக் கிற போலுதான் ஒரு பெண்ணை உண்மையான ஒழுக்கம் உடை வவன்று சொல்ல முடியும். சத்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் இல் லாததால் ஒழுக்கமாக ஒரு பெண் இருப்பது உசத்தியல்ல.

கழுத்தில் விழுந்த ●●●

அப்பறம் இவ்வெரு லுக்கிய விஷயம். நீ தானையில் கவையம் படிக்க, எழுத. பேசக் கத்துக்கணும். தான் தமிழ் நாட்டிலே வாழ்ந்த காலத்தில் உன் மாமியாவர விட தமிழ் அதிகமாகவே படிக்க - பேசக் கத்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்தந்த ஊர்க் காரங்க மொழியிலே பேசத் தெரியும்போது தான் தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையே நேச பாலம் தெருக்கமடைகிறது. புரீசு கதா?"

தர்மதா ஒரே லுக்காகப் பேசிவிட்டு உரத்த குரலில் சொல்கிறாள்.

தர்மதாவின் சூயோசனைப்படிவே மாதங்கி மற்ற மாணவ மாணவிகளுடன் தட்டிரிமை பாராட்டும் பழகத் தெரிந்து கொண்டாள். விட்டு வேலைகளை மட்டுமே கவனித்துக் கொண்டு பெரியம்மாவாளுக்கு ஓர் எடுபிடி ஆளாகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த திரை விருந்து பழையபடி மாணவியாகி. கூடல் வந்துக் கதந்திரமாக வாழ நேர்ந்த அந்தப் புதிய அனுபவத்தை அவள் மிகவும் ரசித் தாள்.

மிக விவரத்தில் பெங்களூர் அவர்கள் வசித்த பகுதியிலிருந்த பல தெருக்களை அவள் தெரிந்து கொண்டு விட்டிருந்தாள். தர்மதா விட்டிருந்து பவீந்தி ல்தாபவத்துக்கு விவரவாகக் செல்வ எந்தத் தெருவுக்குக் குடிமுத்திரை சீக்கிரம் போத முடியும் என்று கவனமாகத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு விட்டாள்.

கோகடல் பெங்களூரை தெரியாது குறுமை யாக விடிக் காத்திருக்காது ஓரத்தின் வண்ண வண்ண மலர்கள் பூத்துக் குறுங்குழை மரங்கள் அணி செய்பும் அழகாகக் கண்டு களித்தபடி மெல்ல நடத்து போய்விடுவது அவளுக்கு மிகவும் கவையானதொரு அனுபவமாக இருந்தது.

எனத் திறுவனத்தில் விவரங்கள் அவளுக்குள் பல் கோழிகள் சேர்ந்து விட்டனா. சில மாணவர்களிடம் கூட அவள் தெருக்கி கதாமாகப் பேசத் தெரிந்து கொண்டு விட்டிருந்தாள். தந்தையைப் போல உள்ளே இருந்து தானாகக் கொணிக் கொணிகாது தீயாந்த நுகர்தலுடன் கணி எம்பத்தப்பட்ட விஷயங்கள் அவர்களுடன் சேர்க்கும் சீயாக விவாதித்துப் பேசும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டு விட்டாள்.

தெருக்கிப் பழகிய மாணவிகளின் ஒருத்தி ஒரு தான் அவளிடம் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டாள்.

"உன் பெயருக்கு லுக் ஸ்ரீமதி என்று இருக்கிறதைக் கவனிச்சோன். பிறகு கழுத்தைப் பார்த்தேன். தாளிக் சரடு தெரிந்தது. உன் கண்களை விட்டு இருக்கே ஏன் படிக்க வந்தே! உன் சென்றாலும் இது மாநிலி பக் கனித் திறுவனங்கள் செயல்படுவதாகக் கேள்வி..."

முடிந்த நிலையில் யாரோ குட்டிவிட்டதைப் போன்ற வேதனை, மாதங்கிக்கு. தெருக்கிப் பழகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தான் தர்மதா உபதேசித்திருந்தாள். எல் லாவிடமும் அவள் வாழ்க்கையில் விவ காரத்தை அப்பட்டமாக அளித்தது விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லையே?

"இந்தத் திறுவனத்தில் படிக்கணும்னு என் மாமியார் உத்தரவு."

"உன் கண்களைப் பிழிந்து இருக்கிறேன் யைத்துக்குக் கஷ்டமாக இருக்கியா?"

"தேவதா அடைத்த வேதனையை விழுக்கிக் கொண்டாள் மாதங்கி.

"அவர் வேலை நாடு போயிருக்கிறார். அதை மறக்கதான் இது ஏற்பாடு." உடனென்று அந்தக் தொழிலை அருகிலிருந்து அப்பால் தூக்கினாள்.

தாரிஷின் திரைவு மனத்திலே போன்ற இடமின்றி வேலை பவிலும் முயற்சிகள் நாட்கள் வேகமாகத் தான் தகர்ந்து கொண்டிருந்தன. காலை விட்டு மணியிலிருந்து பன்னி ரண்டு மணி வரைதான் அவளது பவீந்தி. பதில் எண்ணி யீதிப் பொழுதை அவள் மனக் குழப்பத் திலே கழிக்க நர்மதா அனுமதிப் பதிலை.

காலை வேலைக்குத் தன்னுடன் அமர்ந்து காப்பி டிபன் சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் அவள் கங்கா காவேரிக் குள் புறப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானித்தாள். பகல் அவள் விடு திரும்பும்வரை அவளுக்குக்காக கூடச் சாப்பிடக் காத்திருந்தாள். பகல் உணவுக்குப் பின்னர் தன்னுடன் அவளை இத்திரா தகரித் தான்

16

செல் லெட் 44-ம் பக்கம்

ஃ ரோவதிவராமன், தூத்துக்குடி 5
கே: ஸ்ரீராமர் பட்டாச்சேஷை மட்டும், விட்டால் மாட்டுவது இல்லை. அளிக்கும் என்கிறால் கனவு கின்றுகா? மனட்டவரே, கூடாதா?

ப: வாரியார் கவராதிரி டம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய கேள்வி, உங்கள் சார்பாக நான் கேட்டேன். "ஸ்ரீராமர் பட்டாச்சேஷைப் படம்விட்டால் இருப்பது பரம மங்கனம். ஒரு தீங்கும் வராது" என்று தெரிவித்தார்.

ஃ இரா. பார்த்திபன், வயலூர் 3

கே: வயலூர் என்னுடைய கண்கள் நினைவுக்கு வருவது எது?

ப: எம். எம். நம்பியார்! எப்படி என்று கேட்கிறீர்கள்? வயலூர் என்றதும் பார்த்திபன் பெயரும், அறிவிருந்து பார்த்திபன் கணவு - அமரர் கம்பி - குதிரை மேல் சவாரி செய்யும் அவதாரம் - குதிரை-வண்டியப் பத்தயம் - குதாட்டம் - சதுனி - வில்லன் - எம். எம். நம்பியார் இப்படிச் சங்கீதமாகப் பல விஷயங்கள் நினைவுக்கு வந்து நம்பியாரில் திடுக்கிடு!

ஃ எம். எ. விஸ்வநாதன், தாமேரம்

கே: பால்கோவாவின் பேச்சைப்பற்றி உரையாடல் கருத்தென்ன?

ப: பார்க்கலாவா கோர்ட்டுப் பேசுவதற்கு மணிக் குத்தாவினமோ பத்தாவினமோ வாக்குமூலம் என்று கேதி. பொதுக் கூட்டங்களில் அவர் இவ்வசமாகத் தான் உரை நிகழ்த்துவார். ஆனால் அதைக் கவையான பேச்சுக்குப் பத்தாவினம் கூடக் கொடுக்கலாம் என்று தோன்றும்!

ஃ கந்திரொன், துருத்தூர்

கே: பால்கோவா கங்கைக் கதாராயகளுக்கு தழுவிக் புக்கென வந்தபொழுது பருத்து விட்டமோமே, ஏன்?

ப: தேர்ட்!

சிறு பதில்கள்!

வைத்து நடத்திக் கொண்டிருந்த 'நம்மதா பொட்டை' என்னும் பெண்கள் ரேடிமோட் ஆடைக் கடைக்கு உதவி செய்யக் கூடவே அழைத்துச் செல்வது வழக்கம். சனி, ஞாயிறுகளில் கார் ஓட்டும் பள்ளியிலே கார் ஓட்டிக் கற்றுக் கொள்ளும் பெற்றோரில் சர்புத்திதான். இரவு உணவுக்குப் பின் முன் அறையில் உட்கார்ந்து ஊர்க் கதைகளிற் பேசிப் பொழுதைக் கழித்து விட்டுத்தான் உறங்கப் போவது வழக்கம்.

நான் முடிவளையும் வேகமாகப் புதிய அணுபலங்களிலே கழித்த போதிலும் இரவில் தனிமையில் அவளுக்குத் திடீரென்று பக்கத்தில் நினைவு ஏற்படத்தான் செய்தது.

மாமியாரின் கருணையினால்தான் அவளுக்கு இப்படிப்பட்ட சனி அணுபலமும் கந்திரொன் கசமாஸ்கொரு வாழ்க்கையும் அளவிடத்தக்கிருந்து கன்தூரின் தராளமடைத்தது. என்னைமேல் கந்திரொன், தூரிலுள்ள நினைவுகள் முயன்றும் மனத்திலிருந்து ஒதுக்க முடியாது அவதிப்பட்டான். பிறந்த தன் என்று கோவிலுக்குக் கூட வந்தபோது அன்பாகப் பேசத் தெரிந்த அவனுக்குத் திடீரென்று என்ன வந்துவிட்டது? அவளை அந்த வீட்டில் மதுபடியைப் பார்க்க விடுவதா அளவுக்குத் துவேஷம் வரக் காரணம்?...

புரியாத அந்தப் புதிற் முன்னாக மனத்தை நெருட... அதன் வேதனைவைத் தாளாது இரவில் தனிமையில் தன் அறையில் தனியாக மீது முகத்தைப் பதித்தவாறு ஒசைப்படாது கண்ணீரை உகுத்தான்.

அடிக்கடி காலம் கன்தூரிலுக்கு கடிதம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான், மாமிவாரிடமிருந்து தவறாமல் பதில்கள் வந்துகொண்டிருந்தன. அவளது படிப்பைப் பற்றியும் உடம்பு சுகம் பற்றியும் தான் மாமிவாரி அக்கறைவாக விசாரித்துக் கேட்டிருந்தாள். தப்பித் தவறிக்கூடத் தன் மனதைப் பற்றி ஒரு வரி கூட அவள் எழுதினதில்லை. கணவனைப் பற்றி அறிய ஆவல் திரிந்தபோதிலும் கேட்டுமுதல் மாதங்களுக்குத் தூரிலு இருக்கவில்லை.

இந்த நிலையில் ஆறுமாத காலம் முடிச்சென்றுவிட்டது.

மாதங்கி வேகமாக ஸ்டப் அடிக்கடி, தொம்பிதே தோருதிகளை இயக்கவும் தெரிந்து கொண்டு விட்டாள். அதுவரைத் தில் காரியாதிரிவாகப் பணிபுரிய வேண்டிய தகுதிகளை வேகமாகப் பயின்ற கொண்டு விட்டாள். நம்மதா அம்மாளைக் காரில் இடும்புக்கும் அழைத்துச் செல்லுமளவுக்குக் கார் ஓட்டும் திறமையும் பெற்றுவிட்டாள். இன்னும் இரண்டு மாத காலம் பயிற்சிக்குப் பின்னர் தேர்வு. அதில் வெற்றிபெற்றுவிட்ட பில்லர் அவள் என்ன செய்யப் போகிறாள்? உள்ளூறு ஒரு கலவை அவளை மெல்ல அரிக்கத் தொடங்கியது.

அக்கமயம் ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை சாப் பார்ட்டைறியில் அவர்கள் இருவரும் கார்பிடியன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த சமயம் நம்மதா திடீரென்று ஆரம்பித்தாள்:

■ மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: மேலும் பலவிதமான பிரச்சனைகள் பெருகு வதற்கு இடமளிப்பதில்?

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: குடிசைகளை, அளவெடிகள், அபிவிருத்திப் பணிகள்.

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: கோயம்புத்தூர் கருணாநிதி உயர்நீதிமன்றம்.

ப: பல சமயம் அது என்னைத்தமிழ்நாட்டில் இருந்து சில மாதம் தான் நடைபெறும் போதிலும் இன்னும், கோயம்புத்தூர் கருணாநிதி உயர்நீதிமன்றம் இல்லை. அதன் விளைவாகத் தோஷம் மனம் போகாமல் ஏற்படாமல் இருந்தால் வெற்றி.

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: மருத்துவ உயரக் கூடாது என்று (இது கொடும்பாளையத்தில்தான் நினைப்பு) - தாங்கள் சந்தித்த தொல்லைகளையும் தடவக் கண்ணையும் எப்படிச் சமாளித்தோம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள் பலர். அவனும் வீழ்ந்து, எழுந்து வரட்டுமே என்றுதான் நினைப்பார்கள். அவருடைய வரக் கூடாது என்று நினைப்பார்கள். உதாரணமாக ஒருவர் ரேஷன் கார்டை, வேறு பகுதிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு எந்த பாரதில் மனு செய்வதென்றும், யாரிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்வதென்றும்.

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: இது "அடக்கம் ஒன்று" பத்திரிகை அல்ல என்பதால், சிறுவர் சிறுமிகளும் படிக்கிறார்கள். அவர்கள் படித்துவிட்டுக் கொண்டு வருவதால் போடவில்லை.

பரிசு பெறுவார் ரேஷன் கார்டை
ஜி. 27 ஸ்பீக் நகர், தூத்துக்குடி - 628005

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "உங்கள் ஒன்று போட்டுப் போகிறேன், மனம் விட்டு உண்ணமைய நீ சொல்வதும்..." எனவும் பிடித்திருந்த காப்பிக் கொப்பளியைத் திணைப்பட்டு மேலே மேல் வைத்துவிட்டு மாதங்கி குழப்பத்துடன் விழித்தான்.

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "உன் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வரணும் இல்லையா? சின்ன வயசுப் பிள்ளை, வெறும் பெருமையின் நடுத்த பொய்ச்செய்தி கவ்வாணத்தின் வெக்கலுக்கு உண்டான நீ பாழாக்கிக் கொள்ள முடியாத உலகம்... பத்தாம் பசுவித்தனத்தின் உதறி விட்டு இந்தக் காலத்துப் பெண்ணாக நீ நினைக்கவும் செயல்படவும் தெரிந்திருக்கிறாய்... ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி விடுக சொன் இல்லையா?"

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "என்ன சொல்கிறீர்கள்... ஒண்ணுமே புரியவில்லை..." மாதங்கி மெல்லிய குரலில் வியப்புடன் கேட்டான்.

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "அந்தக் காலத்தில் நான் பார்த்த நாடகத்தின் ஒரு காட்சி ஞாபகத்துக்கு வந்து... கழுத்தில் பிடித்த மார்பைக் கழிந்த முடிய கிழியானது கோவலன் கவலிக் கொண்டு பாடுவான். அதுபோல உன் கழுத்தில் கிழிந்த மார்புக்குத் தனிவானதொரு மனம் ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டதா என்றே... வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி உன் கழுத்தில் தாவினாய் கட்டிவிட்டுக் கொண்டு போய் ஒதுக்கிக் கொண்டு விட. நான் கிழியாயே நீ நினைக்கக் கொண்டு ஏன் கவலியுறுத்து?"

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "கழுத்தில் கிழிந்த மார்பைக் கழித்தால் அந்த கவலை முடிபுற்று நீ ஏன் நினைக்க

வாரியாரிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி!

எங்கு வாங்கி, எந்த ஆபீசில் எந்த மாதிரி, எந்தக் கவுண்டரில் கொடுத்து எத்தனை நாள் கழித்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பனவற்றை ஏதப்பிட்ட ஆட்சிக்குப் பிறகு அவர் தெரிந்து கொள்கிறார். பாரதவது ஒருவர், "ஏன் வாரி, ரேஷன் கார்டை மாற்ற வேண்டும். என்னைப் பிரொஸீசர்?" "என்று கேட்டால், "ரேஷன் ஆபீசில் போய்க் கேட்டுப் பாருங்கள்" என்றுதான் சொல்வார்!"

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: இது "அடக்கம் ஒன்று" பத்திரிகை அல்ல என்பதால், சிறுவர் சிறுமிகளும் படிக்கிறார்கள். அவர்கள் படித்துவிட்டுக் கொண்டு வருவதால் போடவில்லை.

பரிசு பெறுவார் ரேஷன் கார்டை
ஜி. 27 ஸ்பீக் நகர், தூத்துக்குடி - 628005

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "உங்கள் ஒன்று போட்டுப் போகிறேன், மனம் விட்டு உண்ணமைய நீ சொல்வதும்..." எனவும் பிடித்திருந்த காப்பிக் கொப்பளியைத் திணைப்பட்டு மேலே மேல் வைத்துவிட்டு மாதங்கி குழப்பத்துடன் விழித்தான்.

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "உன் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வரணும் இல்லையா? சின்ன வயசுப் பிள்ளை, வெறும் பெருமையின் நடுத்த பொய்ச்செய்தி கவ்வாணத்தின் வெக்கலுக்கு உண்டான நீ பாழாக்கிக் கொள்ள முடியாத உலகம்... பத்தாம் பசுவித்தனத்தின் உதறி விட்டு இந்தக் காலத்துப் பெண்ணாக நீ நினைக்கவும் செயல்படவும் தெரிந்திருக்கிறாய்... ஆரம்பத்திலேயே சொல்லி விடுக சொன் இல்லையா?"

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "என்ன சொல்கிறீர்கள்... ஒண்ணுமே புரியவில்லை..." மாதங்கி மெல்லிய குரலில் வியப்புடன் கேட்டான்.

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "அந்தக் காலத்தில் நான் பார்த்த நாடகத்தின் ஒரு காட்சி ஞாபகத்துக்கு வந்து... கழுத்தில் பிடித்த மார்பைக் கழிந்த முடிய கிழியானது கோவலன் கவலிக் கொண்டு பாடுவான். அதுபோல உன் கழுத்தில் கிழிந்த மார்புக்குத் தனிவானதொரு மனம் ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டதா என்றே... வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கி உன் கழுத்தில் தாவினாய் கட்டிவிட்டுக் கொண்டு போய் ஒதுக்கிக் கொண்டு விட. நான் கிழியாயே நீ நினைக்கக் கொண்டு ஏன் கவலியுறுத்து?"

■ எம். மு. கருணாநிதி, கோயம்புத்தூர், மே 1968 (தமிழ்நாடு, 1968, மே 19, பக்கம் 10)
ப: "கழுத்தில் கிழிந்த மார்பைக் கழித்தால் அந்த கவலை முடிபுற்று நீ ஏன் நினைக்க

எங்கு வாங்கி, எந்த ஆபீசில் எந்த மாதிரி, எந்தக் கவுண்டரில் கொடுத்து எத்தனை நாள் கழித்து வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பனவற்றை ஏதப்பிட்ட ஆட்சிக்குப் பிறகு அவர் தெரிந்து கொள்கிறார். பாரதவது ஒருவர், "ஏன் வாரி, ரேஷன் கார்டை மாற்ற வேண்டும். என்னைப் பிரொஸீசர்?" "என்று கேட்டால், "ரேஷன் ஆபீசில் போய்க் கேட்டுப் பாருங்கள்" என்றுதான் சொல்வார்!"

பரிசு பெறுவார் ரேஷன் கார்டை
ஜி. 27 ஸ்பீக் நகர், தூத்துக்குடி - 628005

கீழ்ப்பேரில் இடுதா.

பேரூ அம்பு இடுதா.

விவிலிருந்து அம்பு புறப்படுகிறது. நா.

கால வானத்தில் பவனம்.

1981....1986....

அம்பு போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

1991....1996....

அம்பு போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அம்பு அந்தக் காலண்டரில் பாய்கிறது.

நீதிநிதறு.

3-3-2,001.

அந்தக் கிராமத்தில் மரங்கள் மண்ணை
யாட்டின. புற்கள் புகுந்தன. புருக்கள்
மடபட்டன. காடுகள் காலை நீட்டிப் படுத்
திருத்தன. ஆகாஸ்திய.... அந்தரத்தில் அந்
தப் பூச்சி வந்து கொண்டிருந்தது.

அருகில் தெரிய.... அது பூச்சிபயல், எத்
திரம். பறக்கும் எதிரும். சிவன் வசன்
சாக்கெட். இரண்டு எட்டுக்காய் பூச்சிகள்
தப்பி சென்று கொண்டிருப்பது போல் பதி
னாறு காய்கள் தெரிந்தன. உடம்பெய்கும்
பனிநிதி விருது... வந்துக்கள்.

அது அருத்துபெண் பட்டம் போல் மெது
வாய் ஆடி. ஆடி. ஆவணி, ஆவணி, புரட்

டா...கனா! ஒரு தலை தெல் வயலின்
தடுவாலை தடுவில உட்கார்த்து கொண்டது.

ராக்கெட்டுக்கு கன்னை...

"இந்த அற்புதமான நிமிடத்துக்காக
நாம் எத்தனை பாடுபட்டோம்" என்றான்
மடகர் சாபூரியல்.
மடகர் என்பது பெயர்,
சாபூரி என்பது மொழி. (பேல்பூரியின்
அம்பியல்.)

"என்னுள் மடகர்" என்றதும் மடகருக்கு
வயது முப்பதுக்குள் என்று திகளாக நினைத்
துக்கொண்டது தப்பி. இத்தாருக்கள் அழி
ரப்பர், அழித்துவிடுங்கள்.

மடகருக்கு வயது அந்நிம். பதினேழு
வயதில் "தலுடி" உபயோகிக்கும் பேதறி
இருக்கிறார். (தலுடி என்பது..., இவ்வே
"கோ-கிரி" போல திரைப்படம் உபயோகத்தி
லிருக்கும் 'உவம்')

இதோ! என்னுள்....?

தகரம்? - இல்லை.

நாடு? - இல்லை.

பிசு? - உலகம். பூமிநாடு போன்ற ஒரு
உலகம்.

மேலே உள்ளதுவா கொஞ்சம் விவரங்கள்,
புனிவரன்... ஆவிரக்கணக்கான மிக்மி
பெய்க்கள் இருப்பதாக நம்பப் படுகிறது.
படுகிறது. அந்த மிக்மி பெய்க்களில் பம்பாய்
போலன்... சிவ்...களை இருக்கலாம் எனவும்
நம்பப்படுகிறது. படுகிறது. அந்த சிவ்...
களில் பூமிநாடு போலியை மனித உயிரினம்
கொண்ட. பல உலகங்கள் இருக்க
லாம் எனவும் நம்பப் படுகிறது.

இப்போது "தெய்" என. உலக
களில் நீர் என்க. நமதுவும். மேல்
கனம். இப்போது மொழிபாடானது அது
பாடு படுத்தாக கொஞ்சம் நமது எத்
தெய்...கொஞ்சம் அகலும்.

இரண்டு கஜாட்டர்கள்

19.4.81

மட்காரின் வயதின் தொடக்கினேயர். மட்குக்கு மண்டை முழுக்கமவீர். போன வரதம் தலையில் காணுமல் போன சின்ன பென்சில் இன்னமும் தேடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. லுக்கின் மேலிருந்து சீப் பட்டாணி ஈராய்வு மூக்குத்தாள் இருத்தால் ஈரக்கடாள். பதன் பழுதடைத்திருத்தல். உடைத்துவிடும் ஒரு பொருளில் உடைகள் செயல்படப்படுத்தல். போய் மூலம் உடை போன, தலையை மூழ்குவதால் ஒரு கண்ணாடிச் சுடை மூடி யிருத்தல்.

மட்டக்குறு எதிரே ஒரு வட்டம், அங்கம்
இந்தச் சிறு கதைமீட மட்டம் பேசிய முதல்
வசனத்துக்கு இத்தனை பாரதங்கள் தள்ளி
இப்போதுதான்...

"சூழல்" என்பது நான் நினைக்கிறேன்.

“சூழ்ந்து வருடங்கள்! இந்த மனித இரகத்தின் நிறங்க் தமக்கு மூன்று வருடங்கள் ஆகியிட; ஈ. என்னுடைய மீனின் தன் தந்திரவிக் கனவழியை சொத்து மூன்று வருடம் குத்திவைக்கப் பெற்றிருப்பான்!”

“மட்! மகனே பற்றிப் போ இதுவா
கொய்?”

“உயர்வானது” தயக்கம் அடுத்த கேள்வி

இந்த மனித சிரகத்தில் காங் கைப்படு.

அது இப்போது காலம், இன்னும் அது

புத்தர் அருள் தீர்மானம்

மென் தூக்கும்போது அளிக்கமாக இருப்பதை, திராட்சைப் போடி போடி மக்கள் அதைக் காய வைக்கிறார்கள்."

"மாட்டி! நமக்கெது அப்படி உத்தரவில்கிறீர்."

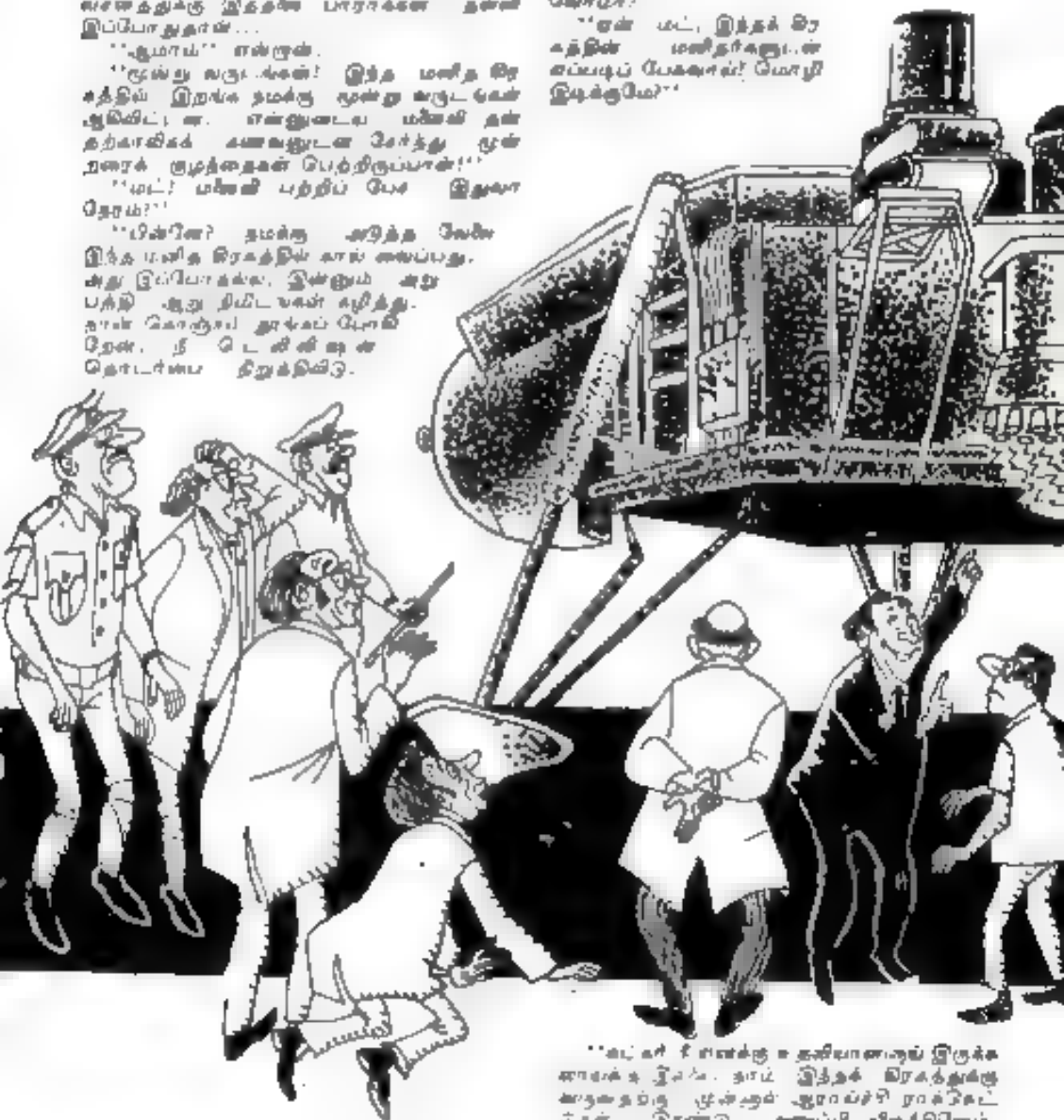
“முட்டையே! என்னை விழுங்கக் கூட உத்தரவை விதிர்பார்க்கிறோம். நாம் இப்போதுவரையில் விதிர்ப்புக் கருவிகள் கிடைக்கவில்லை. சரித்திரம் படிக்க இருப்பவர்கள், அவர்கள் தமக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

சரியாக ஐம்பது நிமிடங்கள் உறங்கியிருந்து எழுந்தான் மட்டவர்.

* "மீட்டர்" இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

“ஏன் மட்டும் இந்தக் கிரகத்தில் மனிதர்களுடன் வயப்படு பேசுவாள்? மொழி இழக்குமே?”

“கடவுள் திருநெல்லை தாலுகாவிலுள்ள திருச்சு
ளாவில் திருவிடைக்கூட்டு இடத்தில் கிரகத்துக்கு
கூடுதலாக சூரியன் ஆராய்ச்சி ரகசியத்
தொகுதி இரண்டு கண்காணிப்பிற்குரியது.
அவை நோக்கம் பிடித்துக் காற்றில் கவனம்

திருத்த ஒலி அங்க வரிசைகளை அப்படியே பதிவு செய்து கொண்டு வந்தன. தமது விஜாட்டில் இத்தியர் என்னும் தாட்டில் கிழிந்தோ என்னும் மாதிரித்திக் போப்பும் கிழிற் மொழி இங்கேயும் பேசப்படுகிறது என்பதை தமது கம்பியுட்டர்கள் கண்டு பிடித்தன. விசுவாச நான் கிழிற் தாட் டுக்கு அனுப்பப்பட்டு ஆறு மாதம் கிழிற் மொழி கற்று வந்தேன். எனவே...."

"கிழிற் மொழி பேசும் ஒருவன் தாம் சந்திக்கக் வேண்டும்."

"ஐயோம்" என்றான் மட்டர்.
"மட்டர்! தட்டர்! தட்டர்! கிரகத்தில் இறங்கலாம்" என்று விஜாட்டில் கண்டிரோவ முகியிலிருந்து உத்தரவு வர...

ராக்கெட்டில் உதவியத்திறத்தான் மட்டர்.
"மட்டர்! என் வாழ்வின் மறக்க முடியாத மூகியை உய்யவும் சிறிதா உனக்கு முன்னும் ஒரு அடி தூரத்தில் இருக்கிறது. இன்னொரு மனிதர் வாரும் கிரகத்தில் வரக் கூடியத மூலம் விஜாட்டில் எங்கிற பெயர் உனக்கு. சில வருடங்கள் கழித்துப் புனீக் குழத் தைகள் உள்பெயரைமையப்படம் செய்வர்."

மட்டாருக்குக் கிரகத்தது.
அடுத்து கட்டர் இறங்கினான். வந்து, ஓடி வந்து அணைத்தது. சூரியன் கண்ணிலும்.

சூரியனொரு மனிதரத்ததுக்கு முன்னும்...
நேயான எல்லையில் இருக்கும்... தமது இந்தியாவின் ரோடர் தலைபத்தில்... விஜாவில் கண்டிப்பப் புதைத்து வைத்திருந்த ஆர்பீனர் திடுக்கிட்டான்.

வலது முகியில் அதன் புனீக் தொந்தி வேரிமார், அதி அதி வேகமாக நகர... இதைன்ன அனுமதி பெறாத வகையில் ஆகாய டிராக்கிங், கண்டிரோவ் உயரின் மூலம் "யார்! யார் இந்த விமானத்தில் உத்தரவு இல்லாமல் இந்த நிலைக் குறுக்கிடுவது? மட, விமானியே! உன்னை முதலில் அறிமுகப் படுத்து" என்று ஆய்கிவத்தில் அலறினான்.
"காட்டல், அது விமானம் அங்க நிலை பூச்சி ராக்கெட் போலத்தெரிகிறது. தொடர்பு

கொண்டோம், பதில் இல்லை. அதில் மனிதர்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தானாகவே உயர் பறக்கிறது என்று நம்புகிறோம். தென்னத்தியாவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது" என்று கர்வே விமானத்தி லிருந்து பதில் வர...

ஆய்வினர் உடனே செல்லப்பட்டார்.
புரம்பென்ன கமாண்டருக்குச் சென்றி அனுப்பினார். மற்ற ரோடர் நிலையங்களுக்கு உயர் அதிகாரிகளுக்கு மட்டமென்று செல் தியை அறிவித்தார்.

கொண்டி மையாக்கம் கண்டு பிடித்தது- அத்தப் பூச்சி ராக்கெட் சென்னைக்கு மிக அருகில் திறங்கிக் கொண்டிருப்பதை.

இதனால் வேண்டுகள் எம்ஜிவிவர்கள், ஸ்பெஸ் ரிசர்ச் விஞ்ஞானிகள் புறப்பட்டார்கள்.

மின் சார்பில் மட்டர் நடக்க, நடக்க... மனிதர்களின் நடமாட்டத்தைக் கண்டான். மகிழ்ந்தான்.

-தூரத்தில் வலக்களில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவராக அத்தப் பூச்சி ராக்கெட்டை அடைந்து அதிசய மாகப் பாரக்கத் தொடங்கினார்கள்.

மாடுகளை ஒட்டி வந்த ஒருவன் நிறுத்தினான் மட்டர். கிழிற்றி ஒரு மரியாதைச் சொல் கற்றக் தந்தாரானே, என்ன அது! ம...ஆ... கது... "வணக்கம்" என்றான்.

விவசாயி கிழித்தான். நிறைந்தான்.

"உங்களுக்குக் கிழிற் மொழி தெரியுமா?"

"தெரியாதும்கொண்டே..."

"அட! தீர்ப்பாது நீ கொண்டு பதில் கிழிற் மொழிதான்."

விவசாயி கிரித்தான். "தமிழாங்க."

"மட்டர்! உங்கத்தில் கிழிற் மொழிக்கு ஒலிக் 'தமிழாங்க' மொழி என்று பெயர் போதும், என் பெயர் மட்டர்" என்று கையை நீட்டினான்.

"இருக்க... இல்லை" என்று தெளிந்தான்.
"தங்களை விஜாட்டிலிருந்து வருகிறோம்."
"மட்டமெனத்தெரிந்தார்கள்"

இந்த வார்த்தை மட்டாருக்குப் புரியவில்லை. உம்மா, நிலையத்தைதான்.

"உங்கள் உணவத்துக்குப் பெயர் என்ன?"

"பூரிவிலங்க. நேராய் பண்டியவாரி வீட்டு வாகனம் ஒரு படிக்க-தம்பி இருக்கும். அத்த கேளுங்க. வேகவமா சொந்தாம்..."

அப்போது ஒரு பஸ் வந்து புனாக் பரப்பி நிற்க...போர்டில் "சென்னை" என்று படித்து, "வா, வா அதில் ஏறிச் செல்லலாம். சென்னை என்பது நகரமாக இருக்கும். இது கிராமம். தாப் சென்னைவோ: விசாரித்து அரசாங்கத் தலைவரைச் சந்திக்க வேண்டும்" என்றான் மட்டர்.

இருவரும் ஒடிச் சென்று ஏறிக் கொள்ள பஸ் சென்றது.

இதனால் வேண்டுகள் வந்து மனிதர்களில், தந்த, தயர்பென்று எல்லோரும் குறித் தார்கள்.

பூச்சி ராக்கெட்டைக் கற்றிச் சென்னை போடாத பெரிவார்கள், கிள்ளப் பையன்கள் இருபது, முப்பது பேர் குழந்திருக்க...

Only for those who like to be sure

The VIP label. Your guarantee of comfort and confidence. Confidence that your anatomy demands from scientifically designed underwear.

Made from the choicest fabric. With the softness, the smoothness... and the feel that gives the VIP feeling.

Durable underwear from VIP. A complete price range... because every person is important.

CASHE-1-305

Distributors for the State of Tamil Nadu

Modern Distributors, 21, Balhaur Road, Kilpauk (Near Kalliyas), Madras-600010

திருச்சியில்

தரமான ரெழிமேட்

ஆடைகள் நியாயமான
விலையில் வாங்க

கிடீஸ்

கார்னர்

தொலைபேசி
23933

www.kidies.com

35, சீங்காரத்தோப்பு, திருச்சி-620008

அவர்களை விவகரித்தார்கள்.

என்ஜினியர்கள் சொத்தித்தார்கள்.

விஞ்ஞானிகள் போதித்தார்கள்.

எந்த நாட்டின் பெயரும் இல்லை, கொடியும் இல்லை. இப்படி ஒரு ராக்கெட் இந்த விதத்தில் எந்த நாடும் தயாரிக்கவேண்டி.

மேல்க்க உதவியை திறந்து உங்களை இரண்டு சப்பை ரொட்டி மனிதர்கள் சேன்றார்கள். காலாலை என்று கம்பியூட்டர் போன்கள் பிழைகள், வடிகள், விளக்குகள், செட்டிகள், சாப்பிடு மோழியில் ஏதோ லாக்கி வங்கி வெளியிட்டிருக்கொண்டிருக்க...

"பிரொபைஸர்! இது என்னவென்று ஓரவடி என்றால் பூமிக் முடிவெது" என்றார் இரண்டு விஞ்ஞானிகள்.

"கொண்டுவர்கள்."

"கடந்த இருபது வருடங்களாக உலகம் முழுவதும் ஒரு விசித்திர இயக்கம் வேரடைந்து வருகிறது. உலக வாழ்க்கை வெறுத்து, தற்கொலை செய்து கொள்வது போல... உலகில் போர்களுக்கும், நுகர் விஞ்ஞானத்தின் ஆதிக்கத்தையும் மனிதனின் அண்மையான, சிம்மதிரான வாழ்க்கையைக் கெடுப்பதாகக் கொடுக்கும் ஒரு படைவினர் எவ்வளவோ அழிக்கத் திட்டம் போட்டு வருகின்றனர் இவ்வாறு?"

"போன மாதத்தில் ஹோலாண்டத்தில் விடுதிப்பென்று ஒரு நாட்டையே உத்தியாத்த அழைக்கிற இயக்கம் குண்டுகளாக அழிக்கனர். படித்தேன், அதுபோல..."

"இந்த உலக அழிவுப் படைவினரால் ஏன் விடப்படாதுமேலும் ராக்கெட்டாக இது இருக்கலாம்?"

"அப்படி யென்றால் இது மூலமும் விஷயம். பெரிய ஆபத்து. உடனடியாக இதை அழிக்க வேண்டும்."

"பிரொபைஸர், இதை நாம் அழிப்பதை விடக் கூட சிறு முயற்சித்து விடுவதுதான் சிறந்தது."

"வாருங்கள் செய்தியைச் சொல்லித் தருகிற இடத்திலிருந்து உத்தரவு பெற வேண்டும்" என்றார்.

இரண்டு பேரும் ராக்கெட்டிலிருந்து வெளியேறினார்கள்.

கூண்டட்டர் அவர்களிடம் வந்தபோது...

"எங்கே போகிறீர்கள்?" என்றான்.

"சென்னைக்கு. எங்கெட்டம் உங்கள் இத்தியா பண்ணறார், ஏன் உலகப் பணம் ஏதுவும் இல்லை. சொன்னால் ஆசிரியப்படுவாய், நாங்கள் உங்கள் உலகத்திற்கு விருத்தானிகள். எங்கள் உலகம் கிடை. உங்கள் இத்தியா நாட்டின் கிணியைச் சந்திக்க வேண்டும். இனி கிடைப்பதற்கும், உங்கள் கிரகத்திற்கும் பிடித்துவரத்து ஆரம்பித்துவிட்டோம்."

"சந்திரன், மிஸ்டர் கழண்ட கேசர் கண்கள் எடுக்கா"

மட்டும் விழித்தான்.

"கூண்டட்டர் சொன்னது போலப் புரிவாவிட்டாலும், எங்கள் அமைதிப்பது போல் தெரிகிறது. நாங்கள் சந்திரன் ஆட்கள் இல்லை. கிடைப்பு நகரத்தின் விண்ணில் கிரகம். உங்கள் உலகத்திற்கு வருகை புரித்திருக்கிறீர்கள்."

விட்டுக்கொள் : (என்பரிடம்)
மெய்யை வகு வேன் என்று சொல்லியனுப்பி விடுகிறீர்கள் அவ்வளவு? அதனால் அவல் வாங்கி வைத்திருக்கிறேன்!

கொள்கை விருத்தியைக் களை மரிவாசையாக நடத்துங்கள்."

"அப்போது, யண்டுகை திறந்து. இது சரிப்பட்டு கொள்கை. மரிவாசை வேண்டாமாம். கொடுப்போம்" என்றார் கண்டட்டர்.

யண்டி திறந்து, எல்லாப் பங்களிகளும் மட்டி, கட்டைப் பார்த்துத் திட்டினார்கள். அவர்களுக்குத் தரிவாகப் புரிவாகியது.

"அப்படியே மாதிரி வேலும் போடாது கூங்க. நிமிர்! புலவர் மாதிரி தாய் தமிழில் பேசாததைப் பாருங்க. போல, இப்போ என்னக் கொள்கை இவ்வே கிறே இவரு."

மட்டிக்குக் கொஞ்சம் புரிந்தது. தன்னை அவர்கள் தம்மனாகியது.

"இந்தக் காமிராக்கை வைத்துக் கொள். என்னிடம் பணம் இல்லை" என்றார் மட்டி.

கண்டியிலிருந்து ஒரு இவ்வளவு பரிதாபப் பட்டு. "ஏதோ சிபாரிசு. எக்ஸ்சேஞ்சு தீர்த்து வாங்கிப் போயிருக்கு. தான் அதைக் காமிராக்கை வாங்கிக்கிறேன். வண்டியை எடு" என்று பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைத்தான்.

சென்னைக்கு இறங்கினார்கள் இருவரும். விசாரித்தார்கள்.

முதலில் மாதிரித்தின் முதல்வரைச் சந்தித்து வினாக்கள், நாட்டின் தன்மைரைச் சந்திக்க முடிவெடுத்து. மாதிரி முதல்வரின் வீட்டில் காசனில் காக்காவிட்டோம்...

"நாங்கள் கிடை உலக மனிதர்கள், அனாதை உங்களை. உங்கள் முதல்வரிடம் பேசிக் கொள்கிறோம்."

"அதெல்லாம் முடியாது" என்றார்கள் கண்டட்டர்.

மட்டிக்குக் கூட மூக்கின் மேல் பாகத்தில் வந்தது போய். "பார்த்தே கூக வேண்டும்" என்று கர்க்காவை அனாதை... அவன் விசிட் கூக... இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் வந்து மட்டைப் பிடித்தார்கள். சில மணிக்குப் பிறகு திட்டிக்விட்டு இன்னப்பெட்டரிடம்...

"ஹா! நாங்கள் கிடை உலகத்தைச் சார்ந்தவர்கள்."

"முதலில் என்னை அங்க-அங்க எல்லை அப்படி நிர்ப்பாக்கம் அனுப்பலாம்" என்றார்.

மீட்டர் பெரிய கிரேஸ் ஒன்றை அந்தப்பிழ்ச்சி ராக்கெட்டைக் கட்டாக்குள் போட்டதும் விஞ்ஞானிகள் பெருமூச்சு விட்டனர்.

கொட்டிகள் விஞ்ஞானிகள் உலகப்படைத் தயாரித்தார்கள்!

சிரிப்புக் கொத்து

மனோஜ்: "அவ்வளவு இஷ்டம் உயிருக்கு 'செய்யுடி' அல்ல. யோசித்துப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போது அப்படி பணியேற்றுக் கொள்ளுங்கள்."

[illegible]

• ११. ६५, ७७ प्रश्न समाप्त

நண்பர்: என்னை டாக்டரி என் உயிரை இழக்க
செய்தீர்?

டாக்டர்: ஒன்றுமில்லை! ஒருதாம் உடம்பம்
செக்கப் பண்ணிக்கணும்! தவ்ல டாக்டர்
யோதிச்சிட்டிருக்கோள்.

நண்பர்: நீங்கயோ டாக்டர்தானோ?
டாக்டர்: கெரியும்! ஆனால் எப்போது அதிக
மாயிறிறே! — டீ. நிவாஸன்

-125- 01 SURVIVOR

“தீங்கு பொருளில்...” லக்கணப் பூங்கா
பூங்கா வீட்டுப் பக்கமாக”

ஆரீச விடுமசு! இப்ப நான் கூடலிங் ஸ்கூல் புகுகம்!

മിഖ, # ജാറാഡ്

இந்தப் பிழாவுக்கான எப்படி?

ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு ஆய்வுத்திட்டத்தில் பதினாறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பரீட்சைகள் நடத்தப்படும்.

முதல் ஆளத்தில் இத்தகையன் "ஹாய் டாச்சர்ஸ்" என்று சொல்லிக் கொண்டு, பக்கரின் தோள் மையத்தரசன்.

இவ்வய் ஆகப் போனபோதே காதலித்து அவள்
யெழு நூல்கள் பணம் செல்து கொண்டாடும்
இவ்றுகத்துப் பாத்திரம்: சிபுத்துள்ளது என்று
மீலாக்மேல் கா. அந்த - கலிவிட்டு - மீல...

பிறகு அந்நேரத்தில் அழைக்கப்பட்ட பத்திரிகை
வன் "தேறா, தேறாவு உங்க" என்று கூறிக்கி
கொண்டிருந்தான். "இவனுக்கு என்ன?"
எல்லாருமே டாக்டர். "நாங்கள் அனைவரும் என்
னாபத்தியத்தின் காதலியைக் கல்யாணம்
செய்து கொண்டு உங்கள் இவன்" என்று மீள்கிற
தொகுதி அனைவரிடமிருந்து.

—எனில், சந்திரசேகர்

தேவர்தி: "திருமங்கலத்தில் குடிபரன் மாந்"

பதில்: "முத்திக்காட்சியில் நடுக்கத் தளைய ஏற்று
எத்தனை கொலையும் முடிபட்ட கேவலக் கொடியவர!"

• 11. 7-11월

தேவர்: "தான் ஈரர் வீட்டுக்குவந்து போனால் அங்கம் 'யாழ்ப்பாணம்' என்று சொல்லிக் கூப்பிட்டு நுழைந்து, 'நாளைக்கு சொல்லி' வரவேற்றிருந்திருந்தான் வீட்டுப் பிள்ளை!"

இவற்றில் "உள்ள அன்பு" "

ஆசிரியர்: "வாங்கவே" எனில் 'Go' இருக்கும் 'வாங்கவே' என்ற 'Come' தான் இருக்கா!"

• 1. 11月16日 星期三

கிழவர் : "கைத்தடி இல்லா நயோது
எனையோடு தொடுத்தது மூதிரி, ஸ்ரீராம!"

கிழவர் 2: "வேறு எதை... அந்தக் கைத் தடியைத் தாங்கக் திருக்கும!" -உ. ராமாநி

— 11 —

தமிழ்நாட்டின் வரலாறு

[illegible][illegible]

சொல்லுமா: தீய தாள்
காதுதிகாள்: 'கக் கத்தாடிக்'

ஒரு சோழன் வணங்கப்பட்ட
மகம். இது எவ்வித தொழில் கவிதை
புனைந்து எழுதி எழுதியிருக்கிறார்?

சீவர்கள் சாமர்த்தியமாகவா?

ஒரு சண்டையுடைய நூல்
இந்தப் பக்கத்தை எவ்வளவு
தொண்டுகள். ஒரு பெண்
மகம் அப்ப நூலில் இருந்து
தொடங்கி, பாதை வழியே ஒரு
சொரு சிவந்தும் கொண்டு
வர வேண்டும். இரண்டு திபத்
தின்னை சண்டையுடைய பார்த்
தபடியேதான் வளரவ வேண்
டும். பாதையின் பக்கங்களில்
பெண்கள் தொடக்கப்படாது.

நன்றியுடைய நூல்திரிவிதவது
வேற்றி பெற்று விட்டால்
நீங்கள் சாமர்த்திய சாஸி
தான்!

எத்தனை F கள்?

ஈர்த் - சாமர்த்திய வணிகர்கள். இவ்வளவு
கொத்திய வந்தவர்களைவிட அதிக எத்தனை F கள்
இருக்கின்றன என்று எண்ணுக. ஒவ்வொரு நூலின்
தான் படிக்கலாம்.

Finished files are the result of
years of scientific study combined
with the experience of years.

எத்தனை வாகை வந்தது எவ்வளவு நூல்த் F
கொத்திய கொத்தியவர்கள். நூல்த், F களைக் கொதி
பெற்றவர்கள் நீங்கள் எழுது. யுதா சூராவைக் கொத்திய
என்று சொல்லும். அப்படி கொத்தியவர்கள் படிப்பதை
நூல்த் F களைக் கொதி கொத்தியவர்கள். இவ்வளவு
F களைக் கொதி கொத்தியவர்கள் எத்தனை படித்த
விட்டால் நீங்கள் நீங்கள் ஒரு விவரிக்கலாம்.

- எம். சிவசுப்பிரமணியன்

நீக்குனின் கல்மாணம் குறையின் நடக்கும்

12.4.81

இந்தக் குடும்பத்துக்கு தான் கொஞ்சமும் பிரயோஜனமிடலாமல் இருக்கிறேனே...

பொழுது விடியும்போதே மனைத் துக்குள் புலம்பிக் கொண்டு எழுந்திருந்தார் சர்மா.

பாஸ்யச் சுருட்டி, ரேழி ஸ்ரீஸியில் வைத்து விட்டுத் தாழ்வாரத்தைத் தாண்டித் தோட்டத்துக்குப் போகும்போது அவர் காலுபட மலுமகன் மங்கலம் எத்த ஆரம்பித்தான்.

“வயசான காலத்தில் எல்லாருமா வீட்டுக்கு உட்கார்த்திருக்கா? எத்தனை பேர் தர்ப்பக் கட்டை எடுத்துண்டு மத்திரம் சொல்லி நானு காக சம்பாதிக்கிறதில்லை?”

சர்மாவுக்கு அப்பிபாதுதான் தான் முழுச் செவிடாகப் போயிருக்கக் கூடாதா என்ற வருத்தம் பொங்கிவது.

பாஸ்யச் சுருட்டிப் போகிற பாரிச வாயு வந்து உடம்பினை வலப்படுத்தி முழுலகும் இழித்துக் கொண்டு விடுகு தெய்வரஜாமால் ஓரளவு சரியாகி விட்டாலும், வாய் நழுவுவ மட்டும் திறவாது போய்விட்ட ஹெலிக் அவர் சொல் தும் மத்திரங்கள் சேக் ருப்புலாருமா?

திரும்பவும் அவர் ரேழி சுப்பியி உட்கார்த்தபோது விரிக்கே! எட்டை, ஏடன் வாச விவிருந்து உள்ளே வந்துபய பெரன் நித்து.

“தாத்தா! தான் இங்கிக்கு நாற்பத்தி ஒன்பது ரன் எடுக்கேன்...”

சர்மா அவனைப் பார்த்துப் பொங்கப் பார்த்தான். அப்போது வந்துவந்தின் தாத்தா மார்க்குட் குளிரித் தட்டியில் கட்டை கூட இல்லாமல் ஹக்க ரிட அவஸ்தைப் படு வளதப் பார்த்தான், எழுந்து சென்று பாய்க்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த போரியலையை எடுத்து அவர் முதுகைச் சுற்றிப் போர்த்தி விட்டான்.

“பாஸ்ய தாத்தா! எத்தனை நாளை உங்களுக்கு இதை விழிசல் போர்கை?” என்று உண்மையாய் வருந்தினான்.

சர்மா வெளிகாகச் சிரித்து விட்டுப் பேரனில் தலையை வருடினார், சிறுப்பிக் கொண்டு கொணதாய்க் சீற ஆரம்பித்தான் நித்து.

வண்ணம் வாசத்துக்கு விசைத்தான் திரம்மா.

“ஏய் நிம்மி! வாடி இங்கே... ஏண்டி இப்படி வெட்டுவது வெட்டு டாஸை வைக்கிறே! இவர் நம்ம தாதா... ரூபகம் வச்சுக்கோ...”

“ஆமாம்... போடா... பேரிசைப் பரிசுளின்னு வந்துட்டான். இவருக்கு மரியாதையா கொஞ்சு செய்வ நமக்குச் சொத்து, கசம் சேர்த்து வைக்கிறுக் காராக்கும்? எப்போதாக்கி வக்கிட்டு...”

அவ்வளவுதான், நித்து பக்கத்திலிருந்த வெட்டைத் தீர்வாயினை தோளைய நோக்கி வீசி எறிய, அவன் நெற்றியில் ரத்தம் கசிவ ரகளை ஆரம்பித்து விட்டது.

மாட்டுப் பெண்ணாய் பேசுகிறும் ஒன்று சேர்ந்து சர்மானைத் திட்டித் தீர்த்தார்கள்.

அக்ரமாரக் போடியில் ஏதோ பழுவைக் கோஷ்டி பாடிக்கொண்டு வந்து கொண்டிருப்பது தெரிந்ததும் அனை ஆவலாய்க் கவனிச்ச ஆரம்பித்தார் சர்மா.

திருப்பதி போகிற கோஷ்டி என்றபோதே சர்மாவுக்கு உடம்பு புல்லரித்தது. அவருடைய தீண்ட தான் ஆனச ஒரே ஒருதடவை யாவது திருப்பதி ஆண்டவனைத் தரிசித்து மறிவது.

“ம்... தாக்கு அந்தக் கொடுப்பினை இங்கே!”

“தாத்தா! தாளைக்கு நம்ம கார் ரணப் பிரட்டியிலிருந்து திருப்பதி பேர் ஒன்றுவத் திருப்பதி பொய் வரப் போனோம், பக்கட் கூட வாங்கியாக...” என்று சர்மாவின் அருகில் வந்து அக்கனையாய்க் கொல்கி விட்டுப் போனார், ரங்காச்சாரி.

ஆரிலாதம் செய்கிற பாலனையில் கை தூக்கி வெல்லப் புண்ணடைத்தார் சர்மா, ஏதே அவளையும் அறியாமல் கண்களில் டுலம் சேர்ந்து விட்டது, அனை ரங்காச்சாரி வைனித்து விட்டுத்தான் போனார்.

பெருமூக்கடன் அவர் திரும்பவும் வந்து ரேழியில் உட்கார்த்தபோது, அதற்காகவே காத்திருந்த மாணியுக்கு அவர் அருகில் வந்து உட்கார்த்தான்.

சர்மாவுக்கு விவப்பாவி விட்டது.

“தாத்தா...!” குக்கு நிதானமாய், அங் பாய்க் கூப்பிட்டான்.

“ம்?” என்னுள் சர்மா தயங்கிவ ருரலில், “வந்து...வந்து... என்னை இரண்டுநாளில் பெண் பார்த்த வரப் போனா...”

“அட! அட! சொல்றப்பவே உன் கண்ணம் விக்கிறதே, நீக்கு! எப்பயன் வாரும்மா?”

“ரயிச்சிவ விளாரிக், கமார் சம்பளம்,

ரட்டை வடம் சத்தியைக் கொடுத்தாளாம். அந்த அஞ்சு பவுளை எங்கே வச்சிருக்கேன்?" சர்மா அதிர்ந்து போனார்!

"குக்கு! பத்து வருஷம் முன்னாடி திடீர்னு நெஞ்சு வலியனு சொல்லி ஆயிஸ் விட்டு வந்த உங்கப்பா ஒரு மாதம் ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்தப்போது தோந்த செலவுக்கும், பிறகு அவன் போய்ச் சேர்ந்த 'காரியங்களுக்கும்' அந்த நாளைய வித்த பணத்தில்தான்னோம்மா சமாளித்தேன்? அப்போ நம்ம யார் எகலி தும் பணமும் இல்லாத நிலைமையில் அவ சரத்துக்கு உதவாமல் எதற்கு என்ன நான் வித்துட்டேன், குக்கு!"

"விழு!" டென்சு எழுந்து திம்மன் குக்கு. "அதெப்படி நீங்க என் அம்மாவுக்குச் சேர வேண்டிய நாளைய அவளிடம் கூட ஒரு வார்த்தை கேட்காமல் விடுவாயம்? இது என்ன நியாயம்!"

மூன்று நாட்களில் ரேழிக்குக் கஞ்சிவோட்டா மணி பத்தாவியும் வந்து சேராதபோது சர்மா புரிந்து கொண்டார். அதுவரை அவ குக்கு இரண்டு வேளை அரிசி கஞ்சி விடைத்து வந்ததற்கு அவரிடம் அஞ்சு பவுள் நகை இருப்பதாய் நினைத்த மதிப்பித்தான்!

நின்று வந்து விசாரித்தான்.

"நாத்தா.... இன்னிக்கு நான் நகுரஸ் கூட எடுக்கலை, ஆமாம், கஞ்சி சாப்பிட்டுடனா?"

பயமாகத் தலை ஆட்டினார். சர்மா. அந்தப் பத்து வயதுப் பாவனிடம் உண்மையைச் சொல்லவும் அஞ்சினார். விஷயம் தெரிந்தால் நின்று புயலாய் பாய்ந்து விடுவான்.

"நின்று.... நீ ஸ்கூல் போப்பா... நேர மாயிடும்...."

வாசல் திண்டாக்கு வந்து உட்கார்த்த போதுகூட அவருக்குத் தம் இயலாமையில் தான் வெறுப்பு மேலிட்டது.

"நாத்தா...."

ரங்காச்சாரி மூச்சிளரக்க ஓடிவந்தார்.

"என்ன ரங்கா? ஏன் இந்தப் பரபரப்பு?"

"நாத்தா... கடைசிச் சமயத்திலே ராமையார் காலை வாரி விட்டுட்டார். அவர் மச்சினிக்குப் பெங்களூரில் சீரியஸாம். தந்தி வந்ததும் மறுஷன் புறப்பட்டுப் போயிட்டார். இனிமேல் அவர் டிக்கட்டை சென்சல் பண்ணவும் நேரமில்லை, நீங்க லேனா இருப்பதிக்கு?"

சர்மாவுக்கு உடனே மூகம் பூரித்துப் போனது. ஆனால் டிக்கட் என்ன?

"தயங்காதீர்களே... நீங்க என் தகப்பனார் மாநில, உங்களை நான் அழைச்சிண்டு போறேன். செலவு என்னைடது. நீங்க இன்னும் அரை மணியில் தயாராயிருங்கோ. கஞர் போய் அங்கிருந்து வரம்பணும்... சீக்கிரம்...."

சர்மா குதூசலமாய் ரேழிக்கு நடத்து வந்தவர் தம் நிழலில் சென்றவரை அவசர அவசரமாய்த் எதன் ஆரம்பித்தார். மங்களம் டென்டவாய்ச் சேண்டினான்.

"ஒசிப் பயணம்! ம...இதுக்கும் கொடுத்த வலச்செலவுக்கும்! குடுமபத்துக்கு அஞ்சு

பலன் செய்ந்துகூட கொடுக்க வரவில்லை என்றும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் கொடுக்க அதிர்ஷ்டம் வாய்க்கிறதுமேயாம்!"

சர்மா வேதிகையுடன் தம் சிறு மூட்டைவை எடுத்துக் கொண்டு எழுந்திருந்தார்.

"வரேன், மங்களம்... நிர்மலா... போய் வரேன்மா...."

ஒருவரும் அவரைத் திரும்பிப்போய் பார்க்க மாமல் மூக்கத்தைச் சுழித்துக் கொண்டு உள்ளே போய்விட்டும், சர்மாவிற்குத் தங்கட மாய் இடத்தது.

"ஹூ... ஹூ..." என்று கூப்பிட்டார்.

"ஹூ... பள்ளிக்கூடம் போயிருக்கிறேன். மா... சர்க்கரைத்திணிவ வழியனுப்ப வர மாட்டாங்க...."

மங்களம் கைமலகட்டு அதிர் வேடித் தாம்.

சர்மா கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டு சாலைக்கு வந்தார்.

திருப்பதியில் தெய்வ சந்நிதானத்திற்குட சர்மா குக்குவிஸ் கல்லாணம் குளத்தில் நி ளைப்பெறப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்.

"ஹூ... அந்த அருக பலனுக்கு நீ லாவது வழி பண்ணு."

சிறுத் திருப்பதி செல்லும் பஸ்ஸில் எம் மோகுடனும் சர்மாவும் ஏறிச் கொண்டார். இறங்கும் பாதையில் பஸ்ஸுரைவார்.அத்தனை வேகம் எழுந்திருக்கக் கூடாதுதான். பிரேக் பிடிக்க ஹடிபாமல் திணைமை எக்லை மீறிய போது பஸ் அந்த மலைப் பாதையில் புரண்டு துட்டிக்கொணம் போட்டது.

"சர்மிதாத சர்மா எப்பவரின் வீடு தானே இது? அவர் உயிருக்கு தண்ட கூடாய் ஆத்திரா கலர்ன்மெண்டும், அந்தத் தனியார் துறை பஸ் திருவனாமம் போக்து கொடுத்த துள்ள ஆட்டோவீம் ஸ்பாய் செக்கைப் பெரு தக்கொள்ளுங்கள்..."

மங்களம் கைமலுத்திட்டுப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

"அஞ்ச பலன், அஞ்ச பலன்னு அவரைக் குத்திச் சாண்டிச்சே சாகடிச்சாங்கடி ராட்சசி னை... தாத்தா சாகறச்சே அதுக்கு வழி பண்ணிட்டுத்தான் போயிட்டார். இனி மேலாவது திருப்பதியா இருக்கோ..."

தத்து பனம் வேதும்பிக் கத்திவிட்டுப் புரண்டு அது ஆரம்பித்து விட்டான்.

இலவசம் மாங்கையர் மலர்

கல்கி

வாசகர்களுக்கு அரிய வாய்ப்பு!

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மக்கையர் மலர் பிரதிசுர தீக்கன் இலவசமாகப் பெற இது அரிய வாய்ப்பு.

ரூ. 36 பெறுமானமுள்ள மக்கையர் மலர் இதற்குள் மாநத்துக்கு ஒன்றுக் இலவசமாக உங்கள் வீடு தேடி வரும்.

இதற்குப் பரிசைப் பெற தீக்கன் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் இது தான்: கல்கிக்கு இரண்டு ஆண்டு ரூ. 36 ரொக, மலையாளீடர் அச்சுறு புரார்ப்பட்ட மூலம் அனுப் புங்கள். வேண்டி செக்தாஸ்துக் பாங்கி

பரிசை ரூ. 1 ரொக்டு அனுப்புவர்.

இதனால் தீக்கன் இரட்டிப்பும் பல னால் மலிந்தேயும் அடைவதற்குள்.

1. இரண்டு வருஷத்துக்கு கல்கி இதற்குள் அனுத்தமாகப் படிக்கலாம்.

2. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மக் கையர் மலர் இதற்குள் இலவசமாகப் பெற்றுப் படித்து இன்புறலாம்.

ஏதானாலே கல்கி சத்தாதாராக இருப்பவர்களும் தங்கள் சத்தாவை மீண்டும் இது ஆண்டுகளுக்கு தீக்க துக்கொணவாம்.

இதற்குப் பரிசுத் திட்டத்தின் தெ சத்தா அனுப்பப் கைபித் தெதி னுண் 15, 1981.

மாமேஜர் கல்கி, சென்னை - 600 032

**“காம்ப்ளான் ஒன்றுதான் சரி
என் குடும்பத்துக்கு
...திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு.”**

“பல கேஸஸ்
சாப்பிட தவறி விடுபு
வா உணவருக்கு”

“சாப்பிடுவதில்
உணவுதான் சம்பந்த
வா உணவருக்கு”

“மேம்பட்ட நெறிகளும்
வா தரவருக்கு”

**காம்ப்ளான் ஒன்றுதான்
எவருக்கும் தேவைப்படும்
முலாதார ஊட்டச் சத்துக்களால்
முழுமை பெற்றது.**

காம்ப்ளான் ஒன்றுதான் திட்டமிட்ட
விஞ்ஞானக் கவனவுரை உடலுக்கு
அளவாக தேவைப்படும் 23
முலாதார ஊட்டச் சத்துக்களை
அளிக்கிறது. புரதங்கள், கார்போ-
ஹைட்ரேட், கொழுப்புச் சத்து,
வைட்டமின்கள், உயோக தாதுக்கள்,
கனசேதான், டாக்டர்கள் பெரும்-
பாலும் சிபாரிசு செய்யும் ஆரோக்கிய
பானமாக விளங்குகிறது காம்ப்ளான்.

விடைபுறவை நம்புங்கள்: தினம் உணவு
கொடுக்காது - உலகத்திலே நம்புங்கள்,
எல்லாம்: ஸ்தலமுடைய காம்ப்ளான்.
“கல” நோய்ச்சி தாம்ப்ளான், தவிர
சாது காம்ப்ளான்

“சாதிவிதம்
சரிவர
சாப்பிட
முடியாத
வா உணவரு”

**திட்டமிட்ட பரிபூரண உணவு
காம்ப்ளான்**

“இப்போதான் வசிக்கக் கிடைத்திருக்கிற வீட்டில்...”

கஷ்டப்பட்டுப் படிக்கிறேன் என்று எண்ணுவார்கள், அப்பா, பெண் படிக்கிறாள்? இப்போது படிக்கிறாள்? என்று அல்லப்போது பார்க்க வருவார், நான் தூங்க விட்டு எப்பதற்குச் சாட்சியாகக் காண ஆட்டிக் கொண்டிருப்பேன். அப்பாசந்தோஷத்துடன் ஒன்றைப் படுத்தாமல் சென்று விடுவார், ஆனால் நான் எல்லாகூடும் நினைப்பதுபோல் படித்துக்

நிடிப்புப் படிப்பு

பூச்சியானில் பழைய வீடு மலையாப்பூரில் இருக்கிறது. கிரீஸாட்டு முறையில் கட்டப் பட்ட வீடு. மேல் “ஏ” பிளாண்டியல் தங்கி விருத்தார ஸ்ரீபிரபா ஸாப்பாந்தடிப்புப் கலந்த வார்த்தையை அங்குதால் அனுபவித்தார், உள்ளே நுழைந்ததும் முதலில் ஸ்ரீபிரபா என்ன அழைத்துக் காண்பித்தது அவரது தனிப்பாடல். மொத்தம் அந்த வீட்டில் இருந்ததே ஒன்று அளவளத்தான். வானிலிருந்து இடது பக்கம் நுழைந்தால் ஸ்ரீபிரபா வீடு அளவு. அங்குதால் அவர் படிப்பு. பருக்கை, விளையாட்டு எல்லாமே.

“அப்போது நான் சரீர் பார்ட் காள் வெண்டியல் எட்டாவது படித்துக் கொண்டிருந்தேன். இந்த வீட்டில் நான்கு நாளுக்கு வருடங்கள் இருந்தேன். இந்த அளவில் குப்பை கூளம் அதிகம் இருக்கும். ஒரு பக்கம் பழைய போப்பிளா, மற்றொரு பக்கம் கலவைக்குப் போசியன்களானவைகள்: வேறொரு பக்கம் பஸ் டிரைவ் செஞ்சுக்கள், வீட்டில் தேவையில்லாத சாமான்கள் எல்லாமே என் அறைக்குத்தான் வந்து சேரும், இத்தனைக்கும் நடுவில் விடுபட்டிருக்கிற ஒரு கட்டிக், பிளாஸ்டிக் படிக்கும் நாட்களில் என் தகப்பவர் விடிவாதிக்காயிலேயே என்னை எழுப்பி விட்டு விடுவார். நானும் சரிவென்றுக் கட்டித்து புத்தகத்தைப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டேன். நான் தனியாக இந்த அறையில் சட்டகார்த்து புத்தகத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதை வரர் பார்த்தாலும் நான்

நடந்து வந்த பானை

கொண்டிருக்க மாட்டேன். அவர்களைக் கண்டிருப்பேன்! காலை ஆட்டிக் கொண்டே தூங்கும் பழக்கம் அன்றிரைந்து இன்று வரை எனக்குண்டு!

“இந்த அறைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் அறைக்குச் செல்லும், பெலிப்பான். போன் மட்டுமேயேன். மற்ற எல்லாப்பொருள்களையும் அங்குதான். அதுவே வீட்டில் உள்ளவர்கள் இரவு படுக்கும் அறைபாடும் விளையுது.

“பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் எல்லாருமே எங்களைக் கரித்துக் கொட்டுவார்கள், காரணம், நாங்கள் போடும் சத்தம்தான். பாட்டுக் கற்றுக் கொள்கிறோம், நடனம் ஆடுகிறோம் என்று அவர்கள் தூக்கத்தை மட்டுமல்ல, நிம்மதியையும் கெடுத்ததாக அவர்கள் நினைத்தார்கள். இந்த அறையில் தான் பழிநீகன் எல்லாமே நடக்கும்.

“இந்த இடம் அறைகளையும் தாண்டி அப்பால் இருப்பதுதான் சாமி அறை, சாப்பிடும் அறை என்றும் குறிப்பிடுவோம். சமயத்துக்கு ஏற்ப அதன் பெயர் மாறும். இந்த இடத்தில்தான் கலாபி படங்கள் வரிசையாக மாட்டப்பட்டிருக்கும், எனக்குச் சின்ன வயலிலிருந்தே தெய்வ பக்தி அதிகம்.

38 "முன்னர் நடமாற்றம், நடமாற்றம்
மேலே..."

பரீட்சைக்குப் படிப்பதை விட கத்தகாஷ்ட
கவசம் படித்தால் பால் பண்ணி விடுவோம்
என்றிருப்பதுண்டு. எப்படியோ குருட்டாம்
போகில் நூற்பது மார்ச் வரவில்லையேன்.

"இந்த விட்டில் இருக்கும்போதுதான்
முதல் முறையாக கட்டிப்புகுக்காகக் கிஷ
மர் சென்றேன். அந்தப் படத்தில் கதா
நாயகா ஜெபகாசர், தாங்கள் ஏறிய கிஷ
காத்தில் ஏறிக் கோலாறு தேர்த்து விட்ட
தால் தாமதமாகத்தான் கிளம்பும் என அந்
தித்தார்கள். அப்போது நான் கத்தகாஷ்ட
கவசம் சொல்லி மனத்தைத் திடப்படுத்திக்
கொண்டேன், தவறு வேண்டாம் ஒன்றும்
தடக்கவில்லை. பத்திரமாகப் போய்ச் சேர்த
தோம்.

"என்னுடைய இந்தச் சிலை அறையில்
தான் நான் திரைப்படங்களில் தடிக்கவாமா
வேண்டாமா என்று முடிவுக்கு வந்தேன்.
'மாணிக்கத் தொட்டில்' படத்தில் தடிக்க
அனுப்பி அதை ஏற்படா வேண்டாமா
என ஓரே குழப்பம். கே. ஆர். விஜயாவின்
ஐந்து பெண்களில் இருத்தியாக நான் தடிக்க
அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தேன். 'முதல் படத்தி
லேவே இந்த மாதிரி ஏறு வேண்டித் தடித்
தால் எப்படி முன்னக்கு வருவோம்?'

இப்படி இருக்கிற மனம்
கூட, 'என்ன நுழைந்து
போனார் கொஞ்சமாக
முன்வை யலாமோ!' என
வேறொரு சித்திரம், இந்த
நாடகத்தில் கட்டகார்த்து
கொண்டு ஒரு நாள் முழு
வதும் சித்திரத்தேன்.
கடைசியில் 'நடிக்க மாட்
டேன்' என்று என் முடி
வைக் கூறினேன். அதன்
பிறகு எனக்கு நடிக்க
அனுப்பி அதை படம்
'முருகன் காட்டிய வழி'.

"நான் சமையலறைப்
பக்கமே அன்றும் சரி,
இன்றும் சரி, போவ
தில்லை, எனக்குச் சாப்
பாட்டு அறைதான் தெரி
யுமேதவிர, சமையலறை
தெரியாது!"

சூப்பிரியா பெசிக்
கொண்டே இருக்கையில்
அவர் கத்திரிக்கு மி
செய்தி அந்தத் தெரு
முழுவதும்பரவ, கூட்டம்
எக்கக் சக்கிராக்கி கூடி
விட்டது. போதுமா
எனில் பரபர வென்று
படங்கள் எடுத்துக்
கொண்டு கிளம்பி விட்
தோம்.

"சைன்"

படங்கள்: சபாநாயகர்

38 படிப்பது போத மாணத்து
செய்தது இவ்வெழுத்து!"

ஸ்ரீராம் சேமிப்பில் சேருங்கள்- சீரும் சிறப்புமாய் வாழுங்கள்! அன்பளிப்பு 10 கிராம் வெள்ளிப்பதக்கம் பெறுங்கள்

சீங்கள் டெபாஸிட் செய்யும் ஒவ்வொரு ரூ. 5,000 திணிக்கும் அழகிய வெள்ளிப் பதக்கம் அன்பளிப்பாகத் தருகிறோம்.

மே 15 வரை மட்டுமே இந்த அன்பளிப்பு உண்டு.

மகாலக்ஷ்மியின் திருடரு பதித்த திருப்பதக்கங்கள் உங்கள் பணப் பெட்டியிலும், முறை அறைகளிலும் பாதுகாக்க உகந்தவை.

அறிமுகப்படுத்துபவர்களுக்கும் அன்பளிப்பு

டெபாஸிட் செய்பவர்களை அறிமுகப்படுத்துபவர்களுக்கும் வெள்ளிப் பதக்கம் உண்டு. சீங்கள் அறிமுகப்படுத்தும் ஒவ்வொரு ரூ. 5,000-ம் டெபாஸிட்-க்கும் ஒவ்வொரு அன்பளிப்பு உண்டு. (அறிமுகம் செய்து வைப்பவர்கள் எங்களுக்குப் பதகம் மறுவணங்கன் ஏதாவது ஒன்றில் அங்கத்தினராக திருக்க வேண்டும்.)

வெளியூம் அன்பர்களுக்கு

வெளியூமிருந்து 'டெபாஸிட்' அனுப்புவவர்களுக்கு 'டெபாஸிட்' சீலைகள் வெள்ளிப் பதக்கம் பதிவுத் தபாலில் அனுப்பப்படும்.

வட்டி விவரங்கள்

வட்டி அளிக்கப்படும் முறை

டெபாஸிட் காலம்	மாதாந்த வட்டி பெற	5 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வட்டி பெற	மறு முதலீட்டுத் திட்டத்தின் சொந்தமாக வட்டி பெற
1 ஆண்டு	14.0%	18.0%	16.5%
2 ஆண்டுகள்	14.5%	18.0%	17.5%
3 ஆண்டுகள்	15.0%	17.0%	20.0%

மறு முதலீட்டுத் திட்டம் ரூ. 3,125-3 ஆண்டுகளில் ரூ. 5,000 ஆகிறது.

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் சீங்கள் ரூ. 3,125 டெபாஸிட் செலுத்தினால் மூன்று ஆண்டுகள் ஸ்தலவாசத்தாக ரூ. 5,000-ம் சொந்தமாகப் பெறலாம். உங்களை அறிமுகப் படுத்துபவர்களுக்கும் வெள்ளிப் பதக்கம் பெறலாம்.

கம்பிக்கை-ஏனாயம்-அனுபவம்-உங்கள் டெபாஸிடத்து உத்தரவாதம்

ஸ்ரீராம் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் நிறுவனம் பதிவு செய்யப் பெற்ற பார்ட்னர்ஷிப் (Registered Partnership) நிறுவனம். இந்த நிறுவனம் மோட்டார் வாகனங்களைத் தவிர மூன்றாம் வாரியகப்பவர்களுக்குக் கூட உதவி செய்கிறது. இதுமூன்றாம் பதினாறு வருட அனுபவமும் திறமையும் நிகழ்ச்சிகளையும் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

சலுகைகள்-ஆதாயங்கள்-பலன்கள்

உங்கள் டெபாஸிட் தொகை பன்மடங்குப் பெருகுகிறது. உங்களை அவசரத் தேவைக்குக் கூடப் பெறலாம். ஸ்ரீராம் சிட்டி & இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் கம்பெனியில் சீட்டு ஏடுக்கும்போது இந்த டெபாஸிட் சீதை உத்தரவாதமாகக் கொடுக்கலாம்.

குடும்ப கம்பெனிகள்:

ஸ்ரீராம் சிட்டி & இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் பிரைட்...
ஸ்ரீராம் கப்பலங்கள், ஸ்ரீராம் டிரான்ஸ்போர்ட் கம்பனிகள்
கம்பெனி லிட்.

உங்கள் செக்/டிபாஸிட்டை அனுப்பும் முகவரி:

ஸ்ரீராம் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ்

தலைமை அலுவலகம்: 123, அங்கப்பாபாக்கள் தெரு., சென்னை-1

போன்: 26545-37890-27425

கிளை அலுவலகம்: 52, வடக்கு உள்வாள் சாலை, தி.கா. சென்னை-17. போன்: 441074

23. இந்திர கோகம்

நீங்கள் தூக்கத்தில் இருந்தாலும், தம்பி விக்ரமாஜனும் என் விழித்தார்கள். பாண்டலாத்தியங்கள் மூழங்கின். வெளியில் எட்டிப் பார்த்தபோது அரசாங்கப் பிரேமர்கள் மோல் மோல் தின்று கொண்டிருந்தார்கள். ஓர் ஒலிபெருக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

அவற்றுக்கு ஒரு பழக்கம் உண்டு. தனது உடைமையான்கூட தந்தாமே தூக்கிக்கொள்ள மாட்டான். கட்டு விசுவநாதன் தந்தியே போய் அகிதத்தையு தூக்கி வைத்துவிட்டு, "ஐயோ இம்மக்களாம்!" என்று.

விமர்சனத்துக்கு வெளியில் வந்து பார்த்த போது வேறு யாரோ ஒரு போல் மனிதனா வரவேற்கிற அங்கவையு உட்படும் வந்திருப்பது போலவே தோன்றிற்று.

ஆனால், மாரி அவர்கள் கடித்தில் விழுந்தவுடன்தான் விலைநீர் தங்களுக்கே என்று அவர்கள் அறிந்தார்கள்.

ஒலிபெருக்கியில் வரிலாதார்கள். சிறை 'ரெக்டர்' தே. பொ. மீ. அவர்களைப் போல் கொல்லார்கள். பிரத அங்கவையே கொல்லார்கள். அவசரே, ஆகவேதான் இந்த திமிஷம் பார்த்து.

காரில் ஏறினான். "தங்கள் அழகாக ஆங்கிலம் பேசுகிறீர்கள்" என்று அவசரத்தட்டிக் கொடுத்தார் ரெக்டர்.

அவர்களை வரிலாந்து அழகத்துப் போனவர்களில் இருவர் துருக்கிய மாலிய மத்திரிகள். ஒருவர் அருப்பேவிலேயே உலி. கா. இருந்தவர்களில் மட்டிக் கழகம் சீர்தரிகள், வர்வெலிப்பா மேல் மருகிய மாலியர்கள் அங்காவாதனிகளே ஒரு வாதியாள் தோட்டத்தில் அவர்களைத் தங்க வைத்தார்கள்.

அங்கே போல் மனிதன் தெரிந்தது. டாக்டர் பத்மா காரியமணியம் துறையில் அங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்று.

டாக்டர். டி. கபிரமணியம் கெட்டிக் காரர். தம் துறையத்தையே கைக் குறு

வாக அழைத்து வந்திருந்தார். டாக்டர் கபிரமணியம், அறிவிப்பான். அவரது மனைவி கதி கட்டுகிறவர்; மகன் நீல பாடலி; மகன் ஏமணம் மிருதங்கம்; இன்னொரு பெண் வானில்.

தோலில் பூவியல் உட்படப் பதிலுக்கு தாடுவிக் அவர்களுக்கு கத்திரிகள்.

டாக்டர் கபிரமணியத்தின் குழந்தைகள் அனைத்துமே அடக்கமானவை. அவர்களுக்கு முன்பே தந்தைக்குக் காரணம் அதுதான்.

அவன் 'திரு பிரமணப் பவுடர்' நிறையக் கொண்டு போயிருந்தான். பத்மாதாள் உலையில் தோரை கட்டிக் கொடுத்தார். காவத்து போன ரொட்டியையும், வெள்ளெண் வையும் அவளுக்கு இவன் முடியாடுது.

மேலும் பாரிசுத்திரியை விளையாடும் மெய்தாடுகளை. அந்தப் பிரமணக் குடும்பம், மேலும் அதுகள்கூடவே கமாளித்தது

✱ துறையில் போய்விட்டது

மனவாசம்

கிண்ணதாசன்

பொய் அலணும் தோரை மாறிடுமெய்
சொன்னித்தான்.

பக்கைக் கோழியை வேட்டி எண்ணெயில்
தொய்த்துக் கொண்டு வரும் கோழியைத்
தயாரிப்பு அலணுக்கு ஒத்துக் கொண்டனவீடு.
ஆனால் ஓட்டையில் கற்றுப்பட்ட மாட்டுக்
கொத்துக் கதி அலணுக்கு ஒத்துக்கொண்டது.
அது முன்னில் தயாரிப்பாக இருந்தது.

பாவம், -செட்டாரி! வேகாத கோழும்,
தயிருமாகக் காலம் தள்ளினார். கிடை
தாதுறும், அம்போபதியும் பக்கைக் கோழி
மெய் கலையத்துத் தின்றார்கள்.

கோழியை புலியைக் தூர்ச்செனியா ஒரு
அழகான மாநிலம். பண்ணைக்கு மாது
கரும் பெய்குணைப் போல சிவம். குளிர்ந்த
காற்றும் மிஞ்சல் வெவ்விதும் அற்புதம்.
பெய்குணைப் போலியை புலியைத் தின்றது
நாடு. அப்போது நிராட்சரக்கு கிடை
இருக்கி. ஒவ்வொரு வீட்டுப் பத்திரமும்
கெட்டாரி-காலம் பழுத்துக் கிடந்தது.

கோழியை புலியை வேட்டி தாட்டியிருந்து
தேவையாக தாட்டித்தான் மட்டுமே கற்றுக்
கொண்டது. அக்கந்த மாநிலத்தின் அருத்த
மான பண்ணையாள் பண்ணாடுகள் அப்படியே
காப்பா நடப்பாடுகின்றன.

பெண்கள் எல்லாம் கழுத்திலிருந்து காக்
காலர பழக்கம் ஆடைகளையே அணி
கிறார்கள். ஆட்களும் அப்படியே!

பெண்ணின் கட்டி புலியைப் பழகைப்
போல் மிருதுவாக இருக்கிறது. கைகளும்
கருமாவையாக கலையப்படுகின்றன. போ
கிறார்கள்: பழக்கிலுள்ள.

ஆன் பைன் தவறான கோடுகளை
அப்போது வழி இய்க. ஆனால் எங்கே
எத்தப் பொண்ணைக் கண்டாலும் அவை
முத்திரை ஆரம்பித்தான்.

"அது தயிழர்கள் கழக்கம் போக இருக்க
விறகு" என்று அவர்களும் அழைக்க
ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

ஒரு வீட்டுக்கு இது செட்டாரி தெ. பொ.
மீ. கருக் கோபத்தை கண்டாக்கி விட்டது.

ஒரு கூட்டுப் பண்ணையிட கை திசுத்தி.
அங்கு எங்கொரு பொயிருத்தார்கள். அவர்
என்று மொழியெயர்ப்பாளராக நிலமிக்கப்
பட்டிருந்தவர் "தோரா" என்பவர். அவர்
எப்போது பார்க்கிறாய் அவனை முத்தமிடத்
தூண்டுவார். அந்த திசுத்தியிலும் அர்

திருத்தம்

என்று இந்தக் கையெழுத்தையே வேறு
ஒரு தபரைப் பற்றி எழுதுவது போல்
"அவன்" என்றே குறிப்பிட்டு எழுதி
வந்துள்ளான்.

ஆனால் சென்ற இதழில் 13-5-811
96 குட்டிக்கிள் அவன் - அவன் -
அவர்கள் என்று எழுதுவதற்குப் பதில்
"வணக்கம் துறையாக, நான் - என்னை -
தாய்க்கம் என்று குறிப்பிட்டு விட்டேன்.
தேவர்களைக் கம்பம் திருத்திக் கொள்ளு
மாறு வேண்டுகிறேன். - கண்ணதாசன்

படியே ஒரு பெண்ணைக் காட்டி, "முத்தமிடு
முத்தமிடு" என்றார்.

அலணும் அப்படியே மெய். மீது ஏறி
அவளுக்கும் பூக்களைக் கொடுத்துவிட்டு அவ
னைக் கட்டி முத்தமிட்டான்! கடனை செக்
டாருக்குக் கொய்க் வந்து விட்டது. தோரா
வைப் பார்த்து, "you are spoiling him" என்று
கத்தினார்.

துருக்கிமேனியாவின் கணப்பையோ, மனி
சைமையோ அவன் கணவனே யில்லை.
சில பக்கைக் கழக திசுத்தியிலும் கூட்டுப்
பண்ணை திசுத்தியிலும் அவன் கலத்து
கொண்டனவீடு "செட்டாரி" காக் குடித்து
விட்டு, அதைவிட தூங்கிக் கிடந்தான்.

ஒரு கூட்டுப் பண்ணையில் ஒரு துருக்
கிமேனியப் பெண்ணோடு முக்கார் மணி
தேரம் தானம் தப்பாமல் தான். புலியுடைய
கோழியை புலியைக் கூட்டுப் பண்ணை
கேரத் பெருத்தி தோராவு காரணங்கள்
கண்டன.

கோழித்தொழில் துறையாக கரம்பை
கிடை படுத்திக் கொண்டு, எவனும், எப்படி
யும் துக்கம் அழைத்திருக்கிறார் கூட்டுப்
பண்ணை தட்டிவிட்டு வெற்றி பெறுது. துற
பேர் ஒரே மாதிரி வித்ததால் கூட்டுப்
பண்ணை வெற்றி பெறும்.

கோழியை புலியைப் பண்ணை மட்டு
மல்ல; பண்ணை ஆளும் வெற்றி பெற்றிருக்க
கிறும். அவனது விட்டுக்குக் கெடிலினை
என்ன, ரத்தினக் கம்பளம் என்ன. பதல்
பெட்டி என்ன; அந்தப் பெட்டிக்குள் கணக்
கணவனான மாரியைக் காண - அவனுக்குக்
கொத்தமாகத் தரப்பட்டிருக்கும் ஒரு ரக்கர்
நிலத்தில் அவன் கிருப்பம் போல் பயிரிட்
டிருப்பது என்ன, அவன் கருத்தடைகளுக்குப்
கவனிக்காமல் என்ன. ஆனால் அணி மணிகள்
என்ன - காதற்குட்டி மாரை அந்தப் பண்ணை
யின் ஆரோக்கியம்தான் என்ன!

துருக்கிமேனியா ஈரான் நாட்டை ஒட்டி
இருக்கிறது. அதன் குடிமக்கள் எவ்வாறு
தமது மகிமையான போல் திறம் கொண்
டிருக்கிறார்கள். ஆரடிக்க கந்தல் அச்சே
சில காதாரணம்.

பத்தா கப்பிரமணியத்துக்கு தூர்ச்செனியா
பிரமாத கரவேற்பு தந்தது. அவனும் ஒரு
தான் நாட்டியவனைப் பார்த்தான். கம்மா
கோங்கக் கூடாது. பரத நாட்டியத்தில்
புதிய புதிய கருத்தினைக் கையாள்விறார்,
அவரது வேளான கூடநகட்டும் சொத்து
கொள்வதாக, கவத்த கண்ணை எடுக்காமல்
பார்க்கத் தோன்றுகிறது.

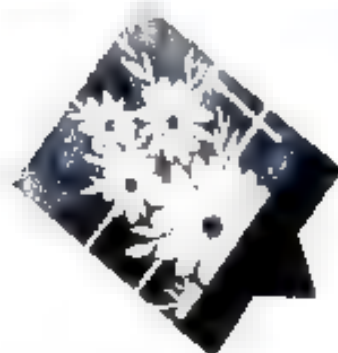
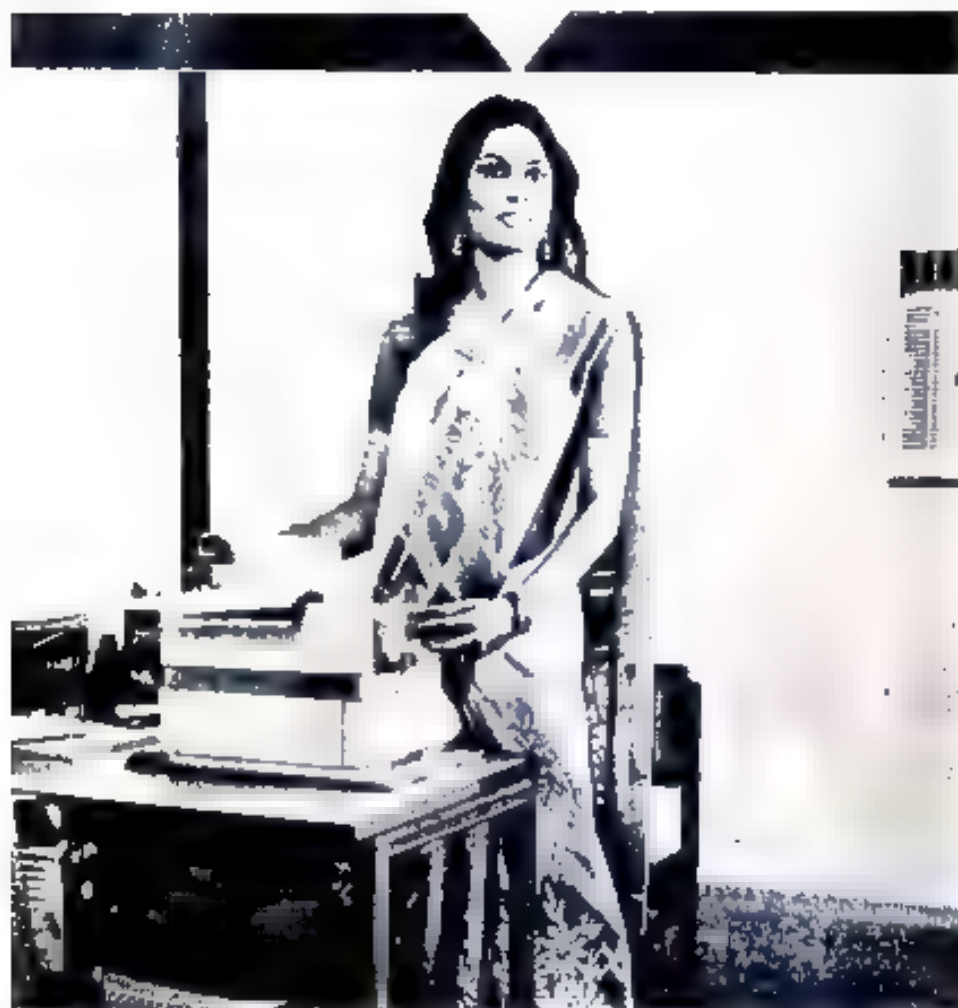
ஒருவர் "நான் கணவனாக இருந்து தான் வேண்டி
தான் ஒரு பெண் கொண்டு அடிக்கிறேன்.
பெண்ணை நான் என் பெண்ணை அடிக்கிறேன்?"

புறமார் "இந்த பெண்ணை அடித்தான் ஒரு
பெண் இருக்கிற பெண்ணை அடித்தான்
தான்." ம. கோபாலகிருஷ்ணன்

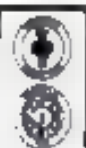
अनुसूची

“தான் கெட்டுப்பி
சூதாடும் மயமாட்டித் திருந்ததற்கு இது சான்று கொண்டுள்ளது.”

உங்கள் அந்தஸ்து தனி
அதற்கேற்ற துணி

ம.பத்மலால்
:பிரபஞ்சம்

ஆய்விதழைத் தயார் செய்து, பராமார்த்தியாக வாங்கிப் பெறும் முறை

மதுரை : மதுரை நகராட்சி நிர்வாகம் மதுரை நகராட்சி நிர்வாகம் : மதுரை

கல்தூண்

இவற்றையெல்லாம் கிராமப்புற நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லிவிடாமல் புருத்திப்புகழ் பெறப் போக இப்போது சினிமாவின் செயற்கைத்தனங்களைக் கிராமக் குழுவில் புருத்திப் படம் எடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

ரெகிசுத்தக்க நகரக் வேலைகள் இவ்வாறாகத் தூண் மொட்டைப் பனைமரமாக நிற் கிறது.

வாஸிப் சிவாஜி சிக்ரிரமே வயதான கொலத்திங் மிடுக்குக் குறையாமல் தோன்று கிறார். சடுகுடு ஆடுவது. அப்போது தெருக் வயிப்பதாய் நடிப்பது. கவியாண நான் சட்டை...வய அணித்து மிழிப்பது; மகன் பெற்ற வெள்ளிக் கோப்பையின் ரகசியமாய் ரசிப்பது; எல்லாம் ஆரம்பிக்கும்போதே முடிவை ஊக்க முடிவிறது என்னுதும் சிவாஜி காரணமாக ஐ.எஸ்.ஐ. மத்திரை பெறுகின்றன.

சிவாஜிக்கு ஜே. ஆர். விஜயா பக்க பலம். ஜே. ஆர். விஜயாவுக்கு அவர் புண்ணைக் பக்க பலம். இருவருமாகச் சேர்ந்து கவி தூண் ஒரோயடியாகச் சரிந்து விடாமல் பக்க பலம்.

தானேஷ்...அதே பழைய தானேஷ். அவர் முடிவெட்டும் காட்சி வேட்டி எழியப்பட் டிருக்க வேண்டிய காட்சி.

மேஜர் - கடற்கரையில் மைனர்.

உருக்கு அடித்து சிவாஜி பாட... சிபீனாஷ் பாக்கிங் பழைய கதை கூறுகிறார்களே அப்போது சினிமா மீட்கிவிட்டதும் பல வருஷங்கள் பின்னே போய்விட்டார்கள்!

கி.பி.க.ஆர். - மனோரமா வரும்போது நமக்குப் பெருமூச்சு வருகிறது: அப்பாடா! ரிலாக்ஸ்!

பெரிய கவுண்டர் மகனாகப் பிறந்து அவ ரையே எதிர்த்துக் கொள்ளும் பழனிச்சாமி வாசுத் தோன்றும் திலக், தடிப்பில் சிவாஜியை எதிர்கொள்ள முடியாமல்... தொழுகடர்! சம் ஆற்றல் உள்ளவரைப் போட்டாக்தான் சிவாஜி தடிப்புத் தொலிக்கும் என்பது எப் போது புரியப் போகிறது?

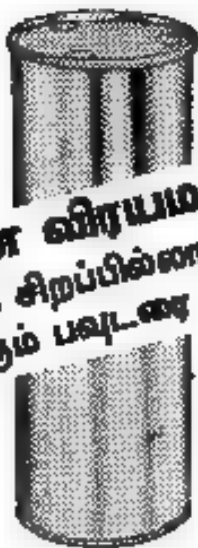
ராகிஸ் காட்சி ரசிகர்களை ராக் பண்ணு கிறது.

தொட்டியுப் பாட்டுக்காகக் கண்ணதாசன் -எம். எஸ். கி.க்கு மட்டிக்லா மிழிச்சி தெரிவிக்கலாம்.

கிசேஷ் பாராட்டு: ரொ...ரொ... ரொம்ப ஜோர் சதிஷ்! கி...கி...கி...கிப் இட் அப்! -குட்டி கிருஷ்ணன்

பணத்தை ஏன் விரயமாக்குகிறீர்கள்
எவ்விதத்திலும் சிறப்பில்லாத 'விலையுயர்ந்த'
துலக்கும் பவுடரை வாங்கி

வாங்குவிர்

பிஜ்

மற்றதைவிட விலையில் 25% குறைவு
இருப்பினும் நன்றாகவே துலக்குகிறது

உங்களுடைய
சிறந்த பீங்கான்,
சமையலறைப்
பாத்திரங்களுக்கு
நம்பகமானது

கோத்லாஜ்
தயாரிப்பு

വെലയടിക്കൽ

6 'ஸ்ரீராமதேவம்' போட்டியை அறிவித்த
தன் நாயம் 'ஸ்ரீதேவி' போட்டிக்குப் 'பச்சாரம்'
தேடிச் கொண்டார்!
சிந்தா இரிப்பெட்டை. பர. ச. கலா

9 அதிகப்பட்சம் 'ஸ்ரீராமஜெயம்' எழுதுபவருக்கு ரூ. 500- பரிசு அளிக்கப் போகும்படி, மேலேகு பக்கத்தில் குண்டுவை மறக்காமலிருக்க 'ஸ்ரீராம ஜெயந்தி'ல் 'ஸ்ரீராமஜெயம்' எழுதுபவருக்கு ரூ. 100, எனது என்னை 1000 தரம் துபிக்கவும்' என்று அறிவித்துள்ளனரே! 'ஸ்ரீராம' தான் உம்மை மன்னிக்க வேண்டும்! பாலகிருஷ்ணன் எஸ். வி. க. பி. ஏ. ம. பி. எம்.

● குளையாப் பாதுகாக்க எனக்குத் தெரிந்த
நீர் மாழி. அதனை எதிர்த்து ஓடாப்பத
தீர்ப் கொடுப்பதுதான்! அங்கு வந்து
கொஞ்ச நேரம் ஒரு மாழைக்காக முன்விலி
என்னிடம் இருப்பது கூடுதல் குளையா இந்
தும்கூட பத்திரமாக அவர் வலத்துக் கொண்
டிருக்கிறார்!
சென்னை-35 இ. ப. பார்வா: செ.

சி தாராயணசாமி இங்ஙனம் எதிரொலித்து
எவ்வியப் போன்ற பண நேயர்கள் எதிர்ப்புத்
தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கும்இந்த நேரத்தின்
அறகுப் பற்றிச் சைப் நெளக்கிடம் போட்டு
எழுதியது எங்களுக்கு நூறுதவிர இருக்கிறது.
மெய்க்கிணர் காரணத்தி

[illegible]

● ஒரு பெரிய அரசு திருவனந்தபுரம் ஒரே நபராகத்தான் இருக்கிறது. ஒரேபதவியில் ஒருவராக இருப்பதே சபை வழக்கமல்ல. விஜயநகர அரசும் இடம் தரவில்லை. நம்மீச சிட்டுராக் வேறு இடம் இப்போது எந்த உயர்வுமற்றவர்களுக்கும் மாடுக்கும் ஏற்படக் கூடாது என்பதோடு திரையாடியில்லாமல் கூட அந்தநகரம் தரை நீராயினால் புகார் வரவும் கூடும்.

ஆளாயிரம் படி அங்குள் ஒரு மாதத்தில் இருந்தவர்க்கு மரத்திலும் தருவது (நீக்கம் அல்ல) என்பதை உறுதியும்? அது ஒரு சீக்கர உற்பாடு? அவ்வளவுதான்! சொல்லுங்கள் பகுத்தறிவு கற்பாசுமணியம்

திரு. த. ராமைய்யா துதி' என்னும் அங்கு
திருமலைக்குள். ஆயினும் அந்திக்குள்ளே
புது பேர் நடத்த அனுமதித்ததால்
தானே அவரை விட்டு திருமலைக்குள்
வெளியே நடக்காது என்று நினைக்கிறேன்.

'தகுதி', 'அரசியல் சார்பற்ற' பத்
 திரிகை என்று "வாய்ப்பு பத்திரம்"(1) போட்ட
 வாதே பாட்டா-பிள்ளை பாட்டா என்று ஒரு
 பாட்டாவிடமும் இல்லாமல் 14 அம்சத்
 திட்டத்தைப் பத்திரிகையில் கொள்ளை
 முத்தகம் செய்து கரண்டியும் கும்பளியும்
 அரசியலை வெளிப்பாடவாகப் பிரசாரம்
 செய்வது இவையி் விடிகரணமே. சபாநாயகர்!

9. கிராமசங்கரம் திட்டப்பணி அரசு துணிந்து செயல்படுத்தினால் இன்னும் 30 ஆண்டுகளில் இந்தியா ஒரு முன்னேற்ற நாடாகத் திகழும் என்பது உறுதி. ஆனால் நடத்திவர வேண்டியது ஆட்சி இந்திட்டப் பணி வந்தபடி. 33 ஆண்டு கால கால்கிராம ஆட்சி இந்தியாவின் திட்ட மீட்டும் பிழைக்காத ஒரு திட்டமிடலாகக் கருதலாம் என்பது உண்மை. சி.வ. ராமசுந்தரம்

செ. "கல்வி இலாபத்திற்காக கவரத்தான் செல்
கிறது. செலவுக்காகவே" என்ற அறிதாளின்
தீவிர ஸ்திரீ வரிகள் அடர்ந்த கட்டைப் பெறும்.
இருக்கையிலே லி. சதாசிங்கம்

[illegible][illegible]

சென்னை நகரில் உள்ள பஞ்சவர்ணம் என்ற பெயரில் உள்ள ஒரு பஞ்சவர்ணம் உள்ளது. இது ஒரு பஞ்சவர்ணம்.

9 "அப்பான் அத்தான்" படம் விமர்சனத் திசை எதிராக இயக்கப்பட்ட பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. எனினும் சாண்டி என்ஸிங் + மார்த்து எக்திலிருந்து அருமைபுரம் இது பாடல்-களைப் பற்றி எழுத மறந்து விட்டார்?

மறுத்தார் உங்கு அனைத்து

வஸந்த்! வஸந்த்!

சுலாதா

18. "ஏதே தாக்?"

கிணைக்குடனெனாராவிடெயிபோனத் தட்டிப் பார்த்தான். அந்த மூலக்காரன் பிட்டத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னது. சற்று நேரம் கேட்ட பல் டோல் வெட்டுப்பட்டு டெயிபோன் மடிக்கப்பட்டது. வேறும் எடுத்துக்கொண்டே போனது. வெளியே யாரோ இரண்டுகூட துடித்தது விட்டார்கள். கிணைக்கு லாபித் தைவல் பார்த்தான். உன்னதாவிட்டிருந்தது. என்ன செய்யலாம்? இரு சாத்தியம் உறுகல்... தைவல் திறந்து கொண்டு பத்திரத்தை நோக்கி எழுதினான். இங்கு சாத்திரத்து வாரி வருகிறார்கள் என்று பார்த்தான். மூலம் சாத்திரத்தில் பத்திரம். இரண்டாவது சாத்திரத்தில் துடிப்பு.

வேண்டாம். தனிபாக இருக்கும்போது அசட்டுத் தைவல் வேண்டாம். வஸந்த் இருந்தால் கதை வேறு. இப்போது மணி ஒன்பது. இந்தச் சீக்கிர ராத்திரிப் தைவல் மாக உன்னது குழைந்து விடுவார்களா என்ன? மெல்ல வாரித் தைவல் அனுதி அது தாவித் திறக்க முற்படுமோது வேண்டிய தீர்மானமான, தெய்வானை காணுகள் கேட்டான்.

வருகிறான். கதவு தட்டப்பட்டது. சவன மில்லாமல் தின்றான். துள்ளல் வழியாக எட்டிப் பார்த்தான். வந்திருப்பது எத்தனை பேர்?

என்னமாகத் திரைச் சீலைவல் விவக்கி எட்டிப்...

கொத்தாக அவன் காலரை இறுக்க ஒரு துள்ளல் ஏன் பிடித்து மூர்க்கத்தனமாக இருந்து துள்ளலால் ஓட்டி கவத்தது. "துள்ளலுக்கு வருவே! எட்டிப் பார்ப்போ தெரியும்! திறக்கிறாய் மாப்பிசை?"

கிணைக்கு நாகு உலர்ந்தது. பேச முடியாமல் மென்மையான இறுக்கியது. மூக்கு கம்பி மேல் பதிந்து எப்பைவாவி வீழ்ந்தது. "மி! மி! திற! திற!" என்னுள் சிரமத்துடன்.

"ரொம்ப ஓட்டி வேண்டி பண்ணாதே ராஜா! உங்கிட்ட காரியம் இருக்கு. சீக்கிரம். இல்லாட்டி கதைவல் ஓட்டிப்போம்."

"திற! திற! திற! திற!"

கை அவன் விழுந்தது அவையமில்லாமல் ஒரு தனது தள்ளியது.

கிணைக்கு தன் இழுப்பதையெல்லாம் திறந்து பார்த்தான். ஆயுதம்! ஆயுதம்! கத்தி, க்ஷுத்ர புகாரவர், ஏதாவது, ஏதாவது எப்போது கடைபிடிக்கச் சண்டை போட்டோம் டிசம்பரில்! வஸந்த் வந்த பின் சண்டைக்குச் சத்தர்ப்பெய இம்மது.

"என்னடா வேட்டாவுது?"

"வரேன், வரேன்."

வாபித் பக்கம் சென்று வேகாகத் திறந்து பார்த்தான். இரண்டுமூலக் கால்கள் தெரிந்தன. கதவு வேகமாகத் தள்ளப்பட்டு

இருவரும் தம்மைத் தனித்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். இருவரும் கைமொக கிணைக்கு விட்ட இருபது இருபத்தைந்து பவுண்டு கணமான ஆராய்கள். ஒருவர் குறிக்கம்போ எதிர்பாராமல் கொண்டு, கிணைக்கு உடனே ஏரிப் போரிட்டது. போர் ஆராய்ந்தான். மற்றவன் தான் பேசினான். "ஏதாவது கிணைக்கு செஞ்சே தீத்துரு வேயாமி!" வரி வரிவாசல் பணியல் போட்டிருந்தான்.

"கிணைக்கு பண்ண எங்கு என்ன பைத் தியமா. சொல்லுங்கள். கிணைக்கு என்ன சொல் துக்க. என்னுள் ஏதாவது உங்களுக்கு ஆக வேண்டியது இருக்கா?"

"அதை நீதான் சொல்வது."

"என்ன சொல்வது?"

"உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? அதைச் சொல்லு."

"எதைப் பத்தி?"

"இத பாகு. பாசாங்கு பண்ணிக்கிட்டு கிணையாடிக்கிட்டிருக்க தேரமில்லை. பனிச் சன்னு சொல்லு. என்ன தெரியும்?"

"எதைப் பத்தின்னுதானே கேக்கிறேன்."

தலைவர் கிணைக்கு அருகில் வந்து பனிச் சன்னு கண்ணத்தில் அறைந்தான். கிணை என்னுள் மண்ணுடன் அது ஒலித்தது ஒலித்தது ஒலித்தது.

"எதுக்காக அடிக்கிறீர்கள் சொல்லிட்டு அடிக்க."

"சொல்லு."

"என்ன கேக்கறீங்கன்னே தெரியலியே. சொல்லு சொல்லுன்னு என்னத்தைச் சொல் திது?"

"உனக்குத் தெரிஞ்சதை எல்லாம் க்ஷு."

"எனக்கு ஒன்னுமே தெரியாது."

குறிக்கம் மறுபடி ஒங்க. "இரு பெரிய சாமி. மலிவே மலிவே இறகு போடுன்னு போட்டாது."

கிணைக்கு சிறைக் கணவரத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, அவன் தன் உள் பெய்ட்டி இருந்து எதெயிவா எடுத்து 'பிட்டக்' என்னுள் ஒரு கத்திரினை பிடித்தது. "பாத்திரவா கெட்டியிட்டு கத்தி. பிட்டக் பார்த்திரியா?"

மற்றவன் கிணைக்கு பிடித்துக் கொள்ள அவன் அதைப் கத்தியின் எட்டெய்க்கல் ஸ்டம்ப் பண்பாப்பை நிதானமாக கிணைக்கு புகுவதின் மிக ஒட்டித் காட்டினான்.

"கண்ணக் குத்திரவா மா பெரியசாமி?"

"வேண்டாம்" என்னுள் கிணைக்கு தீர் மானமாக.

"அப்ப பத்தி. வகுமா பெரியசாமி?"

"எனக்குத் தெரிஞ்சதைச் சொல்றேன். நீங்க ராஜ ராஜஸ் கிணைக்குப் பத்தித் தான் கேக்கறீங்கன்னு அனுமானிக்கிறேன். அதைப் பத்தி எனக்குத் தெரிஞ்சதெல்லாம் இவ்வளவுதான். கிணைக்குக்குள்ளே பழல்

காங்குதும் பொற்காசுகள் திறைபம் போட்டிருக்காவது. அதன் தற்போதைய மதிப்பை மிக அதிகமாக இருக்கும். உங்கள் ரொமத்தின் திகழ்ந்த திகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இந்நேரம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதை உங்களுக்குச் சொல்லுவேன், யார் நடத்திச் காட்டினதோ இந்த விவரமெல்லாம் எங்கேயோ போனதென்பது கூட இதுவரை தெரியாது."

"எனக்கு என்ன இருக்கிறது?"

"புத்தகம்! தங்கள் காசுகள்!"

"அப்படி உங்களுக்கு உண்டா?"

"அது பற்றிச் சரித்திரக் குறிப்புக்கள் இருக்கின்றன. நானே பார்க்கிறேன். ராஜாராஜ சோழன் காலம் அது."

"அது எதன் கிடைப்பதா?"

"அதை நிறைப்பாக்கித்தான் இருக்கிறது."

அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். "பாத்திரங்கள் தெரியுமா இவனுக்கு? புலம் நல்ல விவரத்தையும் சொல்லிடு. இங்கு செஞ்சுப் போட்டுருவோம்."

"அவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும்."

"பார்க்குறவாப் பெரியசாமி புலம்!"

முதல் ஸ்கீனில் அவர்கள் காட்டுத்தனமாக நான்காவதுடன் அழகுநிலை பிடிக்கின்றவன் கிட்டென்ற சீதையில் கிணங்கிச் சன்னத்தின் தொட்டு விட்டான். முதலில் கவியகத்தில், ஆனால் உடம்பில் சொட்டுச் சொட்டாக ரத்தம் கசிந்து உடனே தெரிந்தது. கிணங்கி திருக்கிட்டான். என்னபா இது வம்பில் மாட்டிக்கொண்டு விட்டோம்.

இவர்கள் யனத்தில் என்னவோ திணத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பதில் அவர்கள் திணத்திற்குக்கும் கடினம் கருவ்வரை என்ன விடப்போவது இல்லை. தரம் சங்கடம்!

"அடுத்த வேட்டு இன்னும் ஆழமான போட்டுறவா வக்கோவா!"

"மேண்டாம் மேண்டாம்."

அவன் ஒத்திச் சத்தியை மறு சீர்திருத்த தயார் செய்வதோடு கிணங்கி ஒரு பிரம்மப் பிரவத்தனமாக எழுந்திருக்க முற்பட்டு உடனே அடிக்கப்பட்டு பிடிக்கப்படாமல் தப்பித்து உருகி உடனே எழுந்து எழுந்தான். இருவரும் கணமாக அவனைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தார்கள். "தப்பிச்சு ஒழுங்கில்லா ராஜா?"

கிணங்கி வாயில் கதையைப் பார்த்தான். அந்தப் பக்கம் காண்டு இங்கு, கத்திப் பார்த்தான் என்றும் ஒன்று கிட்டி ஒன்று செய்கிறார்கள். கணத்தில் இன்னும் ரத்தம் கடிப்பு பிச்சுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருவரும் என்னுடைய போதினார்கள். இங்கு, புட்டி என் பாத் ரும் ஆனியில் மாட்டி விடுக்கும். அதற்குக் கத்து விடுவார்கள். கிணங்கி சேரவேண்டு - பாய்த்து விளக்கக் கொண்டார்கள். "பெரியசாமி! டிரீக் பண்ணு. காலக் கதையை விடாதே! அப்பேயே இரு. அந்த இடத்தை விட்டு நகராடு."

கிணங்கி தெரு விளக்குகளைச் சேர்த்தான். அவர்கள் இருவரும் உலவும் அடிப் பாத் தெரிந்தது. அப்போது நான்கு அவர் களுக்குத் தெரியும். அவன் தொடர்ந்தேத்தியாக தெருப்புக் குச்சிகளைப் பற்றி கண்கள் பற்றவைக்க மந்திரம் கொடுத்தான். உடம்பை இயக்க கிணங்கி தெரிந்த மூக்கில் சொட்டெல் என்று குத்தி விட்டு இடம் மாற்றிக் கொண்டான். மூக்கு உடைந்திருக்க வேண்டும். "பெரியசாமி! அடிக்கட்டான்" என்றான். "அப்பேயே இரு. இவனை இன்னிக்குச் சமாதி பண்ணிட்டுப் போயிடலாம். இப்போது அவன் நடவீத நடவீத-கவியகத்தை கிணங்கி கண்டு பிடித்தான்."

தப்போட்டுவிட்ட அழகுறையிட்டு பழகு. வேனிச்சம் பரவியது. கண்கள் கையின் பெரிய மேலாழை விளக்கக் குறி பார்த்து ஒங்கிக்கொண்டிருந்தவன் அப்படியே மிங்கும். "பொருது போடு. மூக்கில் குத்தின இல்ல இப்ப, குட்டிக்கி விழ்க்கிறேன் பாரு."

"வேண்டாம் வேண்டாம். எல்லாமே சொல்லிட்டேன்" என்று கண்கள்.

"அப்படி வா வழிக்கு" என்று மூக்கில் கச்சிப்பை வைத்துக் கொண்டே.

"பெரியசாரி! கிட்டாண்டியே இரு. ஆசாரி சாலாக்கு. பாத்துக்கிட்டே. இரு. நகத்தான் சொல்லி விழிக்கிறேன். பெரிய விழிக்கத்தான் போறேன். மூக்கில் அடிச்சியா?"

"தெரியாமப் பட்டுக்குத்து."

"படும். இரு உங்களை... முதல் பை விசயத்தைச் சொல்யு."

கண்கள் உட்காரத்தான் - நப்பிக்க சூடியா உதவாமலும்வரை காலம் தாழ்த்த வேண்டும். எல்லா செயல்களும்? ரீலவிட்டுப் பார்க்கலாம்.

"விளத்தில மட்டும் இல்லை சகலியம்."

"செல்ல எதில்?"

"சதாசியம் இல்லை."

"அவன் ஏதாவது சொன்னா?"

"சதாசியம் இல்லாமலே தெரிஞ்சுக்கிட்டோம்... பத்துக்கு நாப்பது குடுத்து வாங்கத்தான் நாய்க் வந்தோம். தெரியாத வார்ட்டு. செக்க. பத்துக்கு அம்பது கெட்டாய்க்..."

"சோ! அதுக்கு யார் வருவாங்க?"

"அதான்!"

"நீ என்ன கேட்டோ?"

"முப்பது."

அது சரி. முப்பதுக்கு ஆள் வருதா?"

கண்கள் உறங்காத்துடன் "அதுக்குத் தான் அருளுவது வரலாமா அதுக்குள்ள நீங்களை வந்துட்டிங்க" என்றான்.

"முதலாளிதான் பவறுக்கு எவ்வளவு தெரியும்து தெரிஞ்சுக்கிடு வரச் சொன்னாரு."

"எனக்குத் தெரிஞ்சுதெல்லாம் விவா பரம் மட்டும் தான். என்ன எது எல்லாம் தெரியவே. தெரியாதன்னு சொல்லிடுங்க."

"மூக்கியான அந்த விஷயம் தெரியுமா?"

"நீத விஷயம்!"

"அதை நீங்க சொல்லுறீம்."

பெரியசாரி முதல் முறையாகப் பேசினான். "அண்ணா இதுவரைக்கும் விசயத்தை விடாமப் பேசியிருக்காங் பாத்து"

திங்களா. முதலாளிக்கு என்ன பதில் சொல்வீங்க?"

"பழுது பாக்காம பெரிய விசயத்துக்கு வரமாட்டான் போலத் தெரியுது. என்ன செய்யலாம்?"

"முதலாளி சொன்ன ரெண்டாவது விசயம்தான்."

"எல்லாது!" என்று கண்கள்.

"பெரியசாரி வா! கருக்கமா முடிச்சு விட்டுக்குப் போயிரலாம். வக்கீலு! உக்கல் கிராமத்துல கோயில் வாசல் வந்த அருக்கு என்ன ஆச்சு தெரியுமா?" அவர்கள் இருவரும் அவர் நெருங்க கண்கள் இப்போது இருவர் எகயிதும் கத்தி இருப்பதைப் பார்த்தான்.

"அப்போது நான் இவ்வருக்குக் காணீ!"

அவர்கள் சேதம் என்னும் உத்தேசத்துடன் விவாத்ததுடன் நெருங்க கண்கள் பழைய கருக்கல் கத்தினிடலாம் என்று போய்க் தான். பரையாசனத்தில், கழுத்தைச் சிற்றிக் முடித்து பதிலிற்று சென்றிருக்கு நான் ஆசாது. வேறு என்ன செய்வது? குவடுவப்பத்துக்கு வேண்டிக் கொள்ளலாம் என்றும் குவடுவப்பம் என்று என்று கட்டென்று குவடுவம் வரவில்லை. இருக்க இருக்க என்று அளக்காத தடுக்க முயற்சி செய்வ செயல்க் கூடியது எனவும் தோன்றாத நிலையில். அந்தக் கத்தி மூளை விசயமும் எடுத்து அவன் பார்வை முழுவதும் விவாதிக்க...

எனாம் கத்து கட்டப் பட்டது.

கட்டென்று நின்றுகள். "பெரியசாரி வாரு பாரு" என்றும் பெரியசாரி அவ்வாத வன்.

"பாஸ்! பாஸ்!" என்று வலத்தின் குரல் கேட்டது. கத்து போறும் இல்லாமல் தட்டத்தட்டப்பட்டது.

"போசுதே!" என்றும் கத்திக்காரன்.

"என்னது? கெடையாது அடிட்ட ஆப்ப அரிட்டிருங்க. ஆள் என்ன இருக்காப்பல இருக்கு. விளக்கு எரியுது. நிழலாடுது..."

"பாஸ் ஏதாவது கெட்ட காலியம் பண்ணிக்கிட்டு இருக்கீங்களா? யாராவது சிங்களை உருட்டி... சேச்சே அப்படிப்பட்ட ஆசாரி இல்லை நீங்க. ரிஷி குருக்கராச்சே, திறங்க பாஸ்!"

"ஃப்போசா பாரு. பெரியசாரிக்குக் கிழிச்சிருக்கீங்க" கத்தி ரீச மிக அருகில் பளபளத்தது.

டாக்டர் : நான் பதாவது வார்டு தோயாளி எப்படி இருக்கிறார்?

நர்ஸ் : அவருக்கு மேலும் கீழுமாக மூச்சு இரைக்கிறது!

டாக்டர் : என்ன ஆயிற்று அவருக்கு?

நர்ஸ் : அவர் என்னுடன் அறையினுள் ஓடிப்பிடித்து விளையாடினார்!

"இப்பத் திறக்கப் போயிருக்கா உதவக் கூடக்கூட்டுமா?"

கண்ணன் அவர்கள் பார்த்தார். அவன் சற்றுக் குழப்பத்தின் இடையேயே தெரிந்தது. இப்போது அவர்கள் விளத்தார்கள் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். வெளியே போக ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. அங்கு வளநத் அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். "செக்கிரம் தள்ளல் வழியே எட்டிப் பாரேன் முட்டாசோ!"

பெரியசாமி கக்கலுக்கு சென்று "வாரு" என்றான் அங்கட்டலாக.

"அது வந்து அசரில்!"

"சொல்லு! சொல்லு! உ. போச்சொல்லு. நான் கேட்கிறேன் இருக்கேன். அப்பாமி. வரவருமா சொல்லு." என்றான் கத்திச் சின்னக் குரலில்.

"வளநத்! சின்னா இருக்கேன் அப்பிறம் வர!"

"கட்கிக்காரங்களோ! பேசிக்கிட்டிருக்கேன்னா சொல்லு."

"கட்கிக்காரங்களோ! பேசிக்கிட்டிருக்கேன். காலை வரே காலைக்கு வந்தா போதும்."

"சரி பாஸ்" என்றான் வளநத். ஏழே கால் என்றால் எஸ். ஓ. எஸ். என்று அவர்கள் சங்கேத பாளையிலே அர்த்தம்.

பெரியசாமி திரும்பி கண்ணனை நோக்கி வருகையில் படை என்று கதவு செடித்துத் திறத்தது.

வளநத் உய்யை மடை இறந்தாற்போல் பாய்ந்தான். பெரியசாமியின் சாலை நோ

கிட்டி வாரி வீழ்த்தி விட்டு அதனும் நீழை விழுந்த. கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு மற்ற வன் நோக்கி "போவா! வரவா உத்திச் சின்னா? அந்தான் திட்ட ஆயத்தமில்லை. எங்கிட்டக் கதையமிருந்தா வர. தொப்பைல கிழி கண்ணன் செல்லாரஸ்ட்பெ தாடிப் போடுவாங்க பாரு அந்த மாதிரி குடவ் பூரா துப்பறவா வெளியே கொண்டு வரேறேன். கைபடா துள் போனாறா!" என்றான்.

கத்திக்காரன் வளநதின் மேல் பரவு கண்ணன் விவரி சிவ்வதாக ஒரு ஸ்டூல் எடுத்துப்பெரியசாமி எழுந்திருக்காமல் அவன் கண்ணை மேல் போட்டான்.

"பாஸ்! அந்தக் கூறா! அவை உப போகிறாங்க."

வளநத் கத்திக்காரனைப் பார்த்து: "எதுக் கண்ணா இந்த வங்கை இப்படி ஒடிவர! இப்ப நான் ஓதுங்கிட்டேன். என்ன ஆக பாரு! நேரம் போய் கவத்திய மொதிக் கிறேன் இல்லை? மூக்கிய பட்டுதா! ரத்தம் வந்தா இல்லைவா? இல்லைவா... வர... வர... மறுபடி ஒடிவா! உங்களுக்குப் போரூது வேறா. வளநத்தோட ஒடிப் புரக்க விளையாட லுமல்லு ஐராகத்திய எழுதி வச்சிருக்கு... வர...."

மறுபடி வளநதை நோக்கி ஒடி வந்த வன் அட்டாக் கொடுத்து வீழ்த்தினான்.

"பாஸ் என்ன செய்வவா? கொப்புள்ள கத்தியை வெச்சக் திருக்கவா? இக்கூ இடிக்கிறா துபெட் பண்ணிடவா?"

"இப்போ வளநத்! இவங்கிட்டே கேள் ன்களே கேட்குறோம்." (தொடரும்)

அவன்: "என் ஜோக்குகளுக்கு என் மனைவி சிரிப்பது எனக்குக் கட்டுபாடு பிடிக்கலை!"

இவன்: "ஜோக் எழுதறதே சிரிக்கிறதுக்குத்தானே...?"

அவன்: "நீ ஒண்ணு! இனசரி தபாலில் என் ஜோக்குகள் திரும்பி வருவதைப் பார்த்துத் தான் சிரிப்பா சிரிக்கிறா அயா!"

டைரக்டர்: "எள்ள இது! நான் ஸ்டாச்ட் கொல்றதுக்கு மூன்னடியே சிவன் டேடத்தி னிருக்கும் ஹிரோ ரூத்ரதாண்டவம் ஆட ஆரம்பிச்சுட்டாரு!"

உதவி டைரக்டர்: "நீங்க ஒண்ணு! அவர் ஆடறது படாதிபதி ஒப்பந்தப்படி பணம் தராததற்காக!"

-உ. ராஜாஜி

“அம்மா பார்த்திரு...தக, அம்மா பார்த்திரு வலிதா...”

மாதவன், மனைவியின் கிட்டத்தில் வந்து காளைக், கடித்தான். ஒரு நிமிஷம் ஒன்றுப் புரியாமல் பரக்கப் பரக்க விழித்த வலிதா தன் பிசைக உணரக் கொஞ்ச நேரம் பிடித்தது.

இடது கையால் நுழைப்பைக் கரண்டியில் எடுத்துக் கணவனின் இலையில் ஊற்றிலவன் ‘தொப்பு’கென்று கரண்டியைப் பாத்திரத்தில் போடுகிறான். ஓரக் கண்ணால் மாயி வானரப் பார்த்தவனின் மூகம் சிறுத்தது.

பார்வதி இங்கேயே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். மருமகன் கரண்டியைப் போட்ட அம் எழுந்திருக்க மாட்டாமல் எழுந்து வந்தான்.

“புருஷன்காரனுக்கும், தம்மை விட வயசை பெரிசுமக்களுக்கும் இடது கையால் எதைமும் பரிமாறக் கூடாது வலிதா... அதுக்காகத்தான் அவர்களை முதல் பத்தியில உட்கார்த்தி வச்சப் பரிமாறிட்டு, அப் புறமா நாம சாப்பிட்டு ணுமனு பழக்கம் வச்சிருக்காங்க... நீங்க ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து உட்

கார்த்து சாப்பிடுங்க. வேண்டாங்கிறே, ஏதாவது வேணும்னு ஒரு குரல் கொடுத்தால் நான் எழுந்து வந்து போட்டேன்...”

பார்வதி சாதாரணமாகத்தான் சொன்னாள். ஆனால் வலிதாவுக்குச் சூக்குளென்றது.

“புருஷனும் பெண்டாட்டியும் சாப்பிடறப்ப விளைச்ச விளைச்ச என்ன பார்வை... செ. துளிக்கட நாகரிகமே தெரிவாதவ...”

மனக்கூர்ன் கடுகடுத்துக் கொண்டான்.

மாதவனுக்குக் கயமானமாசிப் பழி கிளந்து வருஷங்களாகின்றன. இத்தனை நாட்களில் சேர்ந்தாற்போல் ஒருமாசம் கூட அவன் மனைவி குழந்தைகளுடன் இந்தக் கிராமத்தில் வந்து தங்கியதில்லை.

கல்யாணமாஷவுடன் பம்பாயில் இரண்டு வருடக் குடித்தனம். பிறகு அவனது ஆபீ

மாடுதி

விடுபடே அங்கு ஐந்து வருடத் தொழிற்பயிற்சிக்காக
தூப்பாணுக்கு அனுப்பினார்கள். அதற்குப் பிறகு மீண்டும்
பயன்பாடு. மீண்டும் அமெரிக்கா, திரும்பவும்
போபாஸ், கருத்தரப்பாஸ். இப்போழுது கடைசியாகக்
கொஞ்ச நாட்களாகச் சென்னை.

மாதவனின் பெற்றோருக்கு இத்தக் கிராமத்தில்
உட்கார்த்து கொண்டு மகனின் கடிதத்தை எதிர்பார்க்கும்பதும்,
அவனுக்காகக் கவலைப்படுவதும் தவிர வேறு வேறில்லை.

தனனின் - இத்தியானில் இருக்கும் காவல்களில்
மாதவன் வலிதாவுடனும் சூழ்ந்ததைக் கமா, ரவி
வுடனும் கிராமத்துக்கு வருவான். ஒரு மாத விடிக்
வருவான். சென்னையில் வலிதாவின் பெற்றோர்
விட்டிருப்பே பதிலுத்து நாட்கள் போய்விடும். மீதி
நாட்களில் திருப்பதி, பழனி, மதுரை இப்படித்
தோள்களில் வேண்டுதல்சின் திளைவேறுறு வதில்
ஒடினிடும். கடைசியாக இவர்கள் கிராமத்துக்கு
வரும்போது காலில் கஞ்சிவைக் கொட்டிக் கொண்டு
பாற் போக்பரக்கப் பரக்க வருவார்கள்.

ராமன் இருக்குமடம்

15.3.81

"இன்னும் சென்று நான்
தங்குப்பன் வரக்கூடாதா
மாதவா... இப்படி ஐக்கத்தைக்கா
மிக்கட்டு ஓடிப் போவிடறயே.
சூழ்ந்தைக்கு வாய்க்குப் பிடிச்
சதை கொஞ்ச போடக் கூட
தேரவில்லாம..."

பார்வதி, உடைத்த ரூயில்
மகனிடம் செல்குவான், மாதவ
னின் தந்தைராபோஸுக்குமகனின்
நிலைமை புரித்திருப்பதால் வற
புறத்த மாட்டார்.

மாதவனின் போறுத்தவரையில்
அப்பா, அம்மாவிடம் இன்னரும்
மரியாதையும், பயபக்தியும் துளிக்
கூடக் குறைவனில்லை. தன்னுட்க
அவர்களின் அழைத்துச் சென்று
கா நிவாக வைத்துக்கொள்ள
வேண்டும்கள் ஓறுபுலாய்ந்திருக்க.

"எங்களுக்கு இது
தான் சென்கரிவம்...
இத்தனை நாளைப்
பழகின கோலில்
குளத்தையும், திசும்
நீச்சையும், மாடு
சுன்னையும் விட்டு
விட்டுப் பட்டணம்
வர முடியாது."

எழுதியது
யார்?
பரீசு
ரூ500/-

இந்த வாரம் இடம் பெற்றுள்ள நான்கு நிறுவனங்களிலும் ஒரு விசேஷம். எழுதியவர் பெயர் இராது. அதற்குப் பதில் ஒரு தேதி இருக்கும். உதாரணமாக, "குக்குலில் கல்வரணம் குளறியின்றி நடக்கும்" என்ற கதைபேரில் இடம் பெற்றுள்ள தேதி 12-4-81. எனவே 12-4-81 தேதி தாங்களிய கல்வி இசைமை எடுத்துப் பாராட்டின. அதிர்ஷ்டம் எழுந்ததாளர்களில் நான்கு நிறுவனங்கள் பிரேசமானியர்கள் அந்த நாறு எழுத்தாளர்களில் ஒருவர்தான் "குக்குலில் கல்வரணம் குளறியின்றி நடக்கும்" என்ற இந்தச் சிறுகதையை எழுதியவர். அவர் யார்? இதே போல, இந்த இரவில் இடம் பெற்றுள்ள நான்கு நிறுவனங்களிலும் எழுதிய நான்கு எழுத்தாளர்களாக ஈண்டு பிடியுங்கள். ஒரு தயால்காரராகக் கதைபேரில் தலைப்பையும் எதிரே ததாசிரியரின் பெயரையும் எழுதி அனுப்புகள். நான்கு எழுத்தாளர்களையும் சரி யாகக் குறிப்பிடுகிறவருக்குப் பரீசு ரூ. 500-ஐ வருவாகுக் கொள். நான்கு விடைகளையும் சரியாக எழுதினால் பரீசுத் தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்படும். முடிவுதேதி மே 37. "எழுதி வது யார்" என்று தலைப்பு தரவும்."

இராமானுஜம் சொல்லிவிட்டார் ராமேன்.

இப்போழுது - இந்த ராமானுஜம் உடல் நலம் மோசமாகியுள்ளது. விட்டத்தட்ட ஒரு மாதமாகப் படுத்த படுக்கை. மாதவனுக்குத் தகவல் கிடைத்ததும் இருப்புக் கொள்ளாமல் பறிந்து வந்து விட்டான். கூட்டுவல் வலிதா, மசன் கமா, ரவிக் குன்னும் பரிட்சை முடியாததால் வலிதாவின் தெற்குச் வீட்டில் அவனை மாதிரிய விட்டு வைக்கும்படியாகி விட்டது.

இவ்வளவு மாதவன், மனைவியைப் பிரிந்து ஒரு நாள் கூட இருந்ததில்லை. அவன் முதன் முதலாக அமெரிக்காவுக்குக் கிளம்பியபோது கமா ஈசக்குழந்தை, வலிதா பிள்ளை பெற்ற பிள்ளை உடம்புக்காரி...

"வலிதா, அரிக் வருஷம் ஒட்டமானதும், நான் மட்டும் போயிட்டு வந்துட்டேன். குழந்தைக்கு அந்த பிதோஷணம் ஒத்துக்குமோ ஒத்துக்காதோ. சின்னக் குழந்தையை

வச்சுக்கிட்டுத் தேசம் விட்டுத் தேசம் வந்து நீ சிரமப்பட வேண்டாம். பேசாம, இவ் கொடு உங்க அம்மா அப்பாவோட இரு..."

"வேண்டாம், பச்சில், எத்தனை கஷ்டமானதும் நான் அட்டிங்கப் பண்ணிப்பேன். என்னையும் குழந்தையைப் அழைச்சுக் கிட்டுப் போவிடுங்க. ராமன் இருக்கிற இடம்தான் சிதைக்கு அப்பாத்தி... என்னை நங்க இருக்கிற இடம்தான் சொர்க்கம்..."

பெருமையாக இருந்தது மாதவனுக்கு. துந்து வருஷங்கள் ஒடிவது தெரிவதில்லை. இன்று கமாவுக்குப் பதினாறு வயதானதும், ரவிக் குப்ப பத்து வயது. இதுவரைவிலும் குழந்தைகள் படிப்புக்காகக்கூட அவன் தன் கணவனைப் பிரிய ஒத்துக்கொண்டதில்லை.

"இங்கேயெல்லாம் தமிழ் ஒரு சப்போக் டாபே இல்லை வலிதா. பேசாம நீ குழந்தைகளை மெட்ராஸிலே கொண்டு வச்சுட்டுப் படிக்க வைக்கலாம். நானும் அந்தச் சாக்குன 'சொளத்' பக்கம் வர முடியும்."

அவளும் எத்தனையோ முறை சொல்லிப் பார்த்து விட்டாள். வலிதா பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டாள். குழந்தைகளுக்கு வீட்டிலேயே தமிழ் டிப்டுஷன் வைத்தான். கமாவுக்குத் தேவாரமும், நிறுவனமும் சொல்லிக் கொடுத்தான். பாரதியார்பாட்டுக்களை ராசத் தொகு பாடக் கூற்றுக் கொடுத்தான்.

இப்போழுது சொன்ன வந்ததும்நான் மாதவன் சற்று ஒய்ந்திருக்கிறான். குழந்தைகளின் படிப்பும், அவனது அலிசாதுமே ஒரு நிமிசுக்கு வந்திருக்கின்றன.

மீரீயியாரின் தொண்டைப்பும் அடிக்கடி மண்டையிலே இடித்து, "பெண்ணுல் பண்ணையாள் தலை குனிஞ்சு நட" என அறிவுரை வழங்கும் வீட்டு நிமிசுப்படியும் மாமனாரின் பக்க வாதமும்...

அதாவது விட்டது அவளுக்கு.

எல்லாவற்றையும் விடச் சலிக்க முடியாத தகவல் ஒவ்வொரு சேயலிலும் மாமி யாரின் தலையிடுதான்.

"ரன் வலிதா, கமாவோ நீயோ இரண்டவற்றுக்குப் பிறகு வீட்டுக்கு விவக்கா கூட்காரலே இல்லையே, கவந்துக்கறயா..."

"நான் விப்பவொ ஒரு தகவல் கூடுறேன். கமா சிறுக். அவளுக்கு அந்த மாமிரி பழைய சம்பிரதாயமெல்லாம் தெரிவாது. குழந்தை தானே..."

"அப்படிச் சொல்வாபேதம்மா. நீங்க எண்குத் தெரிவாம் எப்படியோ இருந்துட்டுப் போங்க. இங்கே வேண்டாம். எனக்கு இதெல்லாம் பிடிக்காது."

இதுமட்டுமில்லை. கூட விஷயங்களிலும் பார்வையின் தொத்தரவு தாங்க முடியவில்லை.

"வலிதா சொக்தேனென்னு தப்பா எடுத்துக்காதே. இத்தனை இறக்கமா கழுத்து வக்க ரவிகை போட்டுக்காதேயேன். நெத்திக்குப் பக்கத்து வீட்டு வீண்டு சின் ரவிக் கையைப் பத்திக் கொவிட்டே பிரசுக்கம் பண்ணிட்டிருக்கா. கமாவுக்கும் அழகா பாலாண்ட தாவணி போட்டு விடுவன்... பார்க்க தகவா விடுக்கும், நாமதான் இடம்

துக்குத் தக்கபடி நடத்துக்கணும். பட்டிஷாத்துக்குப் போய் இடுதெய்வாய் மாட்டிச் சிடட்டுமே...."

வஸிதாவைக் கவனிப்பது இந்த இடத்தை விட்டுக் கிளம்புவோம் என்றுவிட்டது.

அன்று இரவு தவிர்ந்து கொண்டிருப்பது அவள் மாதவனைக் கவனிக்கும்;

"ஏன், மாமா அவை மெட்ராசுக்கு அழைச்சுட்டுப் போய் டீர்ட்மென்ட் கொடுக்கலாமே... இந்த மாநில டாக்டர் வசதி வில்லாத வாய்வு வசிக்கிட்டுத் திண்டாட வேண்டாமே...."

"சொன்னுக் கேட்கமாட்டேங்குரேவஸிதா அவர் கடைசி மட்டும்தான் இப்போதுதான் இருப்போன்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறார்."

"கமரவசுக்கு அடுத்த வாரம் கூடத் திறக்கப் போறாங்க... என்ன செய்யப் போறீங்க... உங்களுக்கும் வீடு திரிந்து போகக்கூடும்..."

"நான் தெத்துத்தான் இன்னும் ஒரு மாசம் வீடுக்கு அப்பி பண்ணி வெட்டிப் போட்டிருக்கேன். கமரவை யாராவது தங்க வசதியோடு மெட்ராசுக்கு வங்க அம்மா விட்டுக்கு அனுப்பி வைப்போம். நாம் ரெண்டு பேரும் இருக்கிறோம் போகலாம்...."

ரோம்ப சகலமாய் மகலாதிபதி படுத்த பிடி அவன் கறுவதைக் கேட்ட வுடன் எரிச்சல் பற்றிக் கொண்டு வருகிறது அவன்குக்கு.

"இதோ பாரங்க... இன்னும் எத்தனை நாள் இப்பே இருக்கிறதுமோ இருந்துட்டு வாய்க். நான் கமரவோட போறேன்... அப்பப்பா... அப்பா இது ஏரே நரசம். ஒரு ரீயை இப்பே, கூட இப்பே, குழா இப்பே... காராக்கிரகம் மாநிலம்..."

"வஸிதா என்ன விவரம் புரியாமல் போய்..."

"எல்லாம் புரிந்ததான் பேசறேன். எங்க ரெண்டு பேராலேயும் இப்பே இருக்க முடியாது. உங்களுக்குத்தான் திராது. இருக்கணும். எங்கேயென்ன?"

மாதவன் அவர்த்து போய்விட்டான். வஸிதாவா இப்படி...

அவனுடன் இளை பிளாமல் வரும் வஸிதாவா?...

ரோம்ப இருக்கும் இடம்தான் அப்போதி என்று வாய்க்கு வாய் சொல்லும் வஸிதாவா? மாதவன் பிறந்து, வளர்ந்து ஆளான இந்த அப்போத்தியையே தரகம் என்று சொல்கிறான்....

"...இந்தக் காலத்து சிதைவுக்கு விட அப்போதி பிடிக்காதோ... வசதி ரிசுந்த தகர வாழ்க்கையும், ஆடம்பரமும் இருக்கிற இடங்களைத்தான் அவர்கள் அப்போதி பட்டணமாக மதிப்பார்களா...."

சட்டென்று கண் மூடத் தொலுந்தி நின்ற மனைவியின் இதைக்காத அதன் வெற்றிப் பாரத்தைக் கண்டபடியே தனித்தவனுக்கு - கண்கள் கலங்குகிறது.

சு காது நிறைவேறாமல் முறை மாற னுக்கு மனைவியாகித் தந்தொடு சென்று சொன்னும் பெண், காதலன் கவியானத் தைத் தடுக்க ஒரு முயற்சியும் எடுக்காதது துரதிருஷ்டம். கம்மா (பொம்மை) பிடியில் வாரிப்பதோடு காதலன் கடைசிய முடிந்து விடாது.

அதற்கு, தடிப்பு அணிதலும் பெற்ற அம்பிகா. தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்து வரும் வஸிதா, விஜய் பாபுவின் தங்கையாக வந்து தங்கிக் கொடுத்த பன்னிரைக் கடைசியில் கொண்டு முடிக்கிறார். பன்னிரை ராதாரதி, கண் ஆர்ப்பு எம். ஆர். ராதா, நம்மிடமிருந்து வந்திர் பார்ப்புக்கிள் ஏற்படுத்துகிறார். முதுகிரவு முறுக்கு இறுக்கம். அடுத்த பட்டிலில் திறமையைப் பார்ப்போம். தாய் வாயில் நிமிர்ந்த முடியாது என் பதை நினைக்கும் விஜய் பாபு தடிப்பு. காலத்த கழுத்தும், குறித்த தடைதும் இதோடு முதுகுப்புள்ளி கேட்கின்றன.

பா. பி. பூர ஒரு கவலையை உண்டாக்கும் துண்டாயி, (என். என். சந்திரன்) கவர்கிறார். இவர் தர்ம அடி வரங்கி முறுகு முறுகுக்கும் இடம் உச்சம். ஆரம் பத்திய நெயிலில் இருந்து வந்து பட்டா மணியத்திடம் காளி வீரம் பேசும் போதே "சரி, இவர் பட்டத்தின் கடைசியில் பட்டத்தை முடித்து வைக்க உதவுவார்" என்று நினைக்கிறோம். அதே. 1958 பூர கைக்கிளுக்கு காதத்தடித்துக் கொண்டிருக்கும் இவருக்குக் கடைசியில் தான் ரோகம் வருவது "தமிழ் செவிமா".

மங்கலி தயானதியின் காமராவும் சந்திர போஸ் இளையும் இம்முறையும் பாராட்டுப் பெறுகின்றன.

தரைமீல் வாழ முடியாத மீன்கள் கடைசியில் கடைசியில் செல்கின்றன. அப்படியில் உயிரை விடாத மீன்கள்.

—தனினி என்னுள்

கரைமீல் வாழும் மீன்கள்

ஆடு நனைகிறதே
என்று ஓநாய் அழுத்தாம்!

ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்களேயென்று பெரும் வரலாறுடைத்தோர் ஏதேதோ பேசுவது ஏன்? ஓராய் அழுத கதை தான்.

ஒரு ஆடு மழையில் நனைந்து வந்துகொண்டு துருப்பதை ஓராய் ஒன்று தன் குளையில் துருத்தபடி பார்த்தது. அதனுடன் அனுக்கலமாகப் பேசி, தன் குலைக்குள் வரவழைத்து விட்டால் தானும் நன்னயாமல் ஆட்டையும் சாப்பிட்டு விடலாமே என எண்ணியது. உடனே ஆட்டைப்பார்த்து அடபாலுமே! வீணாக மழையில் நனைகிறாயே! திங்கே வந்துவிடு! என்று தன்னுடைய அனுதாபக்குரலில் அழுததாம்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதிக எண்ணிக்கையுள்ள சிறு விவசாயிகளின் சராசரி கடன் பாக்கி தலைக்கு ரூ. 400/- தான். இதில் தவணை தவறியது இன்னும் குறைவு. ஆனால் எண்ணிக்கை குறைந்த பெரிய விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டியது ரூ. 72 கோடி. அதாவது சராசரி தலைக்கு ரூ. 800/-

திரு அவர்களுக்கு ஒரு கைமையே அல்ல. வீண விவாதம் பேசி தங்களுடைய பாக்கியையும் செலுத்தாமல் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஏழை விவசாயிகளையும் தூண்டி விட்டு அவர்கள் பாக்கிகளையும் செலுத்தவிடாமல் செய்கின்றனர்.

எம்முகளின் வருமை என்று போராவையில் அவர்கள் குளிர் காய்கின்றனர்.

இவர்களது நோக்கம் அவர்களும் கடன் பாக்கிகளை செலுத்தாமல் மற்றவர்களையும் செலுத்தவிடாமல் செய்து கூட்டுறவு இயக்கத்தையே சீர்குலைத்து ஏழை விவசாயிகள் எந்த நன்மையையும் அடைய முடியாமல் செய்து அவர்களுக்கு அதிகவட்டிக்கு தங்களது பணத்தைத் தந்து அவர்களைத் தங்களின் சிபி என்றென்றும் கட்டுப்பட்டவர்களாக வைத்திருந்து நாளடைவில் அவர்களது சொத்து களங்களையும் தரங்கள் தந்த கடனாகக் கபனீகரம் செய்யத் திட்டமிடுகிறார்கள்.

ஆடு நனைகிறதே என்று ஓராய் அழுத கதை தான்.

ஏழை விவசாயிகளே! கயநல சக்திகளுக்குச் செவிசாய்க்காதீர்கள்.

உங்கள் கடன் பாக்கிகளை உடன் செலுத்துங்கள்.
தொடர்ந்து உதவிகள் பெற்று வளம் பெறுங்கள்.

கூட்டுறவு இயக்கம் உங்கள் உடைமை.

**பெரிய விவசாயிகளின் பிடியிலிருந்து
அதைப் பேணிக் காப்பது உங்கள் கடமை.**

வெளியீடு : தமிழ் நாடு அரசு.

கமலே

76. கர்னாடக இளைவியை நேசித்தவராவ
பாடல்?
77. மிலி வலுத்தவரால் அழகுறு முதலில்
என்ன கற்றுக் கொடுப்பீர்கள்?
78. கமலேயின் படங்கள், ஆர்ட் படங்கள்
—வேறுபாடு என்ன?
79. நெய் வயதில் நீங்கள் எந்த விளையாட்
டில் முதல்?
80. ஒரு நடிகளுக்கிடையே இன்றியமையாதது?
81. நீங்கள் நடிப்பதில் துணைக்கு வந்திரா
லிட்டால் என்ன செய்து கொண்டிருப்
பீர்கள்?
82. கடவுள் உங்களைப் பொறுத்தவரை
விஷ்ணுவா, சிவனா, ஏசுவா, யார்?
83. காவியில் படிப்பது?
84. இளைவன் உங்களுக்கு ஒரு வரம் அளித்
தால் என்ன வரம் கேட்பீர்கள்?
85. ஒரு புதுக் கவிதை கூறுகிறேன்.
86. உலகில் மிகக் கொடூரமானது?
87. என்ன வயதில் நீங்கள் அம்மா அட்டிவா
அப்பா அட்டிவா?
88. நேரப்பட்டதுக்குச் சென்றுவுடன் முத
லில் என்னக் கேட்பீர்கள்?
89. எத்தனை வருஷம் நடிப்பதாக உத்
தேசம்?
90. தற்காப்புக் கலையில் தெரிந்துகொண்
டது?
91. பிடித்தமான வாத்தியம்?
92. டயர்க்க விரும்பும் நாடு?
93. செங்கோலில் மறக்க முடியாத இடம்?
94. முதல் முதலில் கிரேட்டிவாத்தப்போது?
95. எப்பொழுது டைரக்டரானீர்கள்?
96. கமல் என்ற நடிகரும், கமல் என்ற
கணவரும் சந்தித்தால்?
97. தெந்தலில் நின்று?
98. மோடப்பெத்தில் உங்களைமயக்கிவலர்?
99. மனமதனை வர்ணிப்புகள்?
100. ராஜபாளையம் — ஒரு வரியில் விமர்சி
யுங்களேன்?
- ஸ்ரீ கணநாத சித்தூரவாசன் என்ற கீதம்.
- கமல் கமல் கமல்.
- என்கிறப்பொழுத்தவரை நல்ல படங்கள் நல்
லவை அல்லாத படங்கள் என்றுதான்
கூறுகிறது.
- ஆறுமுகம் — சலீம் விளையாட்டில், (கருத்து
வரை ஒருபொருளை மண்ணில் புதைப்பது)
- நடிப்பு.
- நடிப்பதில் துணைக்கு வர முயன்று கொண்
டிருப்பேன்.
- செய்யும் தொழிலே தெய்வம்.
- நாளிதழ்.
- உலகத்திலேயே மிகத்த நடிக்கவேண்டும்
என்றுதான்.
- 'கதாரிதரம்' இளவிக் ஸாங்கிமேலும்; விடி
யிலே இயல்' என்று ஒருவர் எழுதினார்!
- தொல்லை.
- என் கட்சிக்கு எல்லோரும் ஸரவேண்டும்
என்று விரும்பும் பிடிவாதக் கட்சி.
- பிச் யார் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று.
- சாரும்வரை.
- ஒட்டம்!
- மிருதங்கம்.
- தமிழ்நாடு.
- 172, எக்ஸ்ப்ஸ் காவை.
- இருமல் வந்தது.
- நடித்தது போதும் என்று மக்கள் சொல்
லும்போது.
- ஒருவரை ஒருவர் புத்திசாலிகளாகவார்கள்.
- என் வேட்டு என்னை எதிர்த்து நிற்பவருக்
குத்தான்.
- ம. பொ. தி.
- சே! சே! தற்புத்தி என்னுள் பிடிக்காது!
- கமலின் முயற்சி; ரசிகர்களுக்கு மகிழ்ச்சி!

பெட்டி: கமல்
(முதலாம்)

கதைத் தலைப்புப் போட்டி புதித ஒன்றாக வந்தது

திருகோட்டைத் தலைப்புப் போட்டியில் ஓர் மூலத்தும் தேவையில்லாத சலியாக எழுதியவர் சனின் மிலன்:

1. என். பி. கதந்தன், கருர். 2. சம்பந்த குமார், ராசியூர். 3. ரவிசங்கர், மயங்கமுத்தூர். 4. கே. ஜானகிராமன், நங்கவரம். 5. கே. வெங்கட்டராமன், திம்பராவூரம். 6. என். லட்சுமி, திருமங்கலம். 7. என். கபாலங்குறி, இராசியூர். 8. கே. ராஜலட்சுமி, மதுரை. 9. கே. சிவலிங்க ராகவன், மதுரை. 10. கே. சத்தியநாராயணன், மதுரை.

11. கே. பிரதாஸ்கி அரண்மனை நகரம். 12. ஆர். சரஸ்வதி, மதுரை. 13. என். நடராஜன், பாளையங்கோட்டை. 14. எம். சரஸ்வதி, பொன்னுர். 15. ஜி. ஸ்ரீதரன், பொன்னுர். 16. ஜி. விஜயலக்ஷ்மி, நின்னாறு. 17. 19. மகாலக்ஷ்மி, அரண்மனை. 18. ஏ. சுவாமிநாதன், சென்னை-17. 19. சந்திரா ராமகிருஷ்ணன், பெங்களூர். 20. கே. என். ராமநாதன், சென்னை-74. 21. வி. என். ராஜேஸ்வரி, சென்னை-28. 22. 19. ஜெகதீசன், தரங்கநாயக்கன்பாளையம். 23. வி. சாஸ்திரி, கோட்டை. 24. வி. சிவிராஜன், சென்னை-6. 25. ராஜலட்சுமி கப்பிராஜன், சென்னை-3. 26. என். நாகராஜன், சென்னை-5. 27. இரா. கங்காபதி, சென்னை-58. 28. 19. கோவிந்த ராஜ், தரங்கநாயக்கன்பாளையம். 29. என். கங்காபதி, கருர். 30. எம். இத்திரா, நாகர்கோவில். 31. இரா. கலா, திருப்பூர். 32. ஏ. 19. எம். கோவிந்தன், தரங்கநாயக்கன்பாளையம். 33. ஆர். ராஜாராம், மதுரை. 34. ஆர். காரகா, சென்னை-8. 35. வி. கோபாலன், சிவனாறு. 36. பாண்டி ராமகிருஷ்ணன், திருவாரூர். 37. வதனாசிராமகிருஷ்ணன், தரங்கநாயக்கன்பாளையம். 38. கோவிந்தன், மதுரை. 39. வி. என். பிரகாஷ், சென்னை-38. 40. கௌரி ராமநாதன், துப்பூர்.

41. ஏ. எம். கே. கவாதி, புதுதிருவி. 42. டி. எம். மணி, மாணாறு. 43. ராதா கோபால், கோவை. 44. ஆர். வடிகுறி, கோயமுத்தூர். 45. ஆர். கண்ணன், சென்னை-40. 46. சிவசுந்தரம், சென்னை-47. 47. ஜெகதீசன், மயங்கமுத்தூர். 48. என். ராதா, திருவாரூர். 49. என். கனகசுந்தரி, மயங்கமுத்தூர். 50. பி. சிவசுந்தரி, துப்பூர். 51. கே. குமாரி, பொன்னுர். 52. என். உமா, வேலூர். 53. ஏ. கந்தர், வி. மேட்டூர், ஆனை. 54. என். லட்சுமி, சென்னை-17. 55. எம். வி. நாராயண், சென்னை-4. 56. என். கோ. சென்னை-34. 57. மு. எழுவரன், மேட்டூர், ஆனை. 58. ஏ. முனியப்பன், மேட்டூர், ஆனை. 59. ஏ. சாரி, ஸ்ரீரங்கம், பிசுனாண்டாரகோவில். 60. இ. தன். பாண்டி, விவசாயம்.

61. 19. திருமங்கலம், மதுரை. 62. சத்யா, மதுரை-2. 63. ஆர். வெங்கட சயம், சரங்குடி. 64. ஆர். தமிழரசன், சரங்குடி. 65. டி. கே. திருவாரூர். 66. கே. கணபதி, கோவை. 67. டி. உமா, சத்திராபுரம். 68. க. ஜயலட்சுமி, திருச்சி-17. 69. டி. ரவி, உப்பாபாளையம். 70. என். சத்திராபுரம், ஆம்பூர். 71. டி. கணபதி, மயங்கமுத்தூர். 72. வி. காரகதேவன், ஆவரம்பாளையம். 73. கே. என். முருகேஷ், ராஜபாளையம். 74. நா. காலகந்தி, மயங்கமுத்தூர். 75. ஏ. கி. கணபதி, பட்டாபுரம். 76. கே. குமாரி, தரங்கநாயக்கன்பாளையம். 77. மா. மணிமாதன், தரங்கநாயக்கன்பாளையம். 78. வி. கந்தர், சென்னை-31. 79. என். விஜயன், பாண்டிச்சேரி. 80. என். செல்வப்பா, சென்னை-78.

81. 19. ரவிசங்கர், மதுரை. 82. என். விஜயராமன், சென்னை. 83. எம். ஜயலட்சுமி, மாணாறு. 84. குமாரசேகரன், திருச்சி-84. 85. என். மு. குமாரன், தருவாரூர். 86. முதுமாராயன், காரைக்கால். 87. என். எம். இளையம், காரைக்கால். 88. 19. ஜெகதீசன், சென்னை-4. 89. ஸ்ரீமதி கமலதேவி, கோவை. 90. ஜி. கந்தர், கோவை. 91. கே. ராதா, சென்னை-28. 92. பாண்டி கௌரி, காரைக்கால். 93. என். கந்தர், சென்னை-38. 94. பொன். கோ. ராமன், சென்னை. 95. 19. ஆர். சரஸ்வதி, சென்னை-38. 96. என். என். ராமன், கங்காபதி. 97. என். கி. ராஜலட்சுமி, சென்னை-31. 98. செ. முத்துமாராயன், தருவாரூர். 99. ஆர். கந்தர், காரைக்கால். 100. ஏ. கந்தர், சென்னை-101. ஆர். பழனிசாமி, திருவாரூர். 102. என். கந்தர், காரைக்கால். 103. க. ராதா, காரைக்கால். 104. சி. ராஜலட்சுமி, கந்தர். 105. வி. கண்ணன், கந்தர். 106. எம். கந்தர், சென்னை-2. 107. வி. கோவை, கோவை. 108. ஆர். கந்தர், கோவை. 109. என். கந்தர், பாண்டிச்சேரி. 110. என். பாண்டி, பாண்டிச்சேரி.

111. கே. பி. வெங்கடசயம், பொத்தாரை. 112. ரா. ஸ்ரீமதி, சென்னை-70. 113. ஸ்ரீமதி சரஸ்வதி, ஆர்க்காடு. 114. பொன். கோ. ராமன், சென்னை. 115. வி. கந்தர், மணிமாதன், சென்னை-51. 116. என். கண்ணன், திப்பேராவூர். 117. வி. கந்தர், திப்பேராவூர். 118. வி. கந்தர், திப்பேராவூர். 119. டி. ஆர். ரவிசங்கர், வடதுர். 120. ஜி. என். குமார், திப்பேராவூர். 121. வி. விஜயன், கந்தர். 122. ஆர். கந்தர், கந்தர். 123. வி. கந்தர், கந்தர். 124. மயங்கமுத்தூர். 125. என். சத்திராபுரம், ஆம்பூர். 126. என். ஆர். பிரதாஸ்கி, அரண்மனை.

பெங்களூர்-34. 127. வி. கவிதா. ஸ்ரீபெரும்புதூர். 128. என். சிவராமன். பாஸ்கொடு. 129. ஜி. டீ.கே.சி. சென்னை-35. 130. கமோகா. சென்னை-3.

131. செ. அருணாசலம், சிதம்பரம். 132. கே. சங்கர். சென்னை-33. 133. ஜே. டீ.கே.சி. நெய்வேலி. 134. ஆர். சுந்தரம், கிருஷ்ணபுரம். 135. டி. குருநாதன். சென்னை-800101. 136. டி. பிரேமா. பக்கலம். 137. ஆர். வெங்கடேசன். சென்னை-53. 138. வி. ஆனந்தி. சென்னை-64. 139. வி. செல்வன். கோவை-1. 140. கே. வெங்கடசுப்பிரமணியன். ஆரூர்.

141. டா. மனோன்மணி, சிவகாசி. 142. பி. சீவரத்தினம், கோவை. 143. எஸ். செல்வம், சென்னை-28. 144. கவிதா செல்வராஜ். ஆரூர். 145. எஸ். புனிதவதி, புதுக்கோட்டை. 146. எஸ். ஜெகநாதன், சென்னை-33. 147. என். ஆர். சீதாஸுட்கமி, பம்பாய். 148. பேராசிரியர் ராஜகோபாலன், தேங்கோட்டை. 149. எஸ். ஜெயலட்சுமி, சென்னை-33. 150. டி. சுப்பிரமணியன், சென்னை-4.

151. சுப்பத்குமார், சென்னை-11. 152. ஆர். பி. சாரதி, கோம்பாக்கம். 153. என். கிருஷ்ணசுட்கமி, கோவை. 154. கு. தவசியப்பன், அத்திதூர். 155. எஸ். ஆர். ரவி, எம்மூர்-4. 156. ஆர். வேதவயலி திண்டிவகம். 157. சுல்லாணி ராமநாதன். சென்னை-33. 158. பி. கமலா. திண்டிவகம். 159. டி. செல்வராஜ். தூத்துக்குடிக்கம் பாண்டமம். 160. என். அருநா. நாமக்கல்.

161. வஸந்தி விநாயகராய், ரோடு. 162. ஏ. பாக்ராஜ், திருச்சி. 163. வி. ரமணி, சீர்பென் ஸ்தலூர். 164. ஜி. லா. ச. சிவன். காஞ்சிபுரம். 165. பி. ராஜா. காவேரிப்பட்டினம். 166. வி. குஞ்சு ஸ்ரீததி, நாகர்கோவில். 167. கோமளா ஸ்ரீததி, பிகார். 168. தோ. சீனிவாசன், சென்னை-46. 169. ஜயீஸ். நிக்கலா, சென்னை-14. 170. தி. பத்மசுப்பன், செல்வம், 5.

சென்னை-11. 152. ஆர். பி. சாரதி, கோம்பாக்கம். 153. என். கிருஷ்ணசுட்கமி, கோவை. 154. கு. தவசியப்பன், அத்திதூர். 155. எஸ். ஆர். ரவி, எம்மூர்-4. 156. ஆர். வேதவயலி திண்டிவகம். 157. சுல்லாணி ராமநாதன். சென்னை-33. 158. பி. கமலா. திண்டிவகம். 159. டி. செல்வராஜ். தூத்துக்குடிக்கம் பாண்டமம். 160. என். அருநா. நாமக்கல்.

குருகல்: "நீங்கள் சுந்தர பிண்டிவகம் கவிதா எழுத வேண்டும்!"

கவிதா: "எனக்கு சென்னைக்கு என் கவிதை தன் பத்திரிகைகளை எழுதினது போன்ற தவறே அங்கு தான்." -என். வி. ராஜமேன்.

171. என். ரவிசுமார், தலைவாசல். 172. பி. 33தி. தலைவர். 173. சுந்தியலதி, தர்மபுர். 174. ஜெயலட்சுமி பத்மசுப்பன், மதுரை. 175. அ. ஸுந்தி, அனகாபுதூர். 176. எஸ். செ.7. ஜெம்ஜெம்பூர். 177. கே. சுந்தி, கார். 178. செ. ப. சம்பத், சென்னை-15. 179. வி. புவனேஸ்வரி, சென்னை-26. 180. கோமளா. ராமலக்ஷ்மி, சென்னை-11.

181. மனோகோடி, செல்வம்-4. 182. ஆர். வேதவயலி, செல்வம். 183. என். பன்சுட்கேவம், திருச்சி. 184. கிருஷ்ணசுட்கமி ஸ்ரீதரன், பம்பாய். 185. கு. சீனிவாசன், கோவை. 186. டி. ஜெயசுமார், திருப்பத்தூர். 187. எம். குந்தகதேவனு. கோவை. 188. குந்தகதேவன். சென்னை-80. 189. வி. அன்புபுரணி, திருப்பூர். 190. அனந்த சுட்கமி, கோட்டூர்.

191. ஆர். சுப்பிரமணியன், பெங்களூர். 192. வி. சரங்கிதி, கோவை. 193. வி. ஸ்ரீதர். கோவமுத்தூர். 194. ஆர். எஸ். மகா, பரமநாசம். 195. ஆர். சீனிவாசன், மதுரை-11. 196. ஆர். ராஜசுட்கமி, கார். 197. கலாணமாலை, கோட்டிசெட்டிபாளையம். 198. டாக்டர் கண்ணன், மதுரை. 199. ச. கருணாசுமார், சென்னை-53. 200. ப. ராஜேந்திரன், நாகர்கோவில்.

201. எஸ். கண்ணன், சென்னை-78. 202. பிரபா திலகா, சென்னை-28. 203. டி. கே. பத்மா, சென்னை-28. 204. கே. ஜேஷதி, சென்னை-3. 205. கலா சுப்பிரமணியன், புதுதிருச்சி. 206. கு. குந்தகதேவன், மதுரை. 207. பிரபா திலகா, கிருஷ்ணன், மதுரை-20. 208. ஆர். செல்வி, கிருஷ்ணன். 209. என். கிருஷ்ணசுட்கமி, கார். 210. வி. ஜெயததி, சென்னை-82.

211. ஆர். சம்பத், நெய்வேலி-7. 212. ஆர். ஜெயசுமார், சுப்பதலம். 213. பி. எம். ஜெயமன், குப்பிகோணம். 214. ஆர். ராஜாங்கம், மதுரை. 215. எஸ். கலாசு, பாண்டிச்சேர். 216. சுந்தி சீனிவாசன், சுட்கார். 217. ச. வெற்றிவேசன், பொன் ஸ்சி. 218. ஜி. ரவிசுந்தரம், திருப்பூர். 219. செ. கிருஷ்ணசுட்கமி, கார். 220. என். சுந்தியலாதி, கோயமுத்தூர்.

221. ரா. குஞ்சுமணி, புதுப்பட்டினம் காகவி. 222. என். சீதா, சென்னை-1. 223. பி. பழனிவேலு, நெய்வேலி-2. 224. பி. என். ராஜகோபாலன், புதுக்கோட்டை. 225. ஆர். கருநாதன், செல்வம். 226. கே. குந்தக அன்ட. ஆனந்த், மதுரை. 227. ஜெகதாமணி, சென்னை-51. 228. செ. ஜெயராஜ், சென்னை-13. 229. கே. பாண்டி, பெங்களூர். 230. நிர்மலா ராஜ கோபாலன், சென்னை-5.

231. கே. கோபாலகுஞ்சு, பன்சுட்குடி. 232. காவேரி ஜெயராஜன், மதுரை. 233. என். குமாரி, சென்னை-1. 234. பி. அருநா, சென்னை-4. 235. வி. ராஜ ஸ்கமி, சென்னை-9.

குந்திய: நான்கு கவிதைகள் சீவன விடை குந்திய விவரங்கள்.

மனச்சூட்சு எழுப்பிய னினு! ம.ஷா.சி

“சு தத்திர தாகம்” என்னும் தலைப்புத் தத்து இவ்வேறு பாடலையும் பாரதியார் பாடியுள்ளார்.

இந்தப் பாடம் 1909ஆம் ஆண்டில் “நெல்ம் பூமி” என்னும் பெயரில் வெளி வான தேவியே தேக்கமில் இரண்டாம் தொகுப்பில் காணப்படுகிறது.

விடுதலை வீரர்கள் எம்மாம் சிறைவிலைக்கப்பட்ட காரணத்தினால், தேசம் முழுவதேம அமைதி நிலவியது. ஆம்: அடுகண்டு கமையிற் பாரதி பதமகவியிடுக்கினார். அங்கும் அரவித்தர், பாரதி ஆகியோரைச் சிறை பிடிக்க சித்தியுள் இத்தியாவின் காவல் கட்டம் அகல்கின்ற ஞாநிறைக வியட்டிடுக்கிறது. எந்தப் பெருகிதியும் தாங்கல கூகத் செல்வப் பட்டு, ஆண்டுக் கணக்கில் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார்கள்.

மேலாக மனச்சூட்சு இவரை ஆண்டுத் தண்டனை பெற்றது. பரிமளவுக்கு தாழ் கடத்தப்பட்டது அல்லுள்ள சிறைவிலை தலம் விடக்கினார். சிறப்பிற் றுக்கு நாற்பதுவாண்டு சிறைத் தண்டனை, கொளவுக்குப் பத்தாண்டு தண்டனை. இத்தக கொளவுக்குப் பத்தாண்டு தண்டனை குறுதுவில்குந்து தெரியுக் கவி பாரதியின் உள்ளம், தனது வேதனைகளை அவை யாசியம் சொல்லி அழுது? அந்த நாளிலே தேச பக்திச் சிறைக்குத் தீவிரத்தைத் தவிர வேறு துண்பேது?

இதோ பாரதி சொல்கிறார், தன்னார் விட்டோ வணர்த்தேதாம் சர்வோசா இப்பவிரைக் கண்ணிரால் காதத்தோம் கருக்க திருவுருவோ?

இது பரம்பொருளுக்கும் பாரதி விடுக்க விடு.

கவிஞர் உச்சமம் நெருந்து ஓப்பாரி வைக்கின்றது.

“என்ன மெலாம் நெய்யாக, எம்மக விரிச் சக்ஷனர்த்த

வண்ண விரைகிழிந்து மடியக் திருவுருவோ?

ஓராவிரம் கருடம் சூழ்ந்து விடந்த பிண்ணர்

வாரதா பொலல லந்த மரமணியைத் தொட்டுமோமோ?”

என்று பாடுகின்றும், ஓராவிரம் கருடம் என்று பாரதியார் பாடுவது எவ்வளவு கணக்கோ? இத்தியாவிலே அத்தியாய யுகத் தொடக்கியிது. பாரதியின் காலம் தொடங்குதற்குள், அது வித்த பக்தர்கள் நூற்றாண்டுகள் ஆராய்ச்சி உள்ளார். கருத்திரம் என்னும் பரிவர்த்த திருமாவும் கொற்றுமையிடுக்கனர், இவ்வரைப் பின்பற்றிய தெய்வவாதிகள், அச் சுத்திரப் பவிரம் அடக்குமுறைமுயற்சி ஆதித பொருமோ வல்லுதற்கால் பாரதிக் இறுக்க அச்சம்!

“மேயிலைகள் வெய்துகின்றமிக் விழ்ந்து விடப்படும்

நூறோர்கள் செக்கடியில் தொவதுவும் காண்கின்றோமோ?”

என்கிறார் பாரதியார், அத்தொடரிலே சிறை விலே கிருப்பாரார் செக்கிரப்பதாக இத்தக பத்திரிகையில் செய்தி வெளியாகி, அது தேச மக்களிடையே மனக் கொதிப்பை ஏற்படுத்தி விழுத்தது. அதன் விளைவுதான் யாவுக நடக்க திவ ஆஞ் கொண். சிறப்பிற் றுரை நிலைத் தத்தாகம்.

“நூறோர்கள் செக்கடியில் தொவதுவும் காண்கின்றோமோ?” என்று பாடுகின்றார் பாரதியார்.

“தமிழேம வெந்துமென்னும் எங்கென்ற செல்ம் பொய்யாமோ?”

“தமிழ் விரைவுகள் யார் கண்டதெனாம் பொதாமோ?”

பாரதி குறிப்பிடும் கர்ம விளைவுகள் இக்க நடை மகன் உதிகவிலே ஒரு பகுதி வேரைத் தாழ் சாதிவாகி விட்டார்கள். அவர்களைத் தீண்டவும் மறுக்கின்றார்கள். இந்தப் பாவத்திற்கான தண்டனை தானே பழங்கிவகிடம் தக்கன் அடிமைப்பட்டிருப்பது? இப்படித் தன் மனை எட்டி எழுப்பிய விழவுக்கு விடைவகிப்பது போல..” கர்மவினை வுடன் யார் கண்டதெனாம் பொதாமோ?” என்று கேட்கின்றார் பாரதியார்.

நகரோங்கும் அணி செய்வோம்.
அதன் துவக்கமாக உங்கள் வீடுகள்
அணி பெறட்டும்.

இவ்வாறாகப்
பாம்பெல்
விளக்குதெற்கு
இதுமல்
கூடாது கனம்
(glass) இதுமல்.
எல்லா வகை
கேலிப்பத,
கூடாது பூசை
கூடாது
35 வண்ண
செய்கை

கிங்கசு
கனம் கனம்
விளக்குதெற்கு
இதுமல்
கூடாது கனம்
(glass) இதுமல்.
எல்லா வகை
கேலிப்பத,
கூடாது பூசை
கூடாது
35 வண்ண
செய்கை

இவ்வாறாகப்
ஆகிரிவித்
இதற்கு
கூடாது கனம்
(glass) இதுமல்.
எல்லா வகை
கேலிப்பத,
கூடாது பூசை
கூடாது
35 வண்ண
செய்கை

கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்

இவ்வாறாகப்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்

கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்
கூடாது கனம்

கர்வா
வெயினிஸ்

